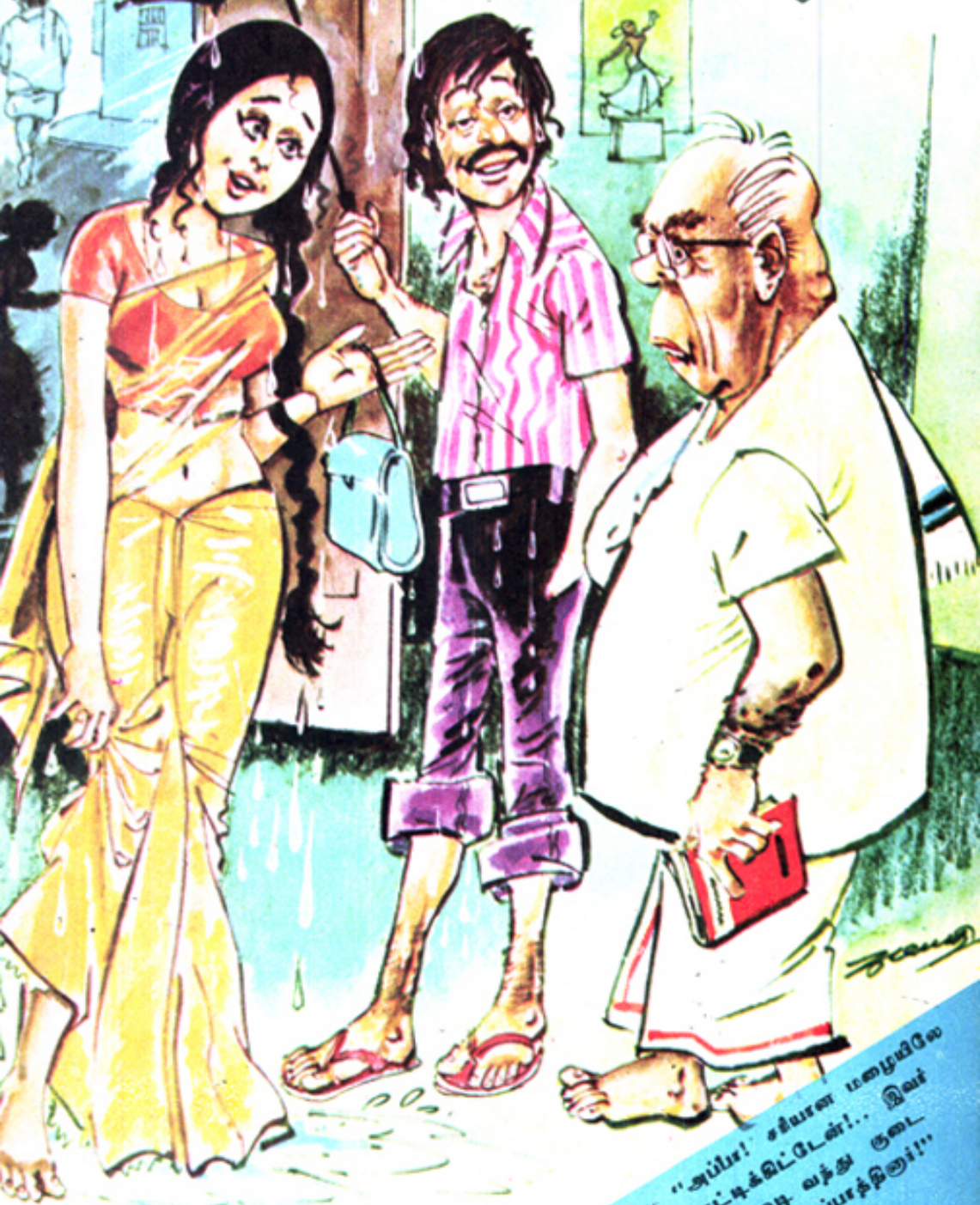

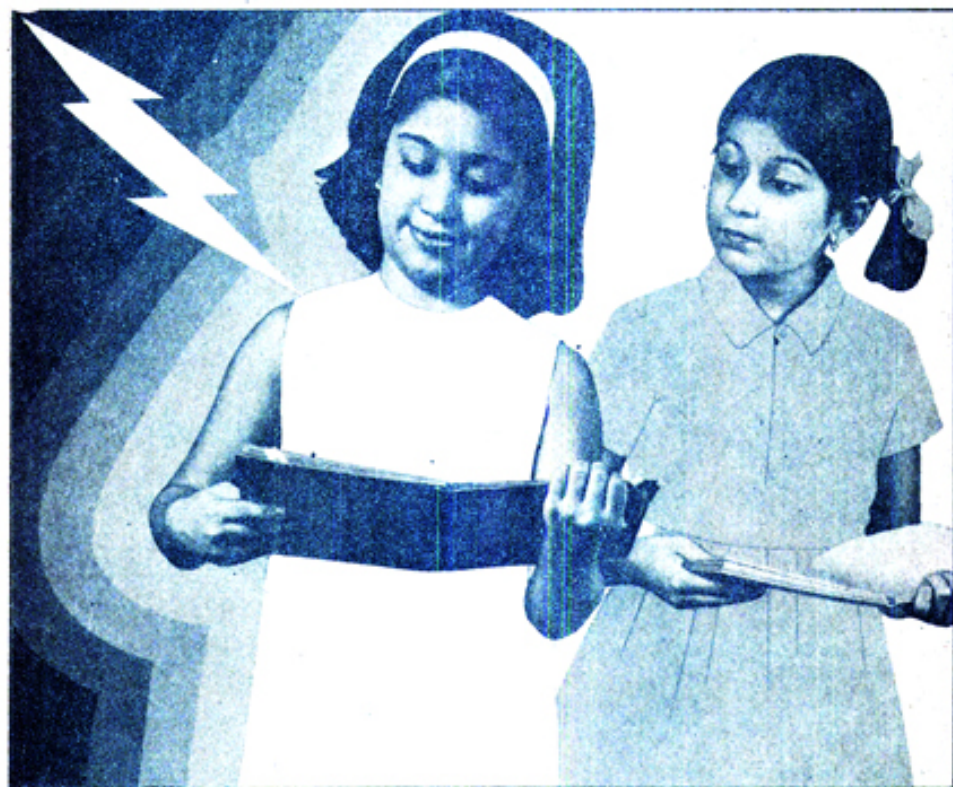
കലകി

KALKI 5-9-82 ரூ. 1.20

"அப்பா! சரியான மனதிலே
மாட்டிக்கிட்டேன்!.. இவ்
தான் ஒடி வந்து குடை
புடிக்க காப்பாத்தினா!"

மின்னலடிக்கும் ஸூப்பர் ரின் வெண்மை...

...இதர, டிட்டர்ஜெண்ட் வில்லை, பார்
எதனையும் மிஞ்சும் வெண்மை.

பார்வைக்கு தப்பவே தப்பாத வெண்மை உங்கள்
துணிகளுக்கு—வேளை தவறாத ஸூப்பர் ரின்
சலவையின் வெண்மையே தனி.

இதர டிட்டர்ஜெண்ட் வில்லை, பார் எதனையும்
மிஞ்சுவது ஸூப்பர் ரின் வெண்மை.
காரணம், மிதந்த வெளுக்கும் சக்தி
அடங்கியது ஸூப்பர் ரின்.

நீங்களே கண்டுகொள்வீர்கள்

இதை
வெளுத்தது
வேறுவித
டிட்டர்ஜெண்ட்
பார்

இதை
வெளுத்தது
ஸூப்பர் ரின்

அதிக
வெளுப்பூட்டும் சக்தி படைத்தது
ஸூப்பர் ரின்.

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு

வின்காஸ்-RIN_35-2012 TM

ஊருக்குப் போயிருந்தேன்

கங்கர் கைமுத்து

என்
பாசத்துக்குரிய
பழைய முகங்களே!

உங்களுக்கு நான்
அந்நியமில்லை.

என்
வெள்ளைச் சட்டை
உங்களுக்கு
விரோதியில்லை.

புகழ் என்னும்
போதை வஸ்து
உங்கள்
பெயர்களைக்கூடவா
மாக்கிவிட்டதுமீ?

எனக்குத் தெரியும்.
புகழும் தலைமுடியும்
ஒரு ஜாதிதான்.
அது
உதிர்ந்துவிடுவது சத்தியம்.
அன்றி
நிறந்திரிவது நிச்சயம்.

உங்கள்
வார்த்தைகளில் வீகம்
வட்டார வாசனை
நுகர வந்தேன்.

நான்
பழைய பழைய கண்களைப்
பார்க்க வந்தேன்.
நான் என்ன மழையா?
ஏன் ஒதுங்குகிறீர்கள்?

இதற்காகவா வந்தேன்
இவ்வளவு தூரம்?
என் ஏமாற்றத்தின் நீளம்

முத்துறு மைலா?
என் உடம்பில் இருக்கும்
இரத்தம்தான் புதிது.
இருதயம் பழகதான்.

உங்களின்
காய்த்துப்போன
கைகளின் ஸ்பரிசம்
என்
உள்ளங்கைகளுக்கு
ஞாபகம் இருக்கிறது.

உங்கள்
கிண்டலில் இருக்கும்
மண்ணின் மணம்
எப்போதும் பிடிக்கும்
எனக்கு.

என்ன இது?
இந்தச்
சின்ன வருஷங்களின்
இடைவெளியில்
காலம் - தன்
முத்திரை குத்தியே
உங்களைக்
கிழித்து விட்டது.

உங்களில் சிலருக்கு
நரைத்து விட்டதே.
வீடு பழுதானதென்று
வெள்ளையடிக்கிறதா
முதுமை?

அந்தக்
கண்களில் மட்டும்
நான்
பார்த்த ஏழ்மையின்
பழைய ரேகைகள்!
எந்தச் சூர்யோதயமும்
உங்கள்

வறுமை இருட்டின்
வேர்களை இன்னும்
விசாரிக்கவில்லை.

எங்கே?
என்னைத் தன்
தோள் நாற்காலியில்
தூக்கிக் கொண்டு
அத்தனை சினிமாயுக்கும்
அழைத்துச் செல்வானே!
எங்கே
அந்த
ஆதிதிராவிட அண்ணன்?

எனக்குப்
பிரியமாய்க் கடன்
கொடுக்கும்
பெட்டிக்கடைக் கிழவருக்கு
மரணமா?
அந்த
வேப்பமரங்களை ஏன்
வெட்டிவிட்டீர்கள்?

என்
பள்ளித் தோழர்களுக்குச்
சொல்லிவிட முடியுமா?

இது ஒரு
புது மனோநிலை.

சத்தோஷமும் துக்கமும்
சரிவித்ததில்.

பேசுங்கள்!
பேசுங்கள்!
என் கிளைகள்
வெளியேயிர்ந்துவிட்டாலும்
என் வேர்கள் வசிப்பது
இங்கேதான்! இங்கேதான்.

கடந்த 5 ஆண்டுகளில் அறிவியலில் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ள இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியல் புத்தகங்களுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

சிறந்த அறிவியல் நூலுக்கு சிறப்புப் பரிசு

ரூ.
5000

சிறந்த அறிவியல் நூலுக்கு தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் சிறப்புப் பரிசு ரூ. 5000/- வழங்க முடிவு செய்துள்ளது.

- இப்புத்தகம் கல்லூரி படிப்புக்கு ஏற்றதாக இருந்தல் அவசியம்.
- மேற்கண்ட நூல் சாதாரண அச்சில் 300 பக்க அளவில் இருக்க வேண்டும்.
- அச்சிட்ட நூலில் 4 படிகள் அணுப்ப வேண்டும்.
- நூலாசிரியரின் பெயர், முகவரி, மற்றும் தொழில் ஆகியவற்றுடன் முழுமையாக தனது படைப்பிலேயே உருவான நூல் என்ற உறுதி மொழி மற்றும் இந்தப் பரிசுத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரை தமிழ் வளர்ச்சிக்

கழகத்தின் முடிவையே முழு மனதுடன் ஒப்புக் கொள்கிறேன் என்ற உறுதிமொழி முதலிய அடங்கிய விண்ணப்பத்தையும் அனுப்ப வேண்டும்.

1982ல் இயற்பியலுக்கு மட்டுமே பரிசு வழங்கப்படும், மற்ற இரண்டு இயல்களுக்கும் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் பரிசு வழங்கப்படும்.

சிறந்த பொது அறிவியல் நூலுக்கு
மற்றுமொரு பரிசு ரூ. 5000/-

பொதுமக்களிடையே நல்ல அறிவியலில் நாட்டத்தைப் பெருக்கும் வகையில் தமிழில் எழுதப்பட்ட பொது அறிவியல் நூலில் சிறந்ததற்கு இப்பரிசு வழங்கப்படுகிறது. இதற்கும் மேற்கண்ட நிபந்தனைகளே பொருந்தும்.

இந்த ஆண்டு பரிசுக்கு இயற்பியல் நூலும்,
பொது அறிவியல் நூலும் வந்தடைய கடைசி நாள் : 31-12-1982

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்

பல்கலைக் கழக கட்டிடம்
தபால்பெட்டி எண்: 439
சென்னை-600 005
தொலைபேசி: 845440

படம் இங்கே, துணுக்கு அங்கே!

என்ன இப்படி படம் படமாக என்று திகைக்காதீர்கள்! வேறொன்றுமில்லை, இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ள தகவல் துணுக்குகளுக்குப் படங்கள் இங்கே சிக்கி விட்டன. கொஞ்சம் புரட்டிப் பார்க்க. வேண்டிய அதிகப்படி வேலை உங்களுக்கு!

18

54

படத்துக்குப் பக்கத்தில் பக்க எண்

வீடு நாள் போஷா?!?

இது இயற்கை முறையில் பிறந்த கன்று களிடமும் உண்டு. நானே இத்துறையில் இருப்பதால் நன்கு அறிவேன். மதுரை ரவிராஜ்

● எனது புகைப்படத்தைப் பிரகரம் செய்து என்னைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும், தங்களது 'கல்வி' 18.7.82 இதழில் கண்டேன். தங்கள் இதழில் பிரகரமான குறிப்புக்களைக் கண்டு எனக்கு நேர்முக தேர்வுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்த M/s. Ramesh Engineers Ltd., திறவனத்துக்கும் எனக்கு வழிகாட்ட முன்வந்திருக்கும் திரு கே. பி. சல்வர நஞ்சப்பன் அவர்களுக்கும் உளங்கனிந்த நன்றி. மதுரை பா. சத்திரசேகரன்

● 'விறகக் கட்டி பெருக வாழலாம்'— இணைப்பு: பிரிண்டிங் பிரஸ் வைக்க அச்ச இயந்திரம் ரூ. 10,000 + ரூ. 2000 சரி.

வட்ட மேஜை

படமெடுத்தவன் நானிருக்க...

● 22.8.82 இதழ் அட்டைப் படத்தை எடுத்தவர் திரு ஜக்மோகன் என்று தவறாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அந்த வண்ணப் படத்தை எடுத்தவன் நான்தான். படத்தில் இருக்கும் மாடல், நடிகை ப்ரீதாவின் தங்கை. (எனக்கும் பெயர் தெரியாது.) மலேஷியாவிலிருந்து வந்திருந்த தோழிகளைப் பார்க்க வேன்று ஒரு நாள் ப்ரீதாவும் அவரது தங்கையும் ஹோட்டல் பாம்புரோவுக்கு வந்திருந்த போது அந்த வண்ணப் படத்தை எடுத்தேன். ப்ரீதாவும் அவரது தங்கையும் அப்போது எடுத்துக்கொண்ட கருப்பு வெள்ளைப் படத்தையும் இதனுடன் இணைத்துள்ளேன். சென்னை 'யோகா'

● ஸ்ரீமதி எம். எல். வி. பற்றி பம்பாய் டி. வி. ராமானுஜம் எழுதியுள்ள கட்டுரை மிக நன்றாக இருந்தது. அவர் கூறுது விட்ட ஒரு சிறப்பியல்பு: எம். எல். வி.க்குத்தொழில் ரீதியான பொருமை உணர்வு என்பது இம்மியளவும் இல்லை. இன்று கச்சேரி செய்பவர்கள் எல்லாரிடமும் பிரியமாகப் பழகுவார். அவை வரிடமும் உள்ள சிறப்பு அம்சங்களை மதித்துப் போற்றி மகிழ்வார். சென்னை-34 விஜயலக்ஷ்மி

● 22-8-82 இதழ் வட்ட மேஜையில் சங்கர நாராயணன் செயற்கை முறைக் கருத்தரிப்பில் பிறந்த பெரும்பான்மையான கன்றுகள் பார்வை இழந்திருப்பதோடு கசாப்புக்களைக்குப் போவதாக எழுதியிருப்பதைப் படித்தேன். அதை ஏற்க முடியவில்லை. செயற்கை முறைக் கருத்தரிப்பில் 99 சதவீதம் நல்ல முறையில் கன்றுகள் பிறக்கின்றன. சில கன்றுகள் 'ஏ' வைட்டமின் குறைபாட்டினால் பார்வை இழக்கின்றன.

பிரிண்டிங் டைப்பர்கள்? இன்றைய நிலவரத்தில் ஒரு பிரஸ் ஆரம்பிக்கக் குறைந்தபட்சம் ரூ. 30,000 தேவை. செலம் மோகன்தாஸ்

● 'அமிதாபுக்கு என்ன உடம்பு' என்ற கட்டுரையில் நான் சொன்னதாகச் சில தவறான கருத்துக்களைத் தங்கள் திருப்பர் எழுதியிருக்கிறார். நான் பேட்டியில் தெரிவித்தது பின்வருமாறு:

இரத்தம் உறையாமல் இருப்பதற்கு அல்லது ப்ளேட்லெட் செல்கள் குறைவாக இருப்பதற்கு இன்சிபெக்ஷன் தான் காரணம்; இந்த ப்ளேட்லெட் குறைவு, இன்சிபெக்ஷன் காரணமாக ஏற்படும் D. I. C. என்ற நிலையினால் உருவாகிறது. டி. ஐ. சி. என்பதைத் தமிழில் சிறிய இரத்த நாளத்தில் உண்டாகும் பரவலான ரத்த உறைவு எனலாம். ஈரலில் உண்டாகும் இன்சிபெக்ஷன் அல்லது ஈரல் சரிவரச் செயல்படாமல் இவைதாம் ரத்தப் போக்கிற்குக் காரணம்.

ஹீமோஃபிலியா நோய் என்பது வேறு. இது செலுக்குப் பிறவிவிலேயே தோன்றிவிடும். இதற்குக் காரணம், இரத்தத்தில் எட்டாவது பகுதி (factor)யோ அல்லது ஒன்பதாவது பகுதி (factor)யோ குறைவாக உற்பத்தியாவதுதான். பிறவியில் அல்லாமல் சில குக்குச் சில நோய்களின் காரணமாகவும் வரலாம். ஆனால் இன்சிபெக்ஷன் அல்லது ஈரல் நோய் ஹீமோஃபிலியாவை உண்டாக்காது.

ஜார் அரசனுக்குப் பிறவிவிலேயே எட்டாவது ஃபாக்டரின் குறைவு காரணமான இரத்தம் உறையா நிலையின் விளைவாக ஹீமோஃபிலியா நோய் உண்டாயிற்று. அமிதாபுக்கு இந்த நோய் அல்ல. சென்னை-20 டாக்டர் எஸ். சேதுராமன்

**தடையின்றிப் பேசலாம்
ஆங்கில மொழிதனிலே**

**கடிதினிலே எழுதிடலாம்
கடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில்**

Big size
384 Pages

Big size
394 Pages

Price for each
Rs. 21/-
postage 4/-

RAPIDEX ENGLISH SPEAKING COURSE

எளிய நடைபயில் பயனுற அமைந்த 'ரெபிடெக்ஸ் இங்கிலிஷ் கோர்ஸ்'னைத் தாமே பயின்று ஆங்கில மொழி வட்டாரங்களில் வெற்றி நடை போடுங்கள்.

மொழியியல் அடிப்படையில் இதன் புதுமுறை அமைப்பும், தெளிவான மொழி நடையும் படித்த மாத்திரத்தில் மனதிற பதியவைக்க வல்லது.

- இதுவரை 80 லட்சம் பேர் படித்துப் பயன்பெற்றுள்ளனர்,
- ஆசிரியர்கள், அறிஞர்கள் கல்வியாளர்களால் பரிந்துரைக்கப் பட்டது.
- பெயர் பெற்ற பத்திரிகைகளின் விமரிசனக் குழுவினரால் புகழாரம் சூட்டப்பட்டது.

AVAILABLE AT leading book shops. A. H. Wheeler's and Higginbotham's Railway Book stalls throughout India

or ask by V.P.P. from

PUSTAK MAHAL KHARI BAOLI DELHI-110006
New Show Room: 10-B, Netaji Subhash Marg, Darya Ganj, New Delhi-110002

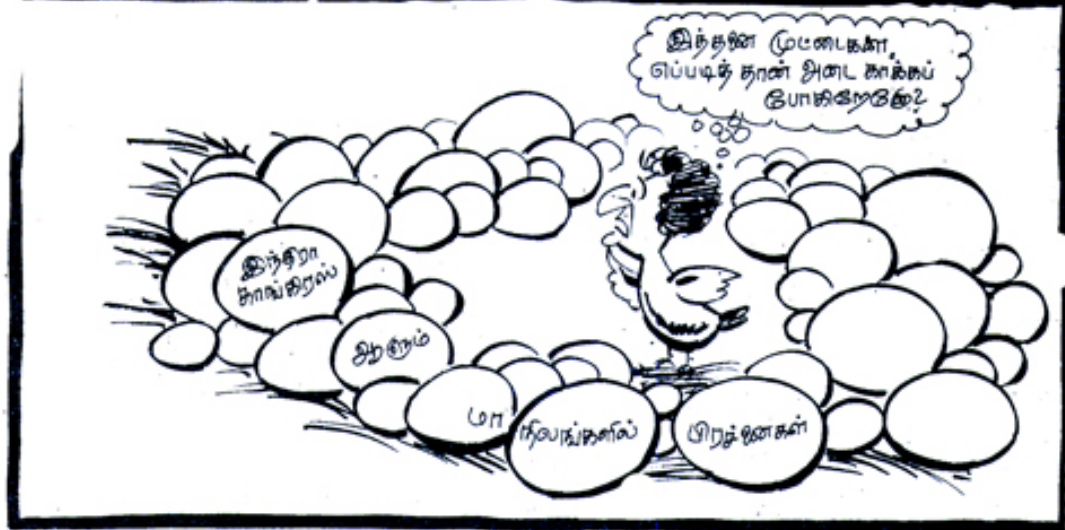
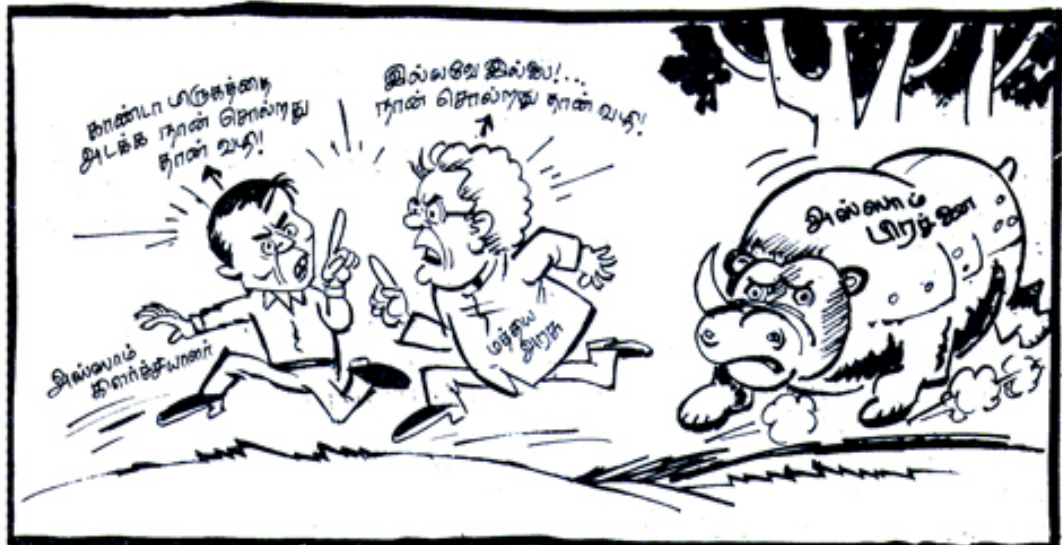
RAPIDEX SELF LETTER DRAFTING COURSE

இதன் சிறப்பியல்புகள் —

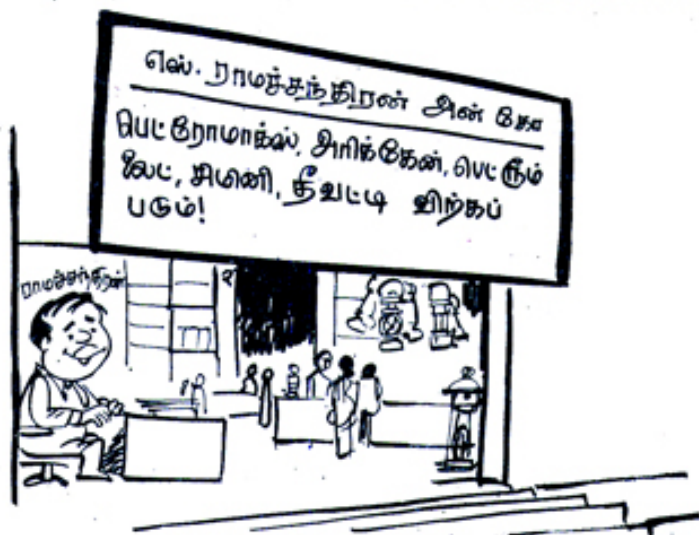
- விதிவிதமான வாக்கியங்கள், பல்வேறு சொற்றொடர்கள்.
- ஒரே குழுவில் விதிவிதமான வாக்கியங்கள், பல்வேறு சொற்றொடர்கள்.
- விரும்பும் வாக்கியங்களை நீங்களே தேர்ந்தெடுக்கலாம்.
- வேண்டியபடி கோர்வையாக அமைத்துக்கொள்ளலாம்.
- நீங்கள் விரும்பிய கடிதம் தயார்.

மன உளைச்சலின்றி முதந்தரமான கடிதங்கள் வரைய அற்புத சாதனம்.

மூன்று பகுதிகளாக அமைந்த இப்புத்தகம் சொந்த, சமூக, வணிகக் கடிதங்கள் வரையவும், வேலைக்கான விண்ணப்பங்கள் எழுதவும் நம்பகமான வழிகாட்டி.

சென்னை

சச்சரவு ஒழிக்!

சுதந்திர பாரதத்தில் தொழிற் சங்க வளர்ச்சியும் சரி, தொழில் துறை வளர்ச்சியும் சரி, ஆரோக்கியமான விதத்தில் நடக்கவில்லை. அபரிமிதமான கட்டுப்பாடுகள் காரணமாகத் தொழில் துறை உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவில் இல்லை என்பதோடு லஞ்ச ஊழல், கறுப்புப் பணம் முதலியன கொழிக்கின்றன. தொழிற் சங்கங்களோ அரசியல் தலையீடு காரணமாகவும் வெளி நபர்களின் தலைமையை ஏற்றதன் விளைவாகவும் போட்டி தொழிற் சங்கங்கள் காரணமாகவும் நோயுற்றுள்ளன. கால மாறுபாட்டுக்கு ஏற்ப அணுகுறித்துப் போகத் தெரியாத முதலாளிகளின் பிடிவாதமும் அறியாமையும் தொழில் தகராறுகளை வளர்த்துள்ளன.

நிகர விளைவு பயங்கரமானது. திரும்பினால் வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு, உற்பத்தி மேலும் பாதிப்பு. தொழிலாளருக்குத் துயரம்; முதலாளிகளுக்கு நஷ்டம். 1981ல் வேலை நிறுத்தங்களாலும் கதவடைப்புக்களாலும் எத்தனை வேலை நாட்களைத் தொழிலாளர்கள் இழந்தனரோ அதே அளவு நஷ்டம் 1982ன் முதல் ஆறு மாதத்திலேயே ஏற்பட்டு விட்டது!

இந்தச் சூழ்நிலையில் நாடாளு மன்றத்தில் தொழில் துறை தகராறுகள் சட்டம் (திருத்தம்) நிறைவேறியுள்ளது. 'தொழில் துறையிலும் தொழிற் சங்கங்களிலும் நிலவும் நோய்களை முற்றிலும் குணப்படுத்திவிடும் சர்வரோக நிவாரணி அல்ல இது' என்பதைத் தொழிலாளர் நலன், அமைச்சர் ஆஸாத் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் சர்ச்சைகள் தீர்க்கப்பட கால வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், தொழிலாளரும் சரி, முதலாளிகளும் சரி எப்படியெல்லாம் நடந்துகொள்ளக் கூடாது என்று திட்ட வட்டமாக வரையறுக்கப் பட்டிருப்பதாலும் இச்சட்டத்தை நோயின் அறிகுறிகளான தலைவலி உடல் வலிகளையேனும் குறைக்கும் குளிகை எனக் கருதலாம்.

'கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவமனைகள், ஆய்வுக் கேந்திரங்கள் போன்றவற்றில், வேலை நிறுத்தப் பண்பாடு வளர விடக் கூடாது' என்று ஆஸாத் அழகாகக் கூறியுள்ளார். இவற்றுடன் போலீஸ், மின்சாரத் துறை, போக்குவரத்து போன்றவற்றையும் சேர்க்கலாம். ஆனால் இங்கெல்லாம் பணியாற்றுவோருக்கு உள்ள குறைகளை எடுத்துக் கூறத் தகுதி பெற்ற அமைப்புக்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். போராட்டம் தொடங்கினால்தான் அரசு கவனிக்கும் என்ற நிலை மாறி, இந்த அமைப்புக்களின் குரலுக்கு அரசு உடனே செவி சாய்க்கவும் வேண்டும்.

நூறு பேருக்கு அதிகமாகப் பணியாற்றும் எந்த நிறுவனத்திலும் குறைகளைக் கவனிக்கும் அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற பல நல்ல யோசனைகளைப் புதிய திருத்தச் சட்டம் உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது. எனவே பாதுகாப்புப் பெறும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது.

ஆயிரம் சட்டங்கள் வந்தாலும் அன்பான அணுகுமுறைக்கும் ஒப்புரவுக்கும் எதுவும் கூடாகாது. 'சுயநலன் தேசநலனைப் பாதிக்க விடமாட்டோம்' என்று இரு தரப்பினரும் உறுதியாக இருந்தால் பாரதம் மற்றொரு ஜப்பானாக வளர்ச்சிபெறும்.

இந் சூயரத் எழுதும்
புதிய தொடர் கதை

மணர்ஸில்
தெரியுமோ
வரணம்?

செப்டம்பர் 12^ஆ கல்கி இதழில் ஆரம்பம்

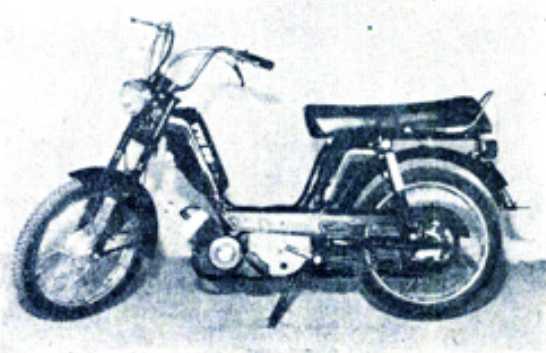
பாரதி நூற்றுாறு

இலவசம்!

சுந்தரம் கிளேட்டன்

அளிக்கும்

டி.வி.எஸ் - 50 மொபைல்!

இந்துமதி எழுதும்
மண்ணில் தெரியுமோ வானம்?
புதிய தொடர்கதை
ஆரம்பமாகும் செப்டம்பர் 12உ
கல்கி இதழிலிருந்து
தொடர்ந்து கல்கி வாங்குவோருக்கு
டி வி எஸ் - 50 மொபைட்
பரிசு பெற வாய்ப்பிருக்கிறது!
விவரங்கள் அடுத்த இதழில்....

“பெரு மதிப்புக்குரிய மன்னரும், அன்னைப் சொரிந்து வந்துள்ள பெரியப்பாவுமான முத்தரையருக்கு.

“என்னையும் அண்ணலையும் மட்டுமின்றித் தஞ்சையையும் மீட்கத் தாங்கள் சந்திரலேகையிலிருந்து புறப்பட்டுப் புயல் வேகத்தில், பெரும் படையுடன் வந்திருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு உள்ள தன்மான உணர்வையும், எங்கள் மீது உள்ள அன்பையும் பார்க்க என் உள்ளத்தில் பெருமை பொங்குகிறது. ஆனால் பெரியப்பா...

“சற்று யோசியுங்கள். ஏற்கெனவே நடந்த போரில் பல நூறு வீரர்கள் வீர சொர்க்கம் எய்தினர். மேலும் பலர் பலத்த காயங்களுடன் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். மீண்டும் ஒரு யுத்தத்துக்கு அவசியமில்லை; உயிர்ச் சேதங்களும் வேண்டாம்.

“பெரியப்பா, நான் இப்படி வாதாடுவதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. என்னை மன்னியுங்கள். உங்கள் அருமை

வளர்ப்பு மகள் சோழ இளவரசரிடம் தன் மனத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டாள்! எனக் குள்ளேயே நான் எவ்வளவோ போராடிப் பார்த்தும் பயனில்லை. காதல் என்னை முழு மையாகத் தன்வயப்படுத்திவிட்டது. கோமள மாண என் இதயம் கோமகனிடம் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டது. எப்படி இந்த மாயம் நடந்தது என்று எனக்கே புரியவில்லை!

"இளவரசரும் என் கரம் பற்றத் துடியாக இருக்கிறார். ஏற்கனவே ஒரு முறை என்னைப் பெண் கேட்டு அவர் சத்திரலேகைக்குத் தூது அனுப்பியது உங்களுக்கு நினைவிருக்கும். அப்போது அண்ணன், இளவரசரை ஏளனம் செய்ய நானும் சிரித்து வைத்தேன். தூதனையும் அவ மதித்துத் திருப்பி

அனுப்பிவிட்டோம். அது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்று இப்போது உணர்கிறேன்.

"நான் என் தகுதிக்கு மீறி எழுதுவதாகக் கருதினால் பொறுத்தகுளுங்கள். தங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சைக் கோட்டையைத் தாக்குகிற அல்லது முற்றுகை இருகிற யோசனையைக் கைவிடுங்கள். இளவரசரின் விருத்தினராக வந்திருந்து, எங்கள் திருமணத்தையும் நடத்தி வைத்து ஆகி நல்லுங்கள்."

தஞ்சைக் கோட்டைக்கு வெளியே தண்டு இறங்கியிருந்த முத்தரையரின் உடல் இந்த ஓலையைப் படித்ததும் பதறியது. மிசை துடித்தது. திருபம் கொணர்ந்த தூதனை வெறித்து நோக்கினார்.

மன்னரின் மனநிலையைப் புரிந்துகொண்ட உத்தர அமைச்சர், வேல் முனையில் ஒரு வெள்ளைக் கொடியுடன் நின்ற தூதனை நெருங்கி, தோளை அணைத்தவாறு கூடாரத் துக்கு வெளியே அழைத்துச் சென்றார். "யார் அங்கே?" என்று வினித்தது. "இந்தத் தூதனுக்கு உரிய மரியாதை காட்டி உபசரி யுங்கள். மன்னரின் பதில் எழுதியானதும் திரும்பவும் அழைக்கிறேன்" என்றார்.

தூதன் தலை மறையவே காத்திருந்தவர் போல் ஓலையை விளி எறிந்து வெடித்தார் முத்தரையர்: "உத்தமசீனி என்னை யார் என்று எண்ணினான்? சிறுமியாக இருக்கையில் மழலையால் என்னை அடிமைப்படுத்திய நினைவுகளே தொடர்கின்றனவா இவளுக்கு? இவள் நினைத்தால் விஜயாலயனைப் பகைத்துக்கொள்ள வேண்டியது; நினைத்தால் மனம் மாறிக்காதவிக்கிறேன் என்று உருக வேண்டியது! எவ்வாவற்றிற்கும் நான் தலையாட்ட வேண்டும்! ஒரு ஓலை அனுப்பிப் படைகளுடன் உடனே புறப்பட்டு வரவும் என்றால் பதறித் துடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும்! இன்னொரு ஓலை அனுப்பி யுத்தம் வேண்டாம் என்றால் பின்வாங்கிச் செல்ல வேண்டும்! சீச்சி! பெண் புத்தி பின் புத்தி என்பது சரியாகத்தான் இருக்கிறது!"

"அரசே!" என்று தயங்கி உத்தர அமைச்சர் நிறுத்த. "பேகங்கள், பேகங்கள்! தலைக்குத் தலை எவ்வோரும் கூறும் யோசனைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளத்தானே நான் இருக்கிறேன்" என்று அலுத்துக் கொண்டார் முத்தரையர்.

செம்மியன்

நீதி
கைகள்

மா. சி. சி.

“பிரபோ! தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அவமான உணர்வும் ஏமாற்றமும் எனக்குப் புரிகிறது. பழி வாங்கத் தாங்கள் துடிப்பதும் தெரிகிறது. என்னாலும் ஒரு பெரிய முயற்சியை மேற்கொள்ளும் முன்னர் நாம் பலவாறும் சிந்திப்பது நல்லதல்லவா? துணிந்தபின் எண்ணுவது என்பது இழுக்கல்லவா?”

“சரி சரி, பிடிக்கைகள் போதும். கருத்தைக் கூறுங்கள்!”

“மன்னவா! உத்தமசீலி மெய்யாலுமே மனம் மாறி விஜயாலயனைக் காதலிப்பதாக இருக்கலாம். அல்லது....”

“இப்படி எழுதுமாறு அவள் நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்கிறீர்களா?”

“சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.”

“அமைச்சரே! அவ்வாறானால் இத்தக்களங்கத்தை, முத்தரையர் குலத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள இழுக்கைத் துடைத்தெறிய நாம் உடனே சித்தமாக வேண்டாமா? எனது அருமை வளர்ப்பு மகள், சகல மரியாதைகளையும் பெற வேண்டிய கடியரசி வற்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ள எவ்வளவு அழைச்சித்துக் கொண்டு எப்படி இருப்பது? உத்தர அமைச்சரே, கோட்டையைத் தாக்குவதற்கு உடனே உத்தரவிடுங்கள்!”

“பிரபோ! தங்கள் சித்தம் அதுவானால் நான் நிறைவேற்றவைக்கக்காத்திருக்கிறேன். ஆனால் தஞ்சைக் கோட்டையைத் தாக்கி ன்ளோம் நம் வசப்படுத்துவதென்பது அவ்

வளவு கலப்பமான காரியமல்ல... நமது எல்லைக் காவல் படைகளைத் துவம்சம் செய்த விஜயாலயன் பெரும் படை பலத்துடன் கோட்டைக்குள் இருக்கிறான். நமது தாக்குதல்களை முறியடிப்பது அவனுக்கு எளிதாகவே இருக்கும். பொதுவாகவே அரணுக்குள் எரிந்து கொண்டு போராடுவதில் அனு கூலங்கள் இருக்கின்றன அல்லவா?”

“அப்படியானால் முற்றுக்கைக் ஆயத்தம் செய்யுங்கள்!”

“செய்யலாம், ஆனால்....”

“இதற்கும் ஆனால்தானா?”

“உத்தமசீலியும் திவாகரனும் கோட்டைக்குள் சிறைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டாமா, பிரபோ! நாம் கோட்டையைத் தாக்கினாலும் சரி, அல்லது முற்றுக்கை இட்டுப் பணிய வைக்க முயன்றாலும் சரி, அவ்விருவருக்கும் விஜயாலயனால் தீங்கு நேராது என்பது என்ன நிச்சயம்? நம் பக்கம் வெற்றி நெருங்க நெருங்க விஜயாலயனுக்கு அவர்கள் மீது வெறுப்பும் கோபமும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்ல்லவா?”

“ஆகா! இத்திர விழாவை முன்னிட்டு உத்தமசீலியும் திவாகரனும் தஞ்சை வந்த சமயம் பார்த்து இவன் படையெடுப்பு திகழ்த்தியதை இதற்காகத்தானா! திட்டமிட்ட சதி!” என்ற முத்தரையர், முதுகுப் புறம் கரங்களைப் பிசைந்தவாறே கூடாரத்துக்குள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக உலாவினார்.

திருமென்று ஓரிடத்தில் நின்று அமைச்சரை நோக்கத் திரும்பி, “தஞ்சை அரசு மானிகையிலிருந்து கோட்டைக்கு வெளியே வர ஒரு ரகசிய கரங்கப் பாதை இருக்கிறதல்லவா?” என்று வினவினார் தளிர்விடும் நம்பிக்கையுடன்.

“இருந்தது” என்றார் அமைச்சர்.

“இப்போது இல்லையா?”

“இங்கு வந்து சேர்ந்ததும் முதல் காரியமாக அதைத்தான் ஆராய்ந்தேன். அதன் வெளி வாசல் அடைபட்டுக் கிடக்கிறது. இடித்துத் தகர்த்துக் கொண்டு நாம் அது வழியே சென்றாலும் உட்புற வாயிலில் பலத்த காவல் இருக்கும் என்பது உறுதி.”

“கரங்கப் பாதையின் ரகசியம் அம்பலமான பிறகு நமக்கு அதனால் என்ன பயன்? அதன் வழியே உத்தமசீலியையும் திவாகரனையும் சிறை மீட்டு அழைத்து வர முயல்வது முட்டாள்தனமாகத்தான் முடியும்” என்றார் முத்தரையர் சோர்வாக. “நரித்தனம்! அத்தனையும் குள்ள நரித்தனம்! புலிக் கொடியைத் தாழ்த்தி நரிக் கொடியை உயர்த்தட்டும் விஜயாலயன்!”

“பிரபோ! எதிரியை எடைபோடும் போது நமது விருப்பு, வெறுப்புக்கள் நியாய உணர்வைப் பாதிக்க விடக் கூடாது. நஷ்டம் நமக்குத்தான்.”

“நீர் என் சார்பில் பேசுகிறீரா அல்லது விஜயாலயனுக்காக வாதாடுகிறீரா என்றே சில சமயம் புலிவதில்லை” என்று சிரித்தார் முத்தரையர்.

எல்லாவற்றையும் பொம்மையே சொல்லி விடுகிறது!

ஜெர்மனியில் (பிரெஸ்டன்) யந்திர சாதனங்களின் உதவியுடன் நமக்கு நாமே விளக்கம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கண் காட்சி சாலை ஒன்றுள்ளது.

பெண்ணுடல் கருப்பையில் கரு உருவாகி எவ்வாறு வளர்ந்து குழந்தையாகப் பிறக்கிறது என்பதை அங்கு முழு உருவில் நிர்வாணமாக நிறுத்தப் பட்டுள்ள பெண்ணின் பொம்மை உருவம் கூறுகிறது. தன்னைப் பற்றியும், தன் உள் உறுப்புகள் பற்றியும், அவை இயங்கும் விதம் பற்றியும் குழந்தையின் கரு ஏற்படுவதிலிருந்து குழந்தையாக வெளி வருவது பற்றியும் விளக்கம் தரும் ஆற்றல் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அந்தக் கண்ணாடிப் பெண் உருவம் தன் உள் உறுப்புகள் இயங்குவது பற்றி எட்டு மொழிகளில் விளக்கம் தருகிறது.

—பி. நாராயணன்

ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் காலங்காலமாக
பயன்பட்டுவரும் கிராம்புத் தைலத்தின்
நன்மைகளை ப்ராமியில் கண்டுணர்ந்தனர்.

கிராம்புத் தைலம் கொண்ட இணையற்ற டீத்பேஸ்ட் ப்ராமிஸ்

நீங்களும் ஏன் அதை உபயோகிக்கக்கூடாது?

ப்ராமிஸ்

பற்சிதைவிலிருந்து பாதுகாக்கிறது,
வாய்க்குப் புத்துணர்ச்சி
தருகிறது மற்றும்
துர்நாற்றத்தை அகற்றுகிறது.

பல்பொருள் தயாரிப்பு

ஆரோக்கியமான பற்கள்,
ஈறுகள் மற்றும் புத்துணர்ச்சிமிக்க
மூச்சுக்கு ப்ராமிஸ்.

CHAITRA-BLS-453-R TAM

காலி குழாய் விற்பனை கடைசியாக 1982 டிசம்பர் 31ந் தேதி வரை தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது

"அது என் துரநிர்ஷ்டம் என்பது தவிர வேறென்ன நான் கூற?"

"அறிவை உணர்ச்சிகள் வெற்றிகொள்ள அனுமதித்தால் குழப்பம் ஏற்படுவது இயல்பு என்று கூறலாமே?" என்ற முத்தரையர் அமைச்சரை அணுகி, அவர் தோளை வலக் கரத்தால் தட்டித் தமது நன்மதிப்பை உணர்த்தினார். "இருக்கட்டும், எப்படியும் பல்ல வேந்திரர் தமது ஆணையை அனுப்பாமலா இருப்பார்? அவர் ஆணையை விஜயாலயன் மதிக்காமலா போய்விடுவான்?"

"பிரபோ! எனக்கென்னவோ பல்லவேந்திரர் நம் உதவிக்கு வருவார் என்று தோன்றவில்லை. அப்படி உதவுவதானால் விஜயாலயன் பழையாறையை விட்டுப் புறப்பட்ட போதே அவனை மாதண்ட நாயகர் பாராசிரயன் தடுத்தது நிறுத்தி யிருக்கலாம். செய்யவில்லையே? அவனுடைய இந்தப் பகிரங்கப் புரட்சியை அனுமதித்தது எதனால்...?"

திடுக்கிட்டு நின்ற முத்தரையர் சற்று நேரம் பொறுத்து, "பாண்டியனுடன் நான் செய்துகொண்ட வந்தக ஒப்பந்தம் காரணமென்கிறீரா?" என்றார் கம்மிய குரலில்.

"ஆம் மன்னவா! அது பற்றிய விவரம் சக்கரவர்த்திகளின் செவிகளுக்கு எட்டியிருக்கும் என்றே கருதுகிறேன்."

"அப்போதே நீர் எச்சரித்தீர்! நான்தான் மதிக்கெட்டுப் போய்த் திவாகரனின் பேச்சைக் கேட்டுச் செயல்பட்டேன்!"

"சென்றது பற்றி வருந்தி என்ன பயன்? இனி ஆக வேண்டியதைப் பார்ப்போம்" என்றார் உத்தர அமைச்சர்.

"என்னதான் செய்யச் சொல்கிறீர்?"

"சமாதானக் கொடியுடன் வந்த தூதனை உபசரித்துப் பரிசுகள் அளித்து அனுப்பி வைப்புகள். உத்தம சிலியின் சீரிய யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்."

"என்னை ஏமாற்றித் தஞ்சைப்பெருநகரைப் பறித்துக் கொண்டவனுக்கு வெற்றிக் காணிக்கையாக என் அருமை வளர்ப்பு மகனையும் கொடுத்துவிடச் சொல்கிறாய்! இதைவிடப் பேரவமானம் வேறு என்ன வேண்டும்?"

"இல்லை பிரபோ! அவமானத்தைத் தவிர்ப்பதற்கே நான் யோசனை கூறுகிறேன். தோல்வியை வெற்றியாக்கும் மார்க்கம் இது விருப்பத்தை உணர்த்த விரும்புகிறேன்!"

வியப்புடன் நிமிர்ந்தார் முத்தரையர்.

"பிரபோ! சற்று யோசியுங்கள். நீங்கள் சந்திரவேகை திரும்பியதும் மக்களிடம் என்ன கூறப்போகிறீர்கள்? விஜயாலயனும் உத்தமசீலியும் ஒருவரை ஒருவர் மனமாரக் காதலிக்கிறார்கள் என்று உங்

களுக்குத் தெரிய வந்தது. உடனே பெருந்தன்மையுடன் ஆசி நல்கித்தாமதமின்றித் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தீர்கள். உத்தம சீலிக்குச் சீதனமாகத் தஞ்சைப் பெருநகரையே வழங்கினீர்கள். புராணமான தலைநகர் பழையாதையைத் துறந்து இனி விஜயாலயன் உங்களால் வழங்கப்பட்ட தஞ்சையைத் தலைநகராக்கிக் கொண்டு அரசாள்வதில் பெருமையடைகிறான். உங்கள் பெருந்தன்மையையும் கொடையுள்ளத்தையும் கண்டு பிரமித்த அவன் உங்களுக்குத் தஞ்சையில் பெரிய அளவில் வரவேற்பு தந்து, மரியாதைகள் பல செய்து, பின்னர் வழியனுப்பி வைத்தான்...."

கேட்கக் கேட்க முத்தரையருக்கு வியப்பு மெலிட்டால் கண்கள் விரிந்தன. "உத்தம அமைச்சரே! சிறந்த மதியூகி என்று மீண்டும் ஒரு முறை நிரூபித்து விட்டீர்கள். பல்லவேந்திரரும் ஏற்பாரா இந்த விளக்கத்தை?"

"ஏற்காமலென்ன? இந்த விளக்கத்தை ஒப்புக்கொள்வதால் அவருக்கு என்ன நஷ்டம்? ஒப்புக்கொள்ளாததால் என்ன லாபம்? விஜயாலயனை அவர் முதுகில் தட்டிக் கொடுக்கலாம். ஆனால் உங்கள் கௌரவத்தைக் காப்பதிலும் அவருக்கு அக்கரை இருக்கும்."

10 மறுமொழி அடங்கிய ஓலையுடனும் பரிசில் களுடனும் தூதன் திரும்பிய சிறிது காலத்துக்குள் தஞ்சை நகரமே வியத்தகு மாறுபாடுகளை அடைந்தது. யுத்தம் நடந்துமுடிந்த கவடோ அல்லது இனி நடக்கலாம் என்பதற்கான அறிகுறியோ எதுவுமே காணோம்! எங்கு பார்த்தாலும் மாவிடைத்தோரணங்கள், மலர் ஆரங்கள், பூரண கும்பங்கள்! வீட்டு வாசல்களில் வீதியை அடைத்துக் கோலங்கள், திரும்பின பக்கமெல்லாம் பட்டொளி விசிப் பறந்த புலிக் கொடிகள். மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து புத்தாடைகள் புனைந்து இங்குமங்குமாக ஒரு காரணமுமின்றிப் பரபரப்புடன் அலையும் காட்சிகள்!

சௌபதி அரயணத் தனியே அழைத்து எச்சரித்தான் விஜயாலயன். "தளபதி! முத்தரையனை வரவேற்கும் உற்சாகத்தில் தஞ்சையின் பாதுகாப்புக் குறித்து அலட்சியமாக இருந்து விடாதீர்கள்! நம் வீரர்கள் போருக்குச் சித்தமாக இருப்பது போல் வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாது போகுதும் சதா விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். எந்தக் கணமும் முத்தரையருடைய படைகளின்

சுதந்திரம்

தொழில் வளர்ச்சிக்கேற்ற கூரை

“ராம்கோ” நமது நாட்டின்
வளர்ந்து வரும் தொழில்
துறையில் முக்கிய பங்கேற்று,
தொழிற்சாலைகளுக்கு
தேவையான தரமுள்ள
அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட்
தகடுகளை தயாரித்து
அளிக்கிறது.

CAS/SACL/5 82.TAM A

Ramco

“ராம்கோ” அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட்
தகடுகளும் மற்ற உபகரணங்களும்-
தரமான கூரைகளுக்கு மட்டுமல்ல
நீர்நிரமான பாதுகாப்புக்கும்.

சுதான் அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட் லிமிடெட்
739, அண்ணா சாலை, சென்னை-600 002. போன் : 82006
பரிபூரண விற்பனையாளர்கள் : ராஜா சாரிடி டிரஸ்ட்

“ராம்கோ” முத்திரைக்கு
மேன்மேலும் புஷ் போடப்பது. அதி
நவீன தொழில் நுட்பமும், மிகக்
கடுமையான தரக்கட்டுப்பாடுமே.
“ராம்கோ” அஸ்பெஸ்டாஸ்
சிமெண்ட் தகடுகள் நிரந்தர
பாதுகாப்பைத் தருவதன்
இரகசியமும் இதுவே.

காடெங்கிலும் பரவிலும் தொழில்
பேட்டைகளிலும், தொழிற்சாலை
களிலும் பெரும்பான்மையாக
உபயோகப்படுத்தப்படுவது
“ராம்கோ” அஸ்பெஸ்டாஸ்
சிமெண்ட் தகடுகளே.

செப்டம்பர் '82

3

போட்டிகள்
பரிசுகள்

அறிவிப்பு

மாங்கையர் மலர்

சினேகிதி அனுராதா ரமணன்

(குறுநாவல்)

யோகாசனம்

கெய்தான் ஃபேன் பரிசு பெற்ற அதிர்ஷ்டசாலி

தாக்குதலை எதிர்பார்த்தே எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய வேண்டும். தந்திரமாக நடந்து கொள்ள நமக்கு மட்டும்தான் தெரியும் என்று எண்ணி விடக் கூடாது! முத்தரையர் தமக்கு ஏற்பட்ட அவமானங்களை அடியோடு மறந்து விட்டார் என்று நம்பி விடவும் கூடாது. புரிகிறதா?"

"ஆக்ஷை பிரபோ! முத்தரையருக்குச் சிறப்பாக வரவேற்புத் தந்து உபசரிப்பதிலும் திருமணத்துக்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனிப்பதிலும் நம் வீரர்களின் ஒரு பகுதியினர் ஈடுபடுகையிலேயே மற்றுமொரு பெரும் பகுதியினர் தஞ்சைக் கோட்டையை உயிரைக் கொடுத்தேனும் காப்பதில் கண்ணும் கருத்து மாய் இருப்பார்கள். கோட்டைக்கு வெளியே தண்டு இறங்கியுள்ளமுத்தரையரின் படைகள் நடமாட்டத்தில் சிறிதளவு சந்தேகம் எழுந்தாலும் உடனே உங்களை எச்சரித்து ஆணைகீழ் பெறுவேன்" என்றான் அரையன்.

"நல்லது; முத்தரையர் தமது உத்தர அமைச்சருடன் ஐம்பதின்மருக்கு மேற்படாத முக்கிய பரிவாரங்களுடனும் கோட்டைக்குள் துழைய அனுமதி வழங்குங்கள். சந்திரவேகைக்கு அவர் தூதர்களை அனுப்பி நெருங்கிய உறவினர்களையும் அரண்மனை அதிகாரிகளையும் வரவழைக்கலாம் என்று தெரியப்படுத்துங்கள். அவ்விதம் வருகின்ற அவர்களைக் கண்காணிப்பது தேரியாமல் கவனித்து வர ஒற்றர்களுக்கு உத்தரவிடுங்கள்."

மேலும் சில முன்னேற்பாடுகளைக் கவனித்து விட்டு விஜயாலயன் பரணி மீது தாவி ஏறி அதனை மருத்துவமனைப் பகுதிக்குச் செலுத்திச் சென்றான். போரில் காயமுற்றிருந்த

வீரர்கள் அங்கே நூற்றுக் கணக்கில் படுத்துக் கிடந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பொறுமையும் புன்னகையுமாகப் பணிவிடைகள் செய்து கொண்டிருந்தான் குவளை. முன்கூட்டியும் அவட்டல்களையும் கேட்டுக்கொண்டே நடந்த விஜயாலயன் இங்கு ஒரு வீரனைத் தட்டிக் கொடுத்தும் அங்கு ஒருவனுக்கு ஆறுதல் கூறியும் முன்னேறினான். சிலரது வணக்கங்களை ஏற்றுப் பதில் வணக்கம் செலுத்தினான். நேற்றுவரை முத்தரையர் சார்பில் யுத்தம் செய்து விரோதியாக விளங்கியவர்கள் இன்று தன் வீரர்களுக்குத் தோழர்களாக மாறி இருவருக்கும் பொது எதிரியான மரணத்துடன் போராடுவதைப் பார்த்தான். மனிதாபிமானத்துடன் அவர்களையும் ஊக்குவித்தான்.

ஒரு வீரனுக்கு ஈரத் துணியால் முகத்தை யும் உடலையும் துடைத்து விட்டுக்கொண்டிருந்த குவளையை முழங்கைக்கு மேல் பற்றி இலேசாக வற்புறுத்தி அப்பால் தனி இடத்துக்கு அழைத்துப் போனான்.

"குவளை! இப்படி இராப் பகலாச உழைத்தால் உடம்பு என்னவது? சற்றேனும் ஓய்வு வேண்டாமா உனக்கு?"

"எனக்கு எதற்கு ஐயா ஓய்வு?" என்று கேட்டான் குவளை. "நேரத்துக்கு உண்டு. உறங்கி, இந்த உடலைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காப்பாற்றி வந்து யாருக்கு உடைமை யாகப் போகிறேன்?" என்றான். நிமிர்ந்த நோக்கிய அவன் முகத்தில் கண்கள் கலங்கியிருந்தன. அவற்றில் தன் பிரதிபிம்பங்களைக் காண வெட்கினான் விஜயாலயன்.

(தொடரும்)

“குடும்பப் பொறுப்புக்கு
ஈடு கொடுக்க கொள்ளாத்
தெம்புதேவை... எனக்கு
அள்ளித் தருகுது நான்
பருகும் விவா”

“குடித்தனம் நடத்துகிற பொறுப்புத்
தான், நாளெல்லாம் பம்பாய்மரம்
ஒடிவாடி உடைக்கக் கைகலிந்து
என்னை... அதுவும் உற்சாகத்தோடு
செய்கிறதைக் கரசிதமாய்ச்
செய்கிறேன். நான் பருகும் விவா
எனக்கு வறறுத் தெம்பு தருகிறது.
பார்லி, கோதுமை இவற்றின்
மால்ட் சத்துக்கள், பால், வைட்டமின்கள்
ஆடங்கிய விவா டிரீனிக் கள்தான்.
பாலிலேயும் சரி, நீரிலேயும் சரி
கலக்க இலகு. குடான பானமாகவோ,
குளிர் பானமாகவோ கவையுடன்
அருந்தலாம். அலுக்காமல் உடைக்க
எனக்கு சலிக்காத தெம்பு--
தருகிறது விவா.”

“தெம்பு தடும் விவா
உனக்கு நன்றி!”

மாண்டி (உலக) தேர்வில் வெள்ளிப்
பதக்கம் பெற்றது, ஆம்ஸ்டர்டாம் 1981

JiL

ஜகத்ஜீத் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்

கவர்ச்சக்கள்

கருஷ்ணமணி

27

சாப்பிடுவதைக்கூட நிறுத்திவிட்டு முரளி தன்னைவே கவனிப்பதை உணர்ந்த ஹிரண்மாயி அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

“ஏன் முரளி பேசவே மாட்டேன் கிறீங்க?”

“நான் ஒரு கல்யாணத்துக்குப் போகணும்...”

“எங்கே?”

“திருவொற்றியூரிலே, எட்டரைக்குள்ளே அங்கே இருக்கணும்...”

“டோண்ட் வொர்ரி! நான் கொண்டு போய் விட்டுட்டேன். பீ சியர்ஃபுல்!”

சிறுண்டி முடிந்ததும் காப்பி வந்தது. அதைக் குடித்து முடிந்ததும் மாதவன் என்று அழைக்கப்பட்டவன் கட்டணச் சீட்டைக் கொடுத்தான். பத்து ரூபாய்த் தானை எடுத்து வைத்தான்.

“நான் சொடுத்திருக்க மாட்டேனா?”

முரளி கேட்டான்.

அவன் புன்னகைத்தான். பிறகு சற்றே தாழ்ந்த குரலில் சொன்னான்: “ஒரு சிறு பீசினால் இன்று நாம் நண்பர்களாக மட்டுமே இருக்கிறோம். அதுமட்டும் நடத்திராவிட்டால் நம் உறவு முறையே வேறு இருந்திருக்கும்வலவா? நீங்கள் வேறு நான் வேறு என்று என் மனத்தில் இந்த நிமிடம்வரை பேதம் இல்லை.”

முரளிக்கு அவன் பேச்சு வியப்பாக இருந்தது.

சேரவேண்டிய இடம்:

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் இரண்டு கோணியை நிறைய கடிதங்கள் ஒரு குட்டையி் விருந்து எடுக்கப்பட்டன. இதைக் கண்டு பிடித்த டாக்டர் ஒருவர் குட்டையில் இருந்த மாடு ஒன்று கடிதங்களைச் சாப்பிடக் கண்டார். பல மாணவர்களின் 12ம் வகுப்பு பரீட்சை மார்க் ஷீட்டுகள் இவற்றில் இருந்தனவாம்! (‘சண்டே’யிலிருந்து கணபதி சுப்பிரமணியன்)

“ஹிரண்மயி!” அவன் கண்கள் அவனையே பார்த்தன.

“பீன்ஸ் டியர்! அப்படிப் பார்க்காதீங்க. என்னுடைய தாங்க முடியல்லே...”

“இப்பவும் கூடவா? நீ இந்த உயர்ந்த நிலையிலே இருக்கும்போதுகூடவா?” அவன் இது கேட்டு அவன் வாயைப் பொத்தினான்.

“பொருளாதார ரீதியிலே நான் உயர்ந்து இருக்கலாம். ஆனால் என்னிக்குமே மனசிலே நான் உங்களுக்குச் சமமானவன் தான். ஊருக்கும் உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் ஹிரண்மயி பெரிய மனுஷி. எல்லாம் வித் என்டேட்டஸ். ஆஹ... ஆஹ...” மெல்லத் தன் இடது கையினால் அவன் கரத்தைப் பற்றினான்.

பேரர் மீதம் கொண்டு வந்தான். அவனுக்கு என்ன தோன்றியதோ. “பீப் இட் மாதவன்” என்றான்.

முரளிகேட்டான்: “மாதவன்! எனக்கு கோல்ட் பீனேக் சிகரெட் வேணும். இந்தா பணம்! அதை பாக்கெட் போடும்!”

“வேண்டாம் ஸாரே! இதிலே பாக்கி நிறைய இருக்கு. நானே வாங்கிட்டு வரேன்...”

அவன் அவளைப் பார்த்தபோது அவள் விழகனின் ஓரத்தில் நீர் மல்கி நிற்பது தெரிந்தது.

கண்ணாடியைக் கழற்றிவிட்டுத் துடைத்துக்கொண்டான்.

அவன் கேட்டான்: “முரளி! நீங்க எப்பத் திலேருந்து சிகரெட் பிடிக்கிறீங்க?”

அவன் பதில் சொல்லவில்லை.

“உடம்புக்கு ஆகுமா? எனக்குத் தெரியும். அதுக்குக் காரணம் நான்தான்னு. நான்கூட நீங்க வேலையை ராஜினாமாச் செய்துட்டுப் போன பிறகு ரெண்டு மாதத்துக்குத் தினமும் தவறாமல் விஸ்கி குடிச்சேன். உங்களை...”

மாதவன் மீண்டும் வந்தான். முரளி தான் சிகரெட் ஒன்றைப் பற்றவைத்துக் கொண்டான். கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்தான். மணி ஏழே முக்கால்.

புரிந்துகொண்டவள் போல் அவன் காரை ஸ்டார்ட் செய்தான். ஒட்டலினின்றும் வெளியே வந்ததும், கிழக்குப் புறமாகத் திரும்பினான்.

“பீச்சிரோட்டிலேயே போயிடலாம்!” கார்க் வேகமெடுத்தது. ஐம்பது... அறுபது... எழுபது... மிக அனாயாசமாக ஓட்டினான்.

அவன் மனத்தில் ஏற்பட்ட வேகத்திற்கு காரின் வேகம் ஈடுகொடுக்கமுடியவில்லையோ?

“ஹிரண்! ஜாக்கிரதையா ஓட்டு!”

“டோண்ட் வொர்ரி!”

கிழக்கே கடல் சாம்பல் பூசிக் கொண்டு இருந்தது. தூரத்தே இரண்டு மூன்று கப்பல்கள் மிதந்து கொண்டிருந்தன. ஆள் நடமாட்டம் சற்றே அதிகரித்திருந்தது. எல்லாம் வெகு வேகமாய்ப் பின்புறமிருந்து போய்க் கொண்டிருந்தன.

ரிஸர்வ் பாங்க் கட்டிடம் தாண்டியதும் வேகத்தைச் சற்றுக் குறைத்தான். மௌனம்.

இப்போது அவன் பார்வை ரஸ்தாவின் மேலேயே இருந்தது.

பத்து நிமிடங்களுக்குள் அவர்கள் கிளைவ் பாட்டரியைத் தாண்டித் திரும்பி வந்தனர். சென்று கொண்டிருந்தனர்.

கட்டிடங்கள்... மனிதர்கள். மீண்டும் கடற்கரை.

மனைவர்கள் கோவணங்களைக், தக்ளியில் நூற்றுக் கொண்டிருந்தனர். "இன்னும் சில நிமிடங்களில் கல்யாணச் சத்திரம் வந்துவிடும்!" - அவன் சொன்னான்.

அவன் காரை ஒரு ஓரமாக நிறுத்தினான். அத்தப் பகுதியில் ஆள் நடமாட்டம் குறைவாகவே இருந்தது. கடற் காற்றுநிலை வென்று விசயது.

"நீங்க என்ன செய்யறீங்கன்னு நான் இதுவரை கேட்கவே இல்லை!"

"உத்தியோகமென்னு ஒண்ணு இருக்கு! ஊர் ஊராய் போய்க்கொண்டு!"

சிறிது மௌனம். பிறகு அவன் பேசினான்:

"டார்லிங்! இப்படிச் கூப்பிடறதுக்கு எனக்கு உரிமை இல்லை. இருந்தாலும் கூப்பிடறேன். உங்களை நான் அடிக்கடி நினைப்பேன். என்னுடைய பண வெறி, ஸ்டேட்டஸ் வெறி இதைல்லாம் அர்த்தமில்லாததாகத் தோணும். நினைவிருக்கா! ஒரு நாள் காலை நீங்க, அந்த ராமநாராயண கல்பெனியிலே நாம ரெண்டு பேரும் வேலை பார்த்திருப்போம் என்ன முத்தமிட்டிங்க! ஓ! இப்ப நினைச்சாக் கூட உடம்பு புல்லரிக்கிறது. போகட்டும்.

பேரெழவிக்குப் புண்ணியம்

நாம் காலியில் இறந்தால் மறு பிறவி இல்லை என்று கருதுகிறோம். ஆனால் நேபாளத்தேசத்தில் உள்ள வர்கள் கோவில் வாசலில் இறந்தால் மறு பிறவி இல்லை என்று முழு மூச்சாக நம்புகிறார்களாம். ஆகையினால் சாகும் தறுவாயில் உள்ளவர்களை யெல்லாம் தூக்கிக் கொண்டு போய்க் கோவில் வாசலில் படுக்க வைத்து விடுகிறார்கள்.

வி.எஸ்.கே. மூர்த்தி

அடுத்த பிறவின்கு ஒண்ணு இருக்கா? அப்படி இருந்தா அதிலேயாவது நாம ரெண்டு பேரும் கணவன் மனைவியா ஒன்று சேருவோம். நீங்க திருமணம் செஞ்சிக் கிடங்கு குடும்பத்தோட வாழணும். எனக்காக நீங்க உங்க வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிக் கிறது அர்த்தமில்லாத காரியம். டியர் ஐ பிராமில் மி!" அவன் வலது உள்ளங்கையை அவன் தொடை மீது வைத்தான்.

அவன் சற்றுத் தயங்கினான். "உன் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கணும்னு நீ தீர்மானிக்கிற மாதிரி என் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கணும்னு நான்தானே தீர்மானம் பண்ணணும்?"

"நோ முரளி! அப்படி யெல்லாம் சொல்வாதிங்க. ஒரு பாவமும் அறியாத, நல்ல இதயம் உள்ள ஒரு மனிதரோட வாழ்க்கை வெறும் பாலைவனமாக ஆக நான் காரணமாக இருத்தேன்வென்ற எண்ணம் என்னைவாட்டி வதைக்கும். வெளி உலகத்துக்கு நான் சத்தோஷமா இருக்கிறதாக் காட்டிக்கொடுக்கிறேன் தவிர, உண்மையிலே சத்தோஷம் இல்லை. பணக்கை வெற்றி கொள்கிற பிறகும்கூட. நினைச்சுப் பார்க்கும்போது எல்லாமே ஒரு பொய்த்தோற்றமாத் தான் தெரியுது. வெள்காயத்தைத் தோலுரிச்சுப் பார்த்தா கடைசியிலே ஒண்ணுமே இருக்காதும்கூட. அதே போல்தான் எனக்கு வாழ்க்கையும் தோன்றுது. இட் ஹேஸ் நோ மீனிங்! ஆனவாழ்ந்து தீரவேண்டி யிருக்கு வாழ்ந்துன். ப்ளீஸ்! ப்ளீஸ் மி! ஐ ஸ்டில் வல் யூ!"

அவன் இப்பொழுது எத்தவிதப் பெரிய மனுஷத்தனமும் இல்லாமல் அழுதான். அவன் தோளில் தன் தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டு மௌனமாகக் கண்ணீர் உருத்தான்.

முரளியின் இதயத்தை அவனுடைய நேர்மையான பேச்சு பிசைத்து எடுப்பது போல் இருந்தது. உஷ்ணமான அவனுடைய கண்ணீர் துளிகள் அவன் வலது தோளை நனைத்தன.

மெதுவாக அவன் மோவாயைத் தொட்டு அவன் முகத்தைக் கையில் ஏந்தியவாறு, விழிக் கடைதில் முத்துக்களாய்க் கோத்து நின்ற நீர்த் துளிகளைத் துடைத்து எறித்தான்.

"நான் திருமணம் செஞ்சிக்கொடுக்கிறேன். ஐ பிராமில் யூ!"

அவன் உதட்டில் ஒரு புன்னகைக் கீற்று தோன்றி மறைந்தது. மௌனமே ஒரு பாஷையாகப் பரிமாறிக்கொள்ள அந்த இரு உள்ளங்களும் பரஸ்பரம் புரிந்துகொண்ட ஒரு நிலைமையில் கார் சென்றது. அடுத்த சில நிமிடங்களில் அவன் கல்யாணம் நடக்கும் சத்திரத்துக்கு வழி காட்ட, கார் அதன் முன்பு நின்றது. அவன் இறங்கிக்கொண்டான். காரைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

மெல்ல, புன்னகைத்தவாறே அவன் கையை ஆட்டி விடை பெற்றான். சில வினாடி நேரம் மௌனமாக நின்ற அவன், நண்பன் ராஜாமணியின் திருமண வைபவத்தில் பங்கு கொள்ள உள்ளே நுழைந்தான்.

(முதலாம்)

“அப்படி என்ன விசேஷம் ஸர்கீப் பவுடரிலே? எல்லா சலவைப் பவுடர்களும் ஒரே மாதிரி தானே இருக்கும்?”

எனக் கத்தமெழுதினா திருமதி ஷீலா சிங். வின்ன்கிங் ரோட், கார், பம்பாய். எங்கள் ஆராய்ச்சிக் கூடத்திற்கு அவரை வரவழைத்தோம்... கண்முன் சலவைப் பரிட்சை காண்பிக்க—எடுத்தோம் படு அழுக்கான சட்டை ஒன்றை...

வெட்டேனும் சட்டையை இரு பாதியாக 'நறுக்கின' திருபிக்க.

பெயரில்லாத பேக்கெட்டுகளிலிருந்து 2 வித டிட்டர்மெண்டுகளைத் தனித்தனியே கரைத்தோம். சட்டைப் பாதிகளை (நிலில் அலசிய பின்) ஒவ்வொரு கரைசலிலும் ஒன்றைப் போட்டு ஊறவிட்டோம். அவை னறியபோதே...

திருக்குள் நிகழ்ந்ததை ஷீலாவுக்கும் புரியவைத்தோம்:

ஸர்கீப் பவுடரிலுள்ள அடர்வுமிக்க நீரியப் பொருள் அழுக்கை அறவே அகற்றுகிறது; திருக்குள் கசக்கியதும் வெளியேறுகிறது அழுக்கு. கலங்கி நிற்கும் அந்த அழுக்கைத் துணிமீது ஒட்டவிடாமல் ஒதுக்கும் பொருள் ஒன்றும் அடங்கியது ஸர்கீப்.

பள்ளி வெற்றிப் பவுடர் பாரீ

அலசியெடுத்த சட்டைப் பகுதிகள் வெட்டவெளிச்சமாக்கின்ற ஸர்கீப் பவுடரிலுள்ள வெண்மையூட்டும் பொருளின் சக்தியை.

“உணராமற் போனேனே ஸர்கீப் மகிமை இவ்வளவா!” என்றார் ஷீலா.

ஒன்றை நாங்கள் எடுத்துக் காட்டினோம்: அதிக இல்லத்தரசிகள் ஸர்கீப் பவுடரை ஆதரிக்கக் காரணம், அவர்களுக்குக் கெல்லாம் அது சாஸர் சிறந்த சலவைப் பவுடர் மட்டுமல்ல, கரிசனையான மராமரிப்பி.

ஹை பவர் ஸர்கீப் சலவை
ஒப்பற்ற வெள்ளைவெள்ளை...இது வெட்டவெளிச்சம்!
வெள்ளைத் துணிகளுக்கு பிலே, வண்ணத் துணிகளுக்கும் பிலே.

நட்சத்திரம்!

அர்வாள்-சுத்தியல்-

எட்டு மணிக்கு ஸ்பாக்டரி!
ஏழரை மணிக்கு ராஜதுரை
அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஆபீ
சில் இருந்தான். கம்பெனி
கொடுத்த காக்கி அரைக்கால்
சட்டை, காக்கி மேல் சட்டை,
சட்டையில் மூத்திர நூற்றும்.
கிளம்புகிறபோது. கோலிந்துக்
குட்டிசெய்த அபிஷேகம்! அவ
னுக்கு மட்டுமே கிளர்ச்சிபூட்டு
கிற வாசம். குறுக்கு வழி
என்று வயலிலும் வரப்பிலும்
புகுந்து வந்திருப்பதில் வேலிக்
காத்தான் முட்கள் முழங்
கால் வரை நேரிகுத்தன.
கற்றிலும் பவீர் நம்பிய ஊருக்
குச் சற்று ஒதுக்குப்புறமாய்
இந்த ஸ்பாக்டரி.
பர்ஸனல் மானேஜருக்கு
பி. ஏ. டை கட்டிச் சுழல்
நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்
தார்.

“என்ன வேணும்?”

கரகரவென்ற குரல். கீழே
தரையின் கம்பனி காலை உறுத்
திற்று. மேஜைக் கண்ணடியின்
பளபளப்பை லேசாய்த்
தொட்டதில் அழுக்கு ரேகை
பதித்துக் காட்டிக்கொடுக்க
ராஜதுரை பயந்துபோய்க் கை
களை எடுத்து மார்பில் கோத்
துக் கொண்டான்.

“அய்யாதான் வரச் சொன்
னீங்களாம்.”

“உன் பேரு?”

“ஏ. ராஜதுரைங்க....”

“பிளாக்ஸ்பித் ராஜ
துரை?”

“ஆமாங்க....”

“காஷுவல்தானே....”

“ஐயா....?”

“டெம்ப்ரரி வேலை
தானேய்யா?”

“ஆமாங்க....”

கொஞ்சம் தயங்கி விட்டுச் சொன்னார்:

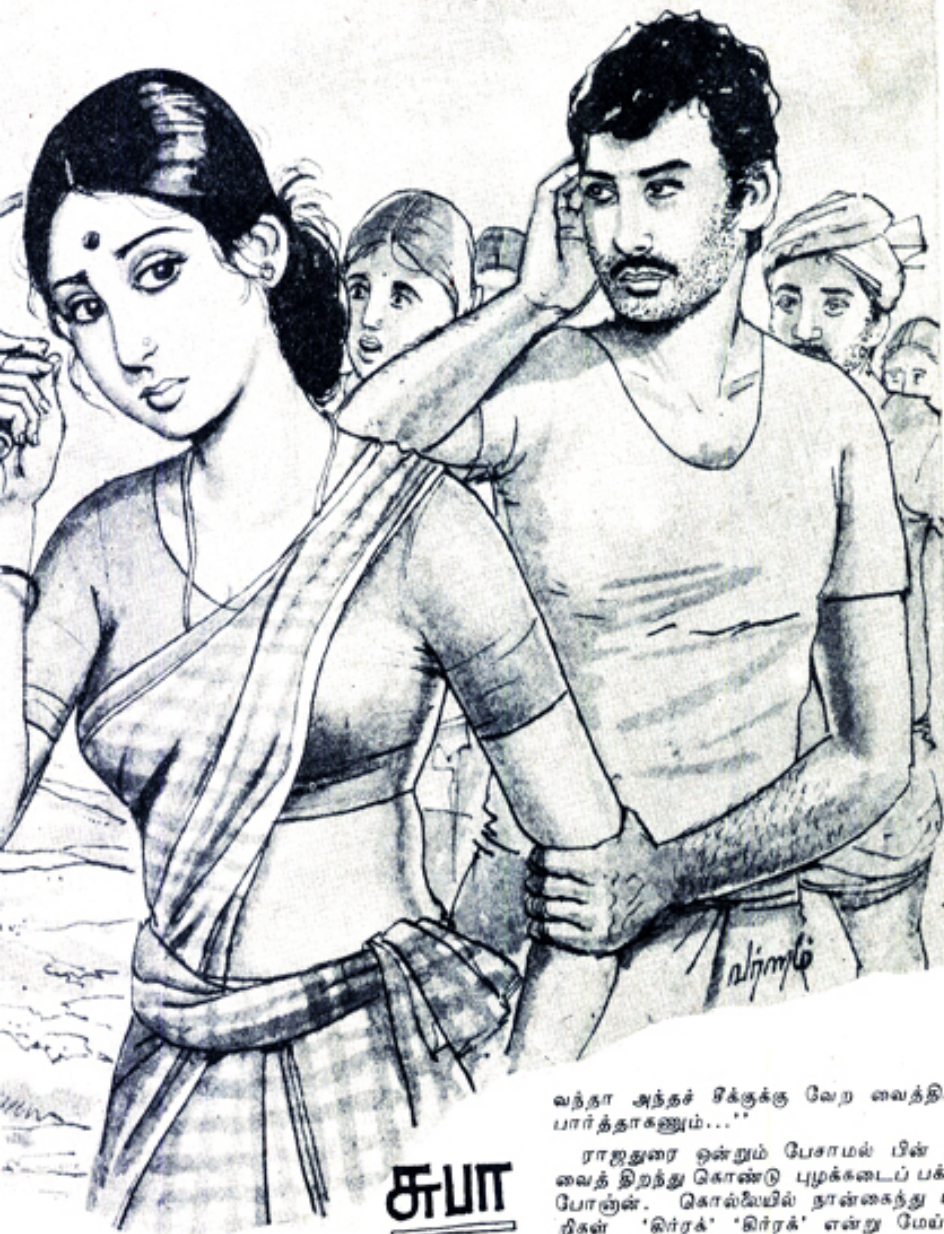
“கீழ் ஆபீஸ்ல போய் உன் பேரைச்
சொல்லு.... பதினாறு நான் சம்பளம்
கொடுப்பாங்க... வாங்கிட்டுப் போ. வேலைக்
குப் போக வேணும்....”

“வேலைங்க....?”

“அவ்வளவுதான் வேலை... முடிஞ்சு போச்
சிய்யா... இனிமே அடுத்த கான்ட்ராக்ட்
வந்தா பேப்பர்லே அனௌன்ஸ் பண்ணோம்.
வரலாம்.”

திடீரென்று பிடரியில் அறை விழுந்த
மாதிரி இருந்தது. ராஜதுரைக்குத் தொண்
டையை அடைத்துக் கொண்டது.

“அய்யா....” என்கையில் நாத் தழு
தழுத்தது. “திடீரென்று இப்படி செய்துசா
நாங்க எங்க போவோங்க? என் ராசாவை
எப்படி யெல்லாமோ முன்னுக்குக் கொண்டு
வரணுமனு ஆசைப்பட்டுக்கிட்டிருக்கேங்க.
இந்தச் சமயத்தில் வேலை இல்லன்னு வயித்
தைக் கவனிக்கிறதே கஷ்டமாப் போயி
டுங்க....”

சுபா

அவன் கஷ்டத்தை யெல்லாம் கேட்டு ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருக்க பி.ஏ.வுக்கு நேரமில்லை.

“அவ்வளவுதான்...” என்று ராஜதுரை பையலிருந்து பணத்தை எடுத்து நீட்டிக் கொண்டே.

சண்பகம் அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

“இனிமே என்ன செய்யறதாம்?” ஏக்கக் கேள்வி கொஞ்சம் முனகலாய் வந்தது.

“எனக்கும் தெரியலை சண்பகம்... நாலு எடத்திலே சொல்லி வச்சிருக்கேன்... பார்க் கலாம்பனு சொல்லி யிருக்காங்க...”

“இந்த நூற்றம்பதை வச்சிக்கிட்டு என்ன பண்ணு... அத்தைக்கு இப்பவே மூச்சு ஒரே இழுப்பா இழுக்குது... குளிர் காவம்

வந்தா அந்தச் சீக்குக்கு வேற வைத்தியம் பார்த்தாகணும்...”

ராஜதுரை ஒன்றும் பேசாமல் பின் கதவைத் திறந்து கொண்டு புழக்கடைப் பக்கம் போனான். கொல்லையில் நான்கைந்து பன்றிகள் “கிரீக்” “கிரீக்” என்று மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. வாழை மரத்தடியில் கொட்டியிருந்த அடுப்புச் சாம்பலின் மேல் கைகழுவிக்கொண்டபோது அது குப்பென்று மேலெழும்பிற்று.

“அப்பா...”

“கோவித்துக்குட்டி... எங்கே போய்ட்டு வர ராசா...”

தத்தக்கா பித்தக்கா என்று தடை வைத்துக் குழந்தை ஒடி வந்து முழங்கால்க் கட்டிக் கொண்டது. தூக்கிக் கொண்டான். கன்னத்தில் அழுத்தி முத்தமிட்டான்.

“வெளியே போயிருந்தியா... யாருகூடப் போனே?”

குழந்தை வாசல் பக்கம் கை நீட்டிற்று. கிழி நின்றுகொண்டான்.

“என்னடா ராஜதுரை... வேலை இல்லியாமே...” என்றுள் கிழவி.

பதில் சொல்லாமல் “ஆயா கூடவா போனே?” என்று குழந்தையைக் கேட்டாள். குழந்தை மேலும் கீழுமாகத் தலையை ஆட்டிற்று.

“வேலை போயிடிச்சாமேடா... ” என்றுள் கிழவி மறுபடியும்.

“என்ன செய்யிறது... போய்டிச்சி... கஷ்டப்பட்டுன்னு இருக்கு... அனுபவிக்கறேன். என் ராசா இருக்கான்ல... அவன் வளந்து நல்லாப் படிச்சி, பெரிய துரை மாநிரி பானும், குட்டும் போட்டு வேலை பாப்பானில்ல... என்னையும் உன்னையும் சண்பகத்தையும் ஒக்கார வச்சி சோறு போடுவானில்ல... என்ன ராசா?” குழந்தை புரி யாமல் தலையை மேலும் கீழுமாய் ஆட்ட “பச்சை” என்று மறுபடியும் கன்னத்தில் முத்த மிட்டாள்.

“சாப்புட வரீங்களா?”

ராஜதுரை நடுக் கூடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, குழந்தையை மடியில் இருத்திக் கொண்டான்.

முட்டை விளக்கு லேசாய் ஒளி சித்திக் கொண்டிருந்தது. கிழவி கூடத்து மூலையில் கருண்டிருந்தாள். கோவித்துக் குட்டி ‘ஏனை’ சில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. சண்பகம் இன்னும் நெருங்கிப் படுத்துக் கொண்டாள். கிழவி கவரைப் பார்த்து முகம் திருப்பிப் புரண்டு கொண்டாள்.

“பனி - விடை”

தமிழ்ப் பனியில் தெலுங்குப் பணி செய்து மலையாளப் பனி வந்து விட்டது. - இதன் பொருளென்ன?

தமிழில் பனி - குளிர்.
தெலுங்கில் பனி - வேலை.
மலையாளத்தில் பனி - காய்ச்சல்.
குளிரில் வேலைசெய்து காய்ச்சல் வந்து விட்டது என்பதே பொருள்!
ஐ. செல்வராஜ்

“எத்தனை நாளைக்கு இருக்குதோ அத்தனை நாளைக்கு... அறுப்பு முடிஞ்சா என்ன அப்புறம் நடவுக்கு... மருத்தடிக்கிறதுக்கு... வேலையா இல்ல...?”

“மேலப்பட்டியில் ஆள் குறையுதாமா?”
“அது ஏதோ தகராறு போல... கூலி ஜாஸ்தி வேணுமின்னு கேக்கறங்களாம்... இருவருக்குக் கீழே வரமாட்டேன்னு அடம் புகிக்கிறங்களாம்...”

“அப்புடி இருக்கச்சே நாம போனா எப்படி சண்பகம்?”

“நாளைக்கே இன்னொரு பிள்ளை பொறத்திருச்சுன்னு...? அதுகளை நாமதானே தாங்கியாலோ... அதுக்கு வழி பாப்பிங்களா...”
சொல்லிவிட்டு அவன் விரல்களோடு விரல்கோத்துக் கொண்டு லேசாய் நெறித்தான். சட்டென்று அவன் இழுத்து அனைத்துக் கொண்டான் ராஜதுரை.

“நாளைக்குப் போலாம்...” என்று அவன் காதில் முனகினான்.

காலைமீல் எழுந்தவுடன் கறுகறுப்பாய்ச் சாம்பல் எடுத்துப் பல் தேய்த்தான். சண்பகம் அவனுக்கு முன்னாலேயே எழுந்து குளித்திருந்தான்.

“என்ன குளிச்சிட்டே...? சாயங்காலம் வந்து குளிச்சிக்கக் கூடாது?”

“ஆமா... இதுக்கெல்லாம் சொல்லிட்டு இருக்கணும்...” என்றுள் லேசான வெட்கத்தோடு.

கிழவி மூலையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, நழுண்டுச் சிரிப்பாய்ச் சிரித்துக் கொண்டு பேரனுக்கு விளையாட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

ராஜதுரை அதற்கு மேல் ஒன்றும் பேசாமல் புழக்கடையில் குளிப்பதற்குப் போனான். குளித்து விட்டு வந்து கலக்கி வைத்திருந்த பழையதைச் சாப்பிட்டுவிட்டுக் கவயத்தைக் கழவி வைத்தான்.

“நாங்க போயிட்டு வரட்டுமா அத்தை?”
“மவராசியா போயிட்டு வாமமா. அவன் மட்டும் போவாட்டும்னேன்... வெயில்லபோய் நின்னு ஒன் உடம்பு என்னத்துக்கு ஆவும்?”
“ஒன்னும் ஆவாது அத்தை... நீங்க ஊட்டைப் பாத்துக்குங்க...”

மேலப்பட்டியில் இன்னும் நிறைய ராஜதுரைகளும், சண்பகங்களும் அண்டைய் விடுத்து வந்து சேர்த்திருந்தனர்.

“எத்த ஊரு...?”
மேலப்பட்டி மிராசின் கணக்குப்பிள்ளை மிடுக்காகக் கேட்டார்.

“கீழ்ப்பட்டங்க...”
“ரெண்டு பேரும் வயல்ல எறங்கறீங்களா? பன்னெண்டு ரூபாதான் கூலி...”

“சரிங்க...”
“சரி போய் அரிவா எடுத்துக்குங்க...”

ஒரு சின்னக் குழுவாய் அவர்கள் வயலில் இறங்கி நற்படுகிறபோது சரேவன் ஒருவன் குறுக்கே குதித்தான்.

“வயல்ல எறங்கிறீங்களா?”
வழிமறித்தவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான், ராஜதுரை. ஏற்றை ஆளாய்த் திருவிழாத்தேரை இழுக்கக் கூடியவன் போலத் திடகாத்திரமாய், அகலமும் உயரமும் காலை

உங்கள் குழந்தைக்கு 3 மாதம் ஆகி விட்டதா?

அவனுக்குத் தேவையான இரும்புச்சத்து
பாலிலிருந்து மட்டும் கிடைப்பதில்லை.

அவனுக்கு அளிப்பீர் இரும்புச்சத்து நிறைந்த ::பாரெக்ஸ்

“தாயிடமிருந்து ஏராளமான இரும்புச் சத்தைப் பெற்று குழந்தை
பிறக்கிறது. பிறந்த பிறகு மெல்ல மெல்ல இரும்புச் சத்தின்
அளவு குறையத் தொடங்குகிறது. பால்
நல்ல உணவாயிருப்பினும் இரும்புச்சத்துப்
பற்றாக்குறையினால் அது முழுமையாவ
தில்லை. ஆகவே, குழந்தைக்கு இரும்புச்
சத்து அடங்கிய திட உணவு
தேவைப்படுகிறது”.

டாக்டர் சுபாஷ் C. ஆர்யா.

டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்வது —

::பாரெக்ஸ்

அகற்றி நின்றிருந்த தோரணை வயிற்றில் கிளி கிளப்பிற்று. அக்கறையோடு வளர்த்த மீசை ஆட்டுக் கொம்புகள் போல் இரு புறமும் வளைந்து பாதிக்கன்னத்தை மறைத்தது.

“புள்ளைக் குட்டிக்காரங்கய்யாநாங்க...” என்றான் இவர்களில் ஒருவன்.

“எங்களுக்கு மாத்திரம் புள்ளை குட்டி இல்லையா?... இருவது கொடுத்தா பரம் பரை சொத்தே அழிஞ்சிடற மாதிரில்ல மிராக குதிக்கிறான்... வேற ஊர் ஆளுங்களை வக்கலாமனு பாக்குறன்... நீங்க ஏறங்கிடுவீங்களா? ஏறங்குங்க பாப்போம்... அப்புறம் காலும் கையும் துண்டு துண்டாப் போயிடும்...”

“அப்பம்ல்லாம் பெரிய வார்த்தை பேசா நீங்கய்யா... பரிக்குத்தானே வேலை... ஒழைக்கிறதாக்குத்தானே கூலி... இந்தப் பொழப்பும் இல்லேன்னா நாங்க மண்ணைத் தான் திங்கணும்...” என்றான் ராஜதுரை.

“தின்னு... உங்க ஊர்லபோய் என்னவோ செய்யுங்க... இங்க ஏன் வரே?”

ராஜதுரை சண்பகத்தைப் பார்த்தான். “போங்கடா...” என்று அவன் பெரிதாய் அட்டடிஞன்.

சட்டென சில அரிவாண்கள் பூமியில் போடப்பட்டன. கால்கள் பின்வாங்கின. சிலர் லிலகிக் கொண்டார்கள்.

“போயிடலாங்க...” என்று கிககிகத்தான் சண்பகம்.

ராஜதுரை அரிவாளைக் கீழே போடப் போகிற சமயம் தூரத்தில் ஜீப் வருகிற சத்தம் கேட்டது. போலீஸ் ஜீப். வழி மறித்தவனும், கம்பும் கழியுமாய் கூட இருந்தவர்களும் சிட்டுக் குருவியானார்கள்.

“நீங்க ஏறங்குங்க...” என்று கணக்குப் பிள்ளை அதட்ட ராஜதுரையும், சண்பகமும் எஞ்சி நின்றவர்களும் இறங்கினார்கள்.

பன்னிரண்டு ரூபாய்!

குதிரை முன் காட்டிய முள்ளங்கியாய் மனத்தில் உற்சாகத்தைப் பெருக்கியிருந்தது. கை அரிவாணில் வேகம் காட்டியது.

உச்சியில் சூரியன் தகிக்கிற வரை ஒரு போலீஸ் தலை இங்கும் அங்குமாய் நடைபயின்று காவல் நின்று. அப்புறம் கணக்குப் பிள்ளையின் மேற்பார்வை மட்டும்தான். வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த பழையது கலக்கலை மதியம் சரித்துக் கொண்டு மீண்டும் வயலில் இறங்கினார்கள். சுத்தி பிடித்து முழு பலத்தையும் பிரயோகித்துப் பழக்கமாயிருந்த கை முதலில் கொஞ்சம் ஒத்து வராபல் அப்புறம் அரிவாளை லாகவமாய் வீசப் பழக்கப்பட்டுப் போனது.

சூரியன் ரத்தத்தைப் பூசினிட்டு அன்றைப் பொழுதுக்குச்செத்துக் கொண்டிருக்க, சின்ன ஒடையில் கால் கழுவினார்கள். முகம் கழுவினார்கள். சண்பகத்தின் உள்ளங்கை சிவந்து எரிச்சல் கண்டிருந்தது.

ராஜதுரைக்குக் கண்ணில் இரக்கம் கரந்தது.

“நானிலேர்ந்து நீ வர வேணும் சண்பகம். கை எப்படிக்காய்ச்சுப் போச்சு...” என்று ஆதரவாய் அதை வருடினான்.

“பின்னே...? என்னால முடியுங்க... ரெண்டு பேராச் செய்தாத்தான் நாலு பணம் பார்க்க முடியும்... நம்ம ராசாவுக்குச் சட்டை டாயர் வாங்கணுமின்னீங்களே...”

“ஆமா சண்பகம்... அவனை நல்லா ஆளாகிப் பெரிய ஆபீசராக்கணும்... வயசான காலத்துல நம்பனை உக்காத்தி வச்சுச் சோறு போடப் போற பிள்ளையாச்சே...”

ராஜதுரைக்கு உடலில் லேசாய் அலுப்புத்தான் இருந்தது. போய்ச் சாப்பிட்டு, கோலித்துக் குட்டியைக் கொஞ்சினிட்டு சண்பகத்துக்குப் பக்கத்தில் பாய் விரித்தால் எல்லாம் சரியாய்ப் போகும்.

“நானிக்கு இன்னும் கொஞ்சம் காலமே வந்துருங்க...” என்று பணத்தை எண்ணிக் கணக்குப்பிள்ளை நீட்டியபோது அதிக சந்தோஷமாய் இருந்தது.

மற்றவர்கள் வழி பிரிய சண்பகத்தின் கை கோத்தபடி ஊர்ப் பக்கம் நடத்தான்.

டெலிவரி குறைத்து விட்டதே!

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தபால் பட்டுவாடா செய்வதும் எக்ஸ் பிரஸ் டெலிவரி முறையுமே போய் விட்டன. ஓவர் டைம் அதிகமாக கேட்பதால் இனி விடுமுறை நாட்களன்று ஒருவேளை பட்டுவாடா கூடக் கிடையாதாம். பொது மக்களுக்கு விடுமுறை நாளில் ஒரு தரமாவது கடிதங்கள் கிடைக்கத் தபால் இலாகா ஏதாவது வழி செய்வார்களா? தபால் ஆபீசுக்குப் போயாவது நாம் வாங்கிக்கொள்ள வசதி செய்யலாமே? —என். பங்கஜம்

திடீரென்று ஒரு பெரிய மரத்தின் பின்னிலிருந்து அவர்கள் வெளிப்பட்டார்கள். அந்த மூரட்டு மீசை நடு நாயகமாய் நின்று கண் சிவந்திருந்தான். உணர்வுகள் துரித கதியில் இயங்கின. பயத்தில் கால் பின்னியபோதும் சண்பகத்தை இழுத்துக் கொண்டு வந்த வழியே ஓடுவதற்கு ராஜதுரை திரும்பிய போது அரிவாணின் முகம் வெட்டு அவன் கழுத்தில் ஆழமாய் இறங்கியது. சிகப்பு பீச்சி, சண்பகத்தைத் தாக்கி, அவன் அலறு முன் அடுத்த வெட்டு அவன் வயிற்றில் சீறி இறங்கிற்று. கோர்த்த கை பிரிந்து இருவரும் சரிந்து மடங்கிப் பூமியில் உடல்பரத்தினார்கள்.

வீட்டில் கிழவி சமைத்திருந்த களைப்பில் தலைக்குக் கையை முட்டுக் கொடுத்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். ராஜதுரை-சண்பகத்தின் அந்த நம்பிக்கை நட்சத்திரம் கையில் ஒரு பனை ஒலை கிழுகிழப்பையோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

“यसिन्देशेहि यो जातः तस्मै तर्जापधं हितम् ॥”

“எந்த தேசத்தில் (சிதோஷ்ண. நிலையில்) எவன் பிறந்திருக்கிறானோ அவனுக்கு அந்நாட்டு மூலிகைகளே சிறந்த பலனே அளிக்கும்.”
—(சரகஸம்ஹிதை)

கும்பகோணம் “லலிதா பார்மஸி”
மருத்துகவின் சிறப்பு அம்சங்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி பெரியவர்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பகவான் ஸ்ரீ தன்வந்திரியின் ஸன்னதியில் மருந்துகள் தயாராவது.

பல வருஷங்கள், முறைப்படி “ஆயுர்வேதத்தை” அத் யயனம் செய்த நிபுணர்களின் நேர்பார்வை யில் மருந்துகள் தயாராவது.

எந்த மருந்தையும் எளிதில் முறைப்படி தயாரிக்க உதவியாகப் பல உயர் வைத்ய நூல்கள் கொண்ட புத்தகசாலை, சிறந்த மூலிகைசாலை யுடன் இணைந்து விளங்குவது.

★

சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகளுக்கு
லலிதா பார்மஸி

(ஸ்தாபிதம் 1942)

தலைமை ஆபீஸ் :

கும்பகோணம் Pincode: 612001

போன் : 123

DRUG LICENCE No. 40/78

(மத்திய அரசால் ஈட்டுத் தொகைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.)

கிளைகள்

மஹாதானத் தேரு, மாயூரம் 609001

போன் : 379

வடக்கு வீதி, செம்பரம் - 608 001

நெ. 39, சங்கநாதன் தேரு,

சென்னை - 600 017

போன் : 441454

நெ. 105, கச்சேரி ரோடு,

சென்னை - 600 004

போன் : 73007

கடிதம் மூலம் வைத்திய ஆலோசனை பெற விரும்புவோர்கள்
50.ஸயசா தபால் தலைபுடன் தலைமை அலுவலகத்திற்கு எழுதக் கோருகிறோம்.
(கடிதங்கள் ரகசியமாக வைக்கப்படும்.)

ஆகஸ்டு 31 மணிலாவில் மாக்ஸாய்ஸாய் விருது (ஒரு லட்சத்து அறுபதாயிரம் ரூபாய் பெறுமானம்) பெறுகிறார்; இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நிர்வாக ஆசிரியர் அருண் ஷோரி. அரசாங்க, அரசியல் ஊழல்களையும் மெத்தனத்தையும் மனிதத் தன்மையற்ற அதிகார மமதைகளையும் அம்பலத்துக்குக் கொண்டுவந்து சாரும் இந்தத் தீரரைக் கல்கி வாசகர் சார்பில் பாராட்டி உரையாடியபோது:

“இவர்தானா? இந்தப் பகவா!” என்ற பிரமிப்புத்தான் முதலில் நமக்கு எழுகிறது. அருண் ஷோரியைப் பார்க்கும் போது. ஆனானப்பட்ட மகாராஷ்டிர முதலமைச்சர் அத்துலேயின் சிமெண்டு விவகாரங்களை அம்பலப்படுத்தியவர்; அதன் காரணமாக பார்லிமெண்டுடன் தனி மனிதராக மோதிச் சவாலில் வென்றவர்; பீகார் முதலமைச்சர் ஜகந்நாத மிஸ்ராவுக்கு என்றும் சிம்ம சொப்பனமாக இருப்பவர்; எண்ணெய் பேரத்தில் இந்திய அரசு ஏமாணி

அருமைதுணைவி அனிதாவுடன்

பாசு ஊழலைப் போச்சு

யான வயிற்றெரிச்சலை எடுத்துச் சொல்லி பார்லிமெண்டைக் கலக்கியவர் இந்த அருண் ஷோரி என்று அறிவோம். எனவே அவரைப் பற்றி எந்தவிதமோ கற்பனை செய்துகொண்டு போனால், ஏமாற்றத்துக்கு தயாராக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வியாக, அதிக உயரமில்லாத இவர் நடையிலே ஒரு கறுகறுப்பு தெரிகிறது. குரலிலே அதிகாரமில்லை. பேச்சிலே எதையோ சாதித்துவிட்ட, பெருமை சாற்றும் இல்லை. இயல்பான பண்பு நடத்தையிலும் பேச்சிலும் புலப்படுகிறது. நிறைவும் படித்த, தெளிந்த சித்தனையாளரிடம் பேசுவதை உணர்கிறோம். ஆனால் படிப்பாளியின் கர்வம் இல்லாமல் பாமரர்களிடம் பரிவாக விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லும் போதனையாளர் போலத் தோன்றுகிறார்.

பாராட்டுக்களை அடக்கமாக ஏற்றபடி மன்னிப்புக் கேட்கிறார்: “சாரி. வெகு நேரமாகக் காத்திருக்கிறீர்களா? மருத்துக்கடைக்குப் போய் ஐந்து நிமிஷத்தில் வந்து விடலாம் என்று வெளியே புறப்பட்டேன். அம்மாவுக்குக் கண் மருந்து ஒன்று வேண்டியிருந்தது. இந்தப் பேட்டையில் இல்லை.

ஒரு டாக்டர்

வசந்த விஹாரில் இல்லை. கற்றியதில் நேரமாகிவிட்டது. என்னதான் கதந்திர தினம் என்றாலும் இப்படியா மருத்துக் கடையைக் கூட மூடிவிடுவது!” – ஐஸ் க்லூப் போட்ட கொலாஸைக் கொடுக்கிறார்!

“இன்றைய இளம் பத்திரிகையாளருக்கு நீங்கள் ஓர் ஆதர்ச மனிதர்” என்று பாராட்டினால், அதை ஏற்க மறுக்கிறார். “நான் ஒரு பத்திரிகையாளனே அல்ல” என்கிறார். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் பத்திரிகையாளராகி இன்று அந்தத் துறையின் முன்னணிக்கு முன் ஒவ்வொன்றிலும் அங்கத்தினராகியுள்ள அருண் ஷோரி.

கொஞ்சம் பணக்காரத்தனமாகத் தெரிந்த பங்களாவைப் பற்றி நம் வியப்பைத் தெரிவித்தால் அவர் சிரிக்கிறார். “பதினைந்து

ஆண்டுகளுக்கு முன் அப்பா இந்த இடத்தை வாங்கினாரோ நாங்கள் தப்பினோம். இப்போது தங்க ஒரு கூரை இருக்கிறது. இந்த ஊரில் வாடகை கொடுத்துக் கட்டுப்படியாகாது. நிலமோ வீடோ வாங்குவதும் இன்று யாருக்கும் சாத்தியமில்லை. அன்று இந்த அத்தனையில் வீடு வாங்குகிறதே என்று அப்பாவை எல்லோரும் பரிசாசம் செய்தார்கள். இன்று இந்தப் பேட்டை ஒரு மையமான பகுதியாகி விட்டது" என்கிறார். கவரில் உள்ள வண்ண ஒவியங்கள் தமது தந்தையின் கைவண்ணம் என்று பெருமையுடன் கூறி நம்மைப் பெரியவருக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

ஜி. ஏ. எஸ். தந்தையார் ஷோரி பஞ்சாபில் பல இடங்களில் மாற்றலாகி வந்த போது சிறுவன் அருண் தில்லியில் ஹாஸ்டலில் தங்கிப் பள்ளிப் படிப்பும் செலின்ட் ஸ்டீபன் கல்லூரியில் பட்டப் படிப்பும் பெற்றான். கல்லூரி ஹாக்கி டம் காப்டன். அந்த டிரிம் டென்ஸ் இன்னும் நடைபிடிக்கிறதே. தந்தையாருக்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் வேலை கிடைத்தது. அருண் நியூயார்க் சைரக்ஸுல் பக்கலாக் கழகத்தில் சேர்ந்து பொருளாதாரத்தில் பி. ஏச். டி. உயர் படிப்பு பெற்றார். நவம்பரில் நாற்பத்தொரு வயது நிறையும் அருண்ஷோரி, இருபத்தாறு வயதில் டாக்

டர் பட்டம் பெற்று இந்தியா திரும்பியதும் அடுத்து என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அத்தை இவருக்குப் பெண் பார்த்து வைத்திருந்தார்! "திருமண எண்ணமே இல்லாதபோதிலும் அனிடாவுடன் அரை மணி பேசியவுடன் இவளே என் துணைவி என்று இசைந்தேன். என் வாழ்க்கையில் தேர்ந்த எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டமான ஒரு திருப்பம் இது." என்று புன்னகைக்கிறார். திருமணமான உடனே வாஷிங்டனில் உலக பாங்கியில் பொருளாதார நிபுணராக வேலை பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஒரே மகன் ஆதித்யா பிறக்கும்வரை வாஷிங்டனில் குடித்தனம் நடத்தினார்கள். பிறந்த குழந்தை 'செரிப்ரல் பால்சி' என்னும் ஒரு வகை வாதத்தில் நோய்ப்பட தாய்தாடு திரும்பி விட்டார்கள். ஏழுமவ தாரும் ஆதித்யன் ஒரு 'ஸ்பாண்டிக்'. கைகள் அசைவுக்கு ஏராளமான பயிற்சிக் கருவிகள்.

பெற்றோர் காட்டும் அசாதாரணமான பொறுமையும் அனலில்லாத அன்பும் அந்தக் குழந்தையின் முகத்தில் ஆனந்தம் மலரக் காரணம். திருமதி அனிடா ஷோரி இதன் காரணமாகவே ஸ்பாண்டிக் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் பணி புரிகிறார். குழந்தையைக் குணப்படுத்த இந்தியாவிலும் வெளி நாடுகளிலும் பல வைத்தியசாலைகளுக்குச் சென்று வைத்திய முறைகளைத் தெரிந்து அவனுக்குப் பயிற்சி தருவாகே இப்போது இவர்களின் முதல் கடமையாக இருப்பதை உணர்கிறோம்.

சிறுவனிடம் நம்மை அழைத்துப் போகிறார் அருண். இரவு உணவை அவனுக்கு ஒரு தாதி ஊட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். "அங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து அவனுடன் பேசக் கொடுத்து அன்று மாலை அவன் ஹஸ்கீர்ட் சாப்பிட்டதைத் தெரிந்து குதூகலமாகச் சிரித்து அவன் கையை எடுத்துக் கொஞ்சிய படி ஒரு முத்தம் கொடுக்கிறார். அந்தச் சிறு அறையில் சைக்கிள் போல சில பயிற்சிக் கருவிகள், குழந்தை விளையாட்டுச் சாமான்கள். "இறைவன் வழங்கிய வரத்தில் இது என்ன சோதனை" என்று நம் மனத்தில் வேதனை அடக்க முடியாமல் எழுகிறது. பரிதாபமோ அனுதாபமோ எதற்கு? தீரமாக நோயை எதிர்த்து வாரும் ஓர் அழுத்தமான நம்பிக்கை நிறைந்த ஆண்மையை அங்கே தரிசிக்கிறோம். அவர்களுக்காக நம்மை அறியாமலே நெகிழ்ந்து பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

நாட்டையும் சமூகத்தையும் பீடித்துள்ள நோய்களையும் இதே உறுதியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் தான் அருண் ஷோரி தாக்கிப் போக்க முயல்கிறார் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. பேச்சுக் கொடுக்கும்போது அவர் எப்படி பத்திரிகைக்காரரானார் என்று தெரிவிக்கிறார். வாஷிங்டனிலிருந்து இந்தியா திரும்பிய பிறகு (வயது 34) இந்திய வரலாற்றுத் துறை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் ஓர் உபகாரச் சம்பளம் பெற்று மாணவர் போல் உழைக்கும் ஆராய்ச்சியாளராகப் பதிலுசெய்து கொண்டார். அந்தக் காலத்தில் இவர் படித்தவை ஏராளம். (அப்போது தொடங்கியவை இன்னும் தொடர்கின்றன) உபநிஷதம், பிழும் நம் குத்திரம், பகவத்கை ஆகியவற்றை இன்றைய நிலையில் விளக்கும் வகையில் அப்போது ஆராய்ச்சி மாணவராக ஒரு புத்தகம் எழுதினார். "அப்போது எனக்கு ஒரு தெளிவு பிறந்தது. என் வாழ்க்கை நோக்கம் என்ன என்று புலப்பட்டு விட்டது. மனித குலத்தின் சித்தங்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்து எழுத முனைந்தேன். இந்தப் பெரிய புத்தகங்களுக்கு அஸ்ஸிவாரம் போட்டிருக்கிறேன். குரான் மற்றும் முகமதிய மரபுகள் பற்றி அடுத்த நூல் தயாரித்து வருகிறேன். ஹிந்து கொள்கைகள் பற்றி மூன்றாவது. வெளியும் மாறுதலும் (Space and change) என்பது நான்காவது. புரணமைப்பு என்பது ஐந்தாவது. இவற்றைத் தயாரிக்க எத்தனை நான் ஆடுமோ. ஆனால் ஒன்று. ஒரு வேலை போய்விட்டால் அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நான் தனிக் மாட்டேன். புத்தக வேலை காத்திருக்கிறது!"

ஆராய்ச்சி மாணவராக இருந்தபோது நாட்டிலே மெர்ஜன்ஸி தீவிரமாக இருந்த நேரம். தில்லியில் காத்தி அமைதி நிலையத் தில் அடிக்கடி படிக்கச் சென்ற அருண் அதன் செயலர் திரு ராதாகிருஷ்ணவுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. தில்லி வந்த போதெல்லாம் அங்கே தங்கும் ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயணனுக்கு இந்தச் சுறுசுறுப் பான அறிவாளி இளைஞனை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். "அப்போது முதல் நான் ஜே.பி யுடன் இணைந்துவிட்டேன்" என்கிறார் அருண். ஜே.பி.யின் சொற்பொழிவுகளும் அறிக்கை களும் தயாரிக்க உதவி யிருக்கிறார் இவர். இருவர் சித்தனைகளும் சங்கமித்த நேரம். "1972 - 74ல் ஜே. பி. வெளியிட்ட கருத்துக்களை அப்போது எத்தனை பேர் ஒப்புக்கொள்ள முடிந்தது. தேர்தல் செலவு பற்றியும் அதிகாரக் குவிப்பு பற்றியும் அன்று அவர் கூறிய எச்சரிக்கைகள் இன்று பவிப் பதைப் பார்த்திருக்கும். ராஜாஜி இந்தத் தேர்தல் பற்றியும் நமது விநோதமான பிரத்யேக பாணி சோஷலிஸத்தைப் பற்றி யும் கூறியவை தீர்க்க தரிசனமான வாக்கு என நான் மதிக்கிறேன்."

ஜே. பி.யுடன் இணைந்து சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் அறிவாளியான உழைப்பாளி யைத் திரு ராமநாத் கோயங்கா தம்மிடம் இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டது ஓர் இயல் பான நிகழ்ச்சியாகவே நடந்தது. வரலாற் றுக் கழக ஆராய்ச்சி உபகாரச் சம்பள கெடு முடிந்த கையோடு அருண் ஷோரி இந்தியன் எக்ஸ்ப்ரெஸில் சேர்ந்து விட்டார். தீர்வாக ஆசிரியர் என்ற பதவி ஒன்று இருக்கு என்றே தொடங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அருண் ஷோரியின் ஏராளமான படிப்பும் ஆராய்ச்சி முறை அணுகலும் அவரது நடைமுறை வேலைகளுக்குப் பயன்படுகின் றன. நமக்குப் பழக்கமான எந்தச் செய்தியாளரையும் போல இல்லை இவர். பரபரப்பு, படபடப்பு எதையும் காட்டிக் கொள்ளாதவர். "விவரம், விவரம், மேலும்

விவரம்" என்று குடைத்து குடைத்து தேடிக் குவிக்கிறார். ஆட்களை அனுப்பித் தேடச் சொல்லிச் சேகரிக்கிறார். நிறத்த மருத்துவ நிபுணர்கள் சிசிச்சை தொடங்குவதற்கு முன் பலவித "டெஸ்ட்" ரிப்போர்ட்டுகளைச் சேகரித்த பிறகே அவரி் ஆராய்ந்து தெளிவு பெறுவது போலத்தான் டாக்டர் அருண் ஷோரியும் தேசத்தின் ஊழல் வியாதிகளை அசைக்க முடியாத ஆதாரங்களுடன் அம் பலப்படுத்துவதும்.

அத்துலே விவகாரம் அறிவதற்கு பம் பாயில் முகாமிட்டு ஒரு பெரிய வக்கீலைப் போல நிறையத் தகவல் சேகரித்தார். என் ணைய பேர ஊழலை வெளியிடவும் நிறையப் பாடுபட வேண்டி யிருந்தது. "பலரும் என் வேலையை 'இன்வெஸ்டிகேடிவ் ரிப்போர்ட் டிங்' என்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் நான் துப்பறிவதில்லை. வெளியே அலைவதில்லை. என்னைத் தேடி வரும் விவரங்களைப் பார்த்து அதற்கான மேல் விவரங்களைத் தேடச் சொல்கிறேன். அப்புறம் கண்டுபிடிப்பதை ஒழுங்குபடுத்தி எழுதுகிறேன்" என்கிறார்.

தினசரி அரசியல் சமூகப் பிரச்சனைகளை குழப்பத்தில் தம்மை முற்றிலும் இழந்து விடாமல், மனித குலத்தின் நிரந்தரப் பண்பு களிலும் சித்தனைகளிலும் பிடிப்பு வைத் திருக்கிறார். என்னவோன் பேச்சிலும் எழுத் திலும் திடீர் திடீர் என்று ஓர் உர்தா கவி வாசகமோ கதை கலோகமோ ஷேக்ஸ்பியர் மேற்கோளோ வந்து விழுகிறது.

அடுத்த நாள் அலுவலகத்தில் சந்திக்கப் போனால் இவரது ஆயில் அறை ஓர் நூலகம் போல இருக்கிறது. அதைப் பார்வையிட்ட வாறே ஒரு சந்திக்கைக் கேட்கிறோம்: "ஊழல்கள் பரிசுரமாகவையுடன் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் ஒரேயடியாகத் திருத்தி விடுகிறார்களா? அல்லது தண்டிக்கப்படுகிறார்களா? ஒன்றுமில்லையே?"

"இங்கும் அங்கும் ஒவ்வொன்றாக எழும் ஊழல் களைப்பு முயற்சிகள் எவ்வளவு பெரிய ஆட்சியையும் கேள்வி கேட்கலாம் என்ற தைரியத்தை மக்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றன. இது எதிர்காலத்தில் நாட்டு தீர்வாகத்தை ஒழுங்கு படுத்த உதவும்" என்று பதிலளிக் கும் அருண் ஷோரி. அகமதாபாத்தில் "எதிர் காலத்தில் நம்பிக்கைவைக்க இடமிருக்கிறது" என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆராய்ச்சி உரையாற் றினார். அப்போது, தலைமை வகித்த பேராசிரியர் உமா சங்கர் ஜோஷி கூறினார்: "அருண் ஷோரி பல காரணங்களைக் கூறினார். எதிர் காலத்தில் நம்பிக்கை வைக்க, ஒன்றை அவர் விட்டு விட்டார். நான் சொல்கிறேன். அருண் ஷோரி போன்றவர் இருக்கும்வரை எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை வைக்கலாம்: என்னவே அவரும் ஒரு காரணம்!" இந்தக் கூற்றை ஒரு வாழ்த்தாக ஏற்றுக் கொண்டதாக அருண் ஷோரி நம்மிடம் தெரிவிக்கிறார். நாட்டின் எத்தனையோ பத்திரிகை வாசகர்களும் இப்படியே வாழ்த்துகிறார்கள்.

பேட்டி: தம்பி சீனிவாசன்

படங்கள் உதவி: ஆர். கே. சம்மா, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், புதுதில்லி

இது எவ்வளவோ மேல்!

சென்னை வானொலியில் காலை புது வெள்ளம் என்ற பெயரில் அலைகள் ஒய்வதில்லை ரிஸினாகும் சமயத்தில் அந்தமான் காதலி படப் பாடலையும் நினைவெல்லாம் நித்யா ரிஸினாகிற சமயத்தில் இளமை ஊஞ்சலாடுகிறது படப் பாடலையும் வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போது அவர் களுக்கே மனச் சாட்சி உறுத்தி யதோ என்னமோ தெரியவில்லை. புதுவெள்ளம் என்ற பெயரைத் திரை கானம் என்று மாற்றி விட் டார்கள். -புலியூர் பிரபா

**வீட்டில் அனைவரின்
கேசப் பராமரிப்புதானே?
அதற்கு நம்பகமானது,
விசேட :பேமிலி ஷாம்பூ
பாமோலிவ்.**

பாமோலிவ் ஷாம்பூ:
செருவல், அல்லது
கூடுதலான
போஷாக்கிற்கு எக்

பாமோலிவ், எல்லா வகைக் கேசத்திற்கும்
ஏற்ப விசேட முறையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.
அது, வளமையான நவீன ஷாம்பூ. உங்கள்
கேசத்தை நன்கு தூய்மை துலங்க வைக்கிறது.
குழந்தைகளின் மென்மையான கேசத்திற்கோ
மிகவும் ஏற்றது.

அது மட்டுமா? இவ்வகை ஷாம்பூக்களிலே
சிக்கனமானது. பாமோலிவ் ஷாம்பூ—குடும்ப
பட்ஜெட்டிற்கும் ஏற்றது.

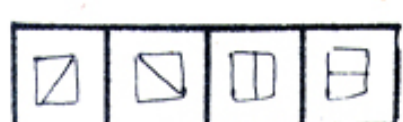
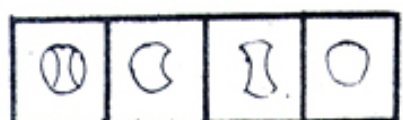
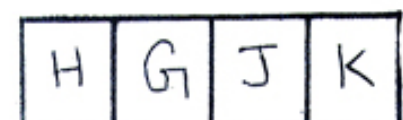
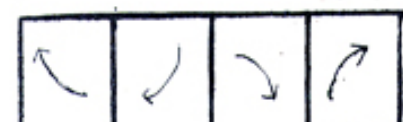
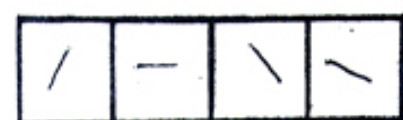
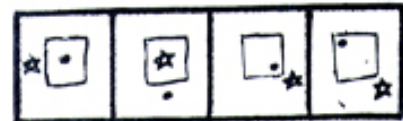
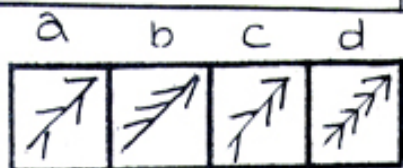
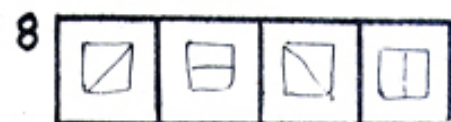
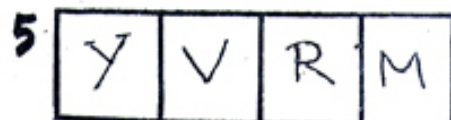
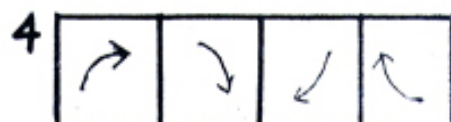
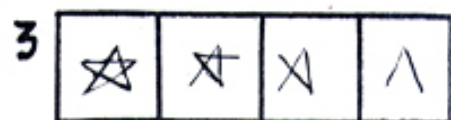
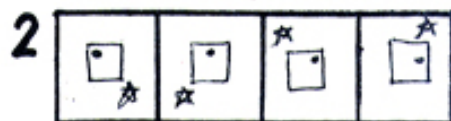

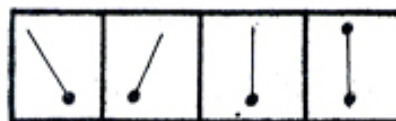
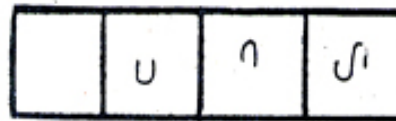
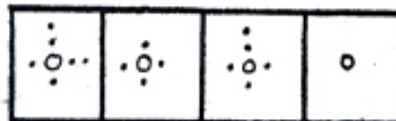
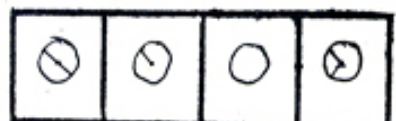
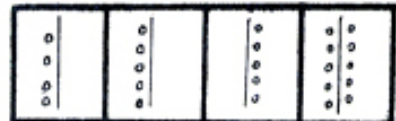
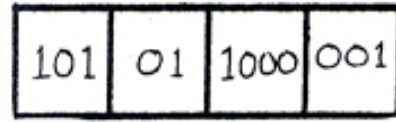
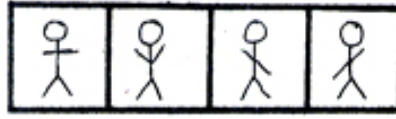
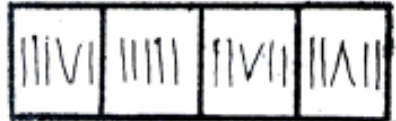
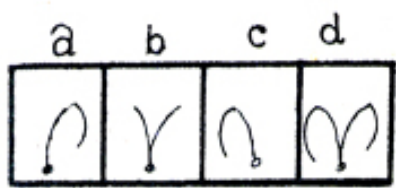
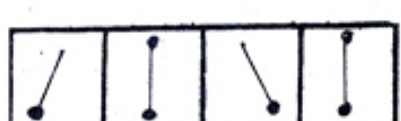
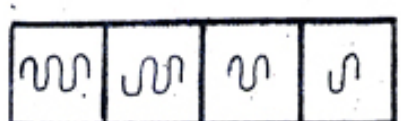
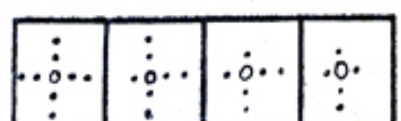
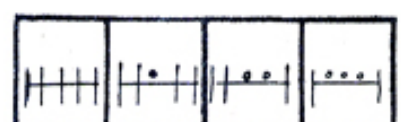
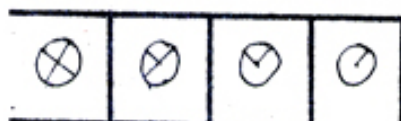
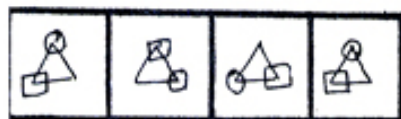
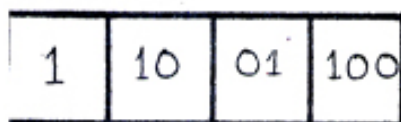
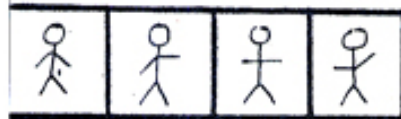
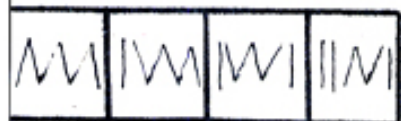
**குடும்பத்தினர் கேசப் பராமரிப்புக்கு
நேசமானது—உங்கள் பட்ஜெட்டிற்கும் ஏற்றது**

ஐந்து நிமிட டைஸ்ட்!

நான்கு கட்டங்களில் நான்கு படங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்தாவதாக எது வரும் என்று அவற்றுக்கு எதிராகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள a, b, c; d என்ற நான்கிலிருந்து மிகப்பொருத்தமான ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள். அனைத்துக்கும் விடையளிக்கப் பெரிய உத்யோகங்களுக்கு முயற்சி செய்வோருக்குத் தரப்படும் நேரம் ஐந்தே நிமிடம்.

சந்திரமௌஸ்

முழுப் பெயர் சுப்பிரமணியம். வயது இருபத்தி நான்கு. வயதுக்குரிய இச்சைகள் இதயத்தை வருடிக் கொண்டிருக்கின்றன. காலக் கடிக்கும் மீனைப் போல. உள்ளுக்குள் ஓவியம் எழுதிப் பார்க்க ஆரம்பித்துப்பல மாதங்கள் ஆகின்றன. சித்ராவுக்குப் பதினெட்டு ஆகிறது. அவளே சொன்னாள். அடிக்கடி அவன் நெஞ்சில் பம்பரம் விட்டுப் பார்க்கிறான்.

அவ்வப்போது தபால் நிலையத்தில் சந்திப்பு. சில சமயங்களில் மட்டும் நேருக்கு நேர் பேச்சு.

சுப்பிரமணியம் வீட்டு முகப்பில் நிற்கும் போது ஒரு முறை நிமிர்ந்து பார்த்து நாணப் புன்னகையைக் கொட்டிவிட்டு நடந்துபோகிறான். என்ன அர்த்தம்?

சித்ரா ஊருக்குப் புதியவன். ஜீப்பில் அந்த வட்டாரத்தைச் சுற்றி வரும் அரசு அதிகாரி ஒருவரின் மகன். வீட்டில் இருந்த படிப் பட்டம் பெறுவதற்கு கரண்பான் டென்ஸ் கோர்ஸ் படிப்பதாக சுப்பிரமணியத்திடம் சொன்னாள்.

அதனுட்தான் அஞ்சலகத்தில் சந்திப்பு. அன்றும் சுப்பிரமணியம் நண்பனுடன் அங்கே வந்து கொண்டிருந்தான். பாலிடெக்னிக் முடித்து டிப்ளமாவை வைத்துக் கொண்டு வேலைக்கு மனுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் விநோதமான நண்பர்கள்.

இயந்திர கடையில் வந்து போய்க் கொண்டு இருந்த சுப்பிரமணிய நண்பர்கள், சித்ராவைப் பார்த்த பிறகுதான் உணர்ச்சிப் பிழம்புகளானார்கள்.

"யார் இந்தப் பெண்?" என்று வாய் விட்டு சுப்பிரமணியத்திடம் கேட்டுவிட்டான் நண்பன்.

"என்ன ஆச்சு, உனக்கு? கொஞ்ச நேரத்திலேயே ஒரு மாதிரி ஆயிட்டியே!" என்றான் சுப்பிரமணியம்.

"என்னன்னு சொல்லத் தெரியலே. காந்தம் கல்லிப் பிடிச்ச மாதிரி ஒரு கிறுகிறப்பு!"

இன்ஷூரர் செய்யப்பட்ட தேனிக்கள்!

ஆசியாவிலேயே முதன் முறையாகத் தேனிக்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்து கொள்ளும் வசதியை யுனெடெட் இந்தியா இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி தொடங்கி வைத்திருக்கிறது. தேனிக்கள் திருட்டுப் போய் விட்டாலோ அல்லது வேறு விபத்து இவைகளுக்கு ஏற்பட்டாலோ இன்ஷூரன்ஸ் பணம் கிடைத்து விடும்.

தகவல்: சக்திவேல்

சுப்பிரமணியத்துக்குப் புரிந்து விட்டது. இவ்வளவு அருகில், ரோஜா நிறத்தில் மிம்மினி மாதிரி கண்ணை முடி முடித் திறக்கும் ஒரு பருவப் பெண்ணைப் பார்த்ததால் ஏற்பட்ட இன்பமான அதிர்ச்சி.

சுப்பிரமணிய வெளியே காட்டிக் கொள்ள விரும்பாமல் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான். பிறகு பேசக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள்...

"நினம் நினம் போஸ்ட் ஆபீசுக்கு வர நீங்களே...." என்றான்.

"ஆமா, அப்பாவின் மெண்ட் ஆர்டர் எதனுக்கம் வருமானனு எதிர்பார்த்து..."

"ரெண்டு பேரும் சேர்த்தேவர நீங்களே?"

"ரெண்டு பேருக்கும் பொதுவான இன்டர்ஸ்ட் உள்ள விஷயம்!"

"உங்க பேரு?"

"என் பேரு சுப்பிரமணியம். அவன் பேர் மணிவண்ணன். முழுசா அவங்க அவங்க பேர் வேண்டாமன்னு சுப்பிரமணியன்னு ஒட்டி வெச்சுக்கிட்டோம்."

"அப்ப நான் ஒரு பேர் வச்சக் கூப்பிட வேண்டியதுதான்!" என்றான் சிரித்தபடி.

"அது என்னங்க புதுப் பேர்?"

"இ. இ... புரியலே? இரட்டை இலை!"

சுப்பிரமணியம்-2

இயற்பெயர் மணி வண்ணன். வயது சரியாக இரண்டு மாமாங்கம். படிப்பு சுப்பிரமணியத்துக்குச் சமம்.

"சித்திரம் பேசுதடி. கிந்தை மயங்குதடி" என்று பாடிக் கொண்டிருக்கிறான். கையில் சித்திரம் இருக்கவில்லை... சித்ராவின் குவார்டர் சைஸ் புகைப்படம்!

பெரும் பாடு பட்டு வாங்கி வந்த படம். அஞ்சலகத் தெருவில் உள்ள ஒரு போட்டோ நிலையத்தில் அதன் உரிமையாளர் பக்தவத்சலத்திடம் செஞ்சிக் கூத்தாடி வாங்கி வந்த புகைப்படம். கஸ்டமர் அனுமதி இல்லாமல் அத்தியருக்குப் புகைப்படத்தை வீற்பது தர்மம் அல்ல என்று பக்தவத்சலம் உபதேசம் செய்தபோது, வாயில் கொழுக்கட்டை அடைப்பது போல் முப்பது ரூபாயைக் கையில் மடக்கி வைத்தான். சுப்பிரமணியாகிய மணி வண்ணன்.

படத்தில் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் சித்ரா அவனைப் பார்த்துச் சிரித்துப் பேசியதுண்டு.

"உங்க பேரு மணிவண்ணன் இல்லே?"

"இல்லை. சுப்பிரமணியம்!"

"உங்க பேர்லே பாதிதான் இது... இல்லையா?"

"எங்க ரெண்டு பேர் உணர்ச்சியும் ஒரே மாதிரி. வித்தியாசமே கிடையாது!" என்றான் இந்த சுப்பிரமணியம்.

"அப்ப, உங்க நண்பருக்காக நீங்க எதை யும் செய்வீங்க இல்லையா?"

"சித்ரா, உங்க கேள்வியே எனக்குப் புரியலே!"

"இப்பப் பரியல்லென்னுப் பரவாயில்லை."

சித்ராவின் புகைப்படத்தை ரகசியமாகப் பாதுகாத்து வருகிறான். பார்த்துக்கொண்டே பாடித் திர்க்கிறான்.

"பாட்டு தூள் பறக்குதே என்ன ஆச்சு உனக்கு?"

திடீரென்று சுப்பிரமணியின் குரல். பதற்றத்துடன் சித்ராவின் படத்தைப் பத்திரிகையில் மறைத்து விட்டு நண்பனை வரவேற்றான்.

"தபால் ஆபீஸ் பக்கம் நீ வரலையே..."

சுப்பிரமணியின் இழுத்தான்.

"நினம் நினம் அங்கே வந்து வந்து அனுத்துப் போச்சு..."

"எனக்கும்தான்... அதனாலேதான் இன்னிக்குச் சித்ரா விட்டுக்குப் போய் ரொம்ப நேரம்..."

"என்ன! அங்கேயோ போனே?"

"ஆமா... சித்ரா கூப்பிட்டான்... போன இடத்திலே பெரிய வரவேற்பு... உபசரிப்பும் இல்லையேன்னு வருத்தம்..."

"என்ன பேசினிங்க?"

"ஒரு புது விஷயம், சித்ரா மனசு விட்டுச் சொன்னான்... என் மேலே அவளுக்கு விருப்பமாம்... ஜாடை மாதையா சொல்லிக்கிட்டிருந்தவன் வெளிப்படையா

கவே சொல்லி விட்டான். இன்னிக்கு..."

என்றான் சுப்பிரமணியின்.

"நீ என்ன சொன்னே?"

"நான் என்ன சொல்ல முடியும்? சித்ராவைப் போல ஒரு அழகான பெண் கிடைக்கிறப்ப வேண்டாமன்னு சொல்ல முடியுமா?"

இந்த சுப்பிரமணியின் கையும் மெய்யும் நடுங்கியபோது, பத்திரிகை நழுவிப் புகைப்படம் தனியே எட்டிப் பார்த்தது.

அதை எடுக்க இருவரும் குனிந்தார்கள்.

"இது சித்ரா படமா?"

"ஆமா... அவளுடைய போட்டோதான்..."

"இது எப்படிக்கிடைச்சது உனக்கு?"

"ஏன், எனக்குக் கிடைக்கக் கூடாதா?"

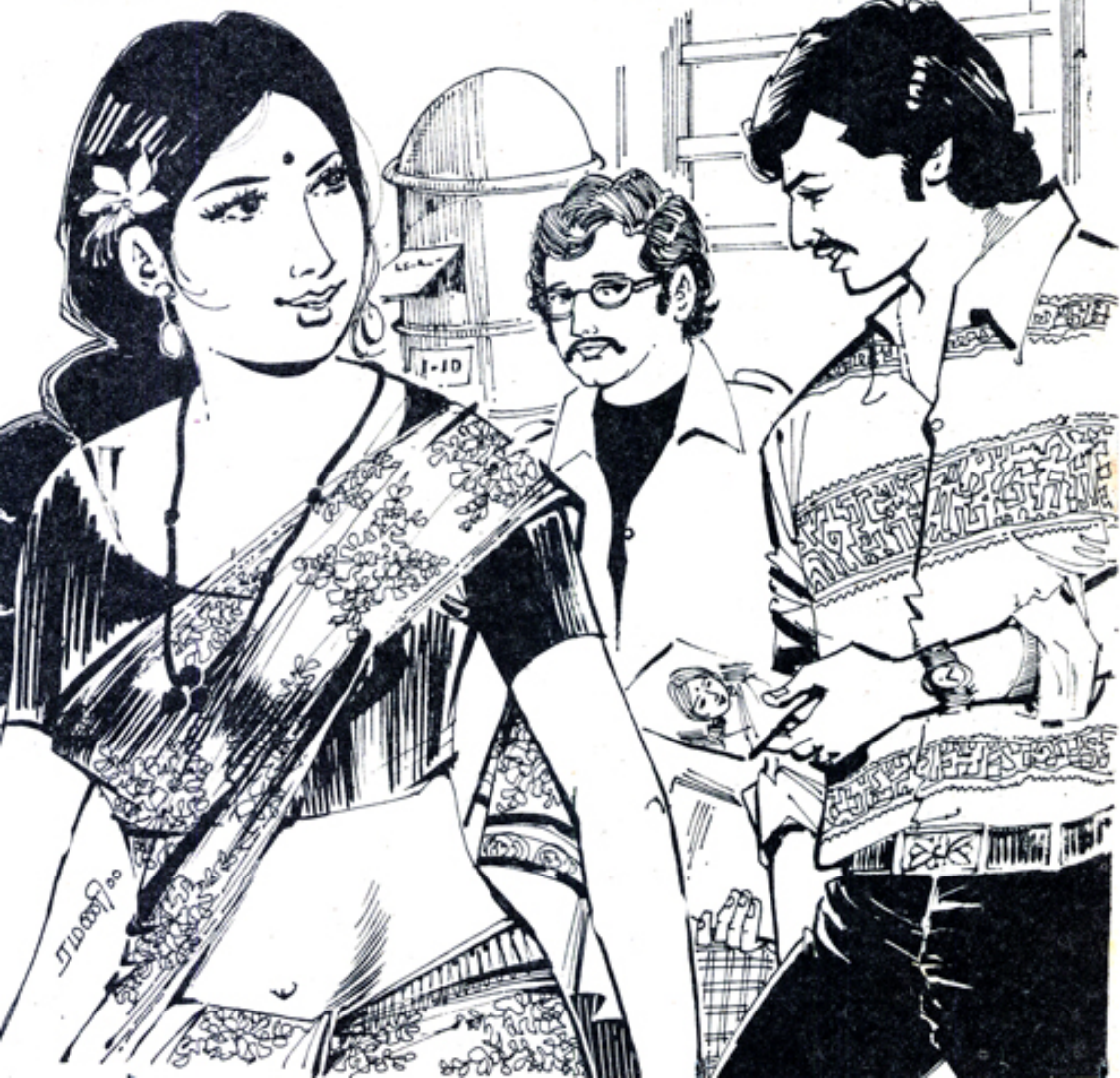
"அதை நான் தெரிஞ்சுக்கக் கூடாதா?"

"எப்படியோ கிடைச்சது... அன்னி வேலுந்து பாதுகாத்து வச்சிருக்கேன்..."

"எனக்குக் கூடத் தெரியாமே, ரகசியமா இல்லோ?"

மவுனமாக உட்கார்ந்திருந்தான் இரண்டாவது மணி.

"இந்தப் பாரு... பத்திரிகை விளம்பரம், அப்பாயின்ட்மென்ட் விஷயம்... நீயும் மனுப் போடணும் கிறுக்காக எழுதிட்டு வந்தேன்."

மனுப் போட்டு வை. கிடைச்சாக் கிடைக் கட்டும்...."

கப்பிரமணி-1

சீத்ரா இன்றைக்குக் கேட்டான்.

"நீங்க மட்டும் ஒற்றை இலையா நட மாடிக்கிட்டிருக்கீங்களே, என்ன ஆச்சு?"

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லே. தபால் அபீசுக்கு நடந்து நடந்து அவனுக்கு அலுத்துப் போச்சாம்...."

"விட்டுக்கு ஒரு முறை அழைச்சுக்கிட்டு வந்துதானே!"

"அழைப்பு இல்லாம அவன் எப்படி வருவான்?"

"உங்க ரெண்டு பேருக்கும் இடையே வித்தியாசமே இல்லைன்னு சொல்லுவீங்களே.... ஒருத்தர் கிட்டே சொன்னுப் போதாதா?"

"இருந்தாலும் ஒரு முறைக்காக!"

"சீக்கிரமே அழைக்கிறேன்."

தங்கள் நட்பில் ஒரு தேக்கம். அல்லது விரிசல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சித்ரா விடம் சொல்ல முடியுமா?

"அவனுக்கு நீயா போட்டோ கொடுத்தாய் என்று கேட்டுவிட வேண்டும்" என்று துடிப்பு. அது நண்பனுக்குப் பாதகமாகி விடுமோ என்ற அச்சத்தில் துடிப்பை அடக்கிக் கொண்டான்.

"உன்னை அவனும் விரும்புகிறான்... தெரியுமா உனக்கு?" என்று சொல்லிவிடலாமா? கப்பிரமணியைச் சுமை அழுத்தியது.

கப்பிரமணி-1, 2

மணி இந்த கப்பிரமணிகளைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். பெரியவர்கள் இவர்களுடைய ஒட்டுறவைப் பற்றி வியந்து பேசியிருக்கிறார்கள்.

"இரட்டைப்பிள்ளைமாதிரி இருக்கிறானுவ. கப்பிரமணி என்று கூப்பிட்டா ரெண்டு பேரும்

திரும்பிப் பார்க்கிறானுவ... ஆச்சரியமா இருக்குங்க...."

ஆனால் சமீப காலமாக இருவரும் முன் போல் ஒற்றுமையாய் இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டிருந்தார் இயூராடும் சாகிபு. இருவரையும் தனித்தனியே அழைத்து ஒன்றாக உட்காரச் சொன்னார்.

"கப்பிரமணி, உங்க ரெண்டு பேருக்கும் ஆபில் காபில் கதை தெரியுமா?"

"அது யாருங்க ஆபில், காபில்?" - இரண்டாவது கப்பிரமணி கேட்டான்.

"பைபிள்லே வரும்... குரான்லே வரும்... நீங்க கேட்டதில்லையா?"

"சொல்லுங்க தாத்தா!"

"ஆண்டவன் முதல்லே படைச்ச மனிதர் ஆதம்... அவருடைய ரெண்டு பிள்ளைங்கள்தான் ஆபிலும் காபிலும். பாசத்தோட வளர்ந்த இந்த அண்ணன் தம்பிங்க வாலைப் வயக்கு வந்தாங்க. ஆபிலுக்கு இல்லி மாங்கிற பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்ய ஆதம் முடிவு செய்தார். இது காபிலுக்குப் பொறுக்கலே... அந்தப் பெண்ணைத் தானே கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்னு அடம் பிடிச்சான்; சகோதரன் மேலே இதனாலே பொறுமை ஏற்பட்டது...."

"ஏன் நிறுத்திட்டங்க? சொல்லுங்க தாத்தா!" என்று கப்பிரமணி தூண்டினான்.

"ஒரு நாள் ஆபில் படுத்துக் கொண்டிருந்தப்ப ஒரு பாருங்கல்லை எடுத்து அவன் தலையிலே போட்டு காபில் கொன்னுட்டான். இதுதான் உலகத்திலே நடந்த முதல் கொலை, கப்பிரமணி...."

"கொடுமையா இருக்கே தாத்தா..." கப்பிரமணிகள் வாயைப் பிளந்தார்கள்.

"நடந்த கொடுமைகள் திருமபவும் நடக்கக் கூடாதுங்கிறதுக்காகத்தான் சரித்திரத்தைத் திருப்பிப் பார்க்கிறோம். நீங்க ரெண்டு பேரும் நல்லபடியா இருங்க" என்றார் இயூராடும் சாகிபு. தனித்தனியே வந்தவர்கள் ஒன்றாக எழுந்து சென்றனர்.

"நம்ம விஷயத்திலே அதுமாதிரி ஒரு சம்பவம் நடக்கதான் அனுமதிக்கமாட்டேன்..." என்றான் மணி வண்ணன் கப்பிரமணி.

"உனக்காகதான் எதையும் விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராகி விட்டேன். சித்ரா நம்ம நட்புக்குத் தடைக் கல்லா இருக்க வேண்டாம்... அதனாலே...."

"அதனாலே... நான் முடிவோட வந்திருக்கேன். கப்பிரமணி, உன்னை விரும்பின சித்ரா உனக்குத்தான் சொத்தமாகணும்...."

"இ....இ....ரண்டு பேரும் இங்கேயா இருக்கீங்க?"

திரும்பிப் பார்த்தார்கள். சித்ரா நெருங்கி வந்தாள்.

"எங்களைத் தேடி வந்தியா சித்ரா?"

"ஆமா... அப்பாவுக்கு டிரான்ஸ்ஸ்பர் வந்திருக்கு. ரெண்டு நாள்லே பாக்-அப் பண்ணியாகணும்...."

"திஜுமாகவா?" என்றான் இரண்டாவது கப்பிரமணி.

"அதனாலே என்ன? மறுபடியும் சந்திக்காமலா போயிட்டப் போறோம்? கிளம்புங்க.... விட்டுக்குப் போவோம்...." என்றான் சித்ரா.

கட்சிச் சின்னங்களின் பெயர்களைத் தலைப்பாகக் கொண்டு கதைகள் எழுத யோசனைகூறித் தாரும் எழுதிப் பிறரையும் எழுதச் செய்தவர் :

ஜெயரதன்

குணம் அதேதான்! ஆனால் இப்போது தோற்றம் புதிது!

காட்பரிஸ் போர்ன்விடா இப்போது அழகிய புதிய பேக்கிலே!

உங்கள் குடும்பத்தினர் அனைவரும்
விரும்பிடும் இனிய சுவை. கோகோ,
மால்ட், பால், மற்றும் சர்க்கரையின்
நற்பண்புகள் நிறைந்தது
போர்ன்விடா— இப்போது

கவர்ச்சியான புதிய பேக்கிலே,
முந்துங்கள்— வாங்குங்கள் புதிய
டின் அல்லது புதிய ஈ.பில் பேக்
போர்ன்விடா— தயாரித்து
அருந்தி மகிழ்வீர்.

OBM/7833-TAM.

காட்பரிஸ் போர்ன்விடா
உங்களோடு வளரும் நன்மை

விஞ்ஞானப் பக்கங்கள்

“தீர் ஸ்டாருக்கும் ஸ்பைவ் ஸ்டாருக்கும் என்னடா வித்தியாசம்?” முத்து கிருஷ்ணன் மூக்கில் கேள்வி வியர்த்தது.

“வசதியும் விலையும் அதுவ அதிகம். நீச்சல், காபரே, பன் குட்டு உணவு, ரும்ல மிஸி, ஏ.ஸி., சேன்னல் மியூஸிக் எல்லாத்துக்கும் அதுவ அதிக வரடகை கறப்பான். எதிர்காலத்துல ஆறு ஸ்டார் ஹோட்டல் கூட வரும்” விஷய ஞானம் கொண்ட சுந்தரராஜ் சொன்னான்.

“ஆறு ஸ்டாரா? அதுல வேறு புது வசதி என்னடா இருக்கு?”

“ரூம் எடுத்தவுடனே நீ ஊட்டி, கொடைக்கானல், காஷ்மீர் இதுவ எது வேணும்னு சொல்லணும், உன் ரூம்பேயே நீ ஊட்டில இருக்கிற மாதிரி, காஷ்மீரில் இருக்கிற மாதிரி ரூம் நிலையை உருவாக்கி விடுவாங்க. சீக்கிரமா வந்துரும், எல்லாம் அயான் பண்ணேமேஜிக்.”

“இட் ஈஸ் இன்டர்ஸ்டிங்” காதைத் திறந்து கொண்டான் முத்து.

“காத்தில இருக்கிற ஆக்ஸிஜன் போன்ற மூலகங்களோட மாலிக்கியூல்கள் சில மின்சார மாற்றங்களால் பாசிடீவ், நெகடிவ் அயான்களாக (ions) மாறிக் காணப்படும். இந்த மின்சக்தி கொண்ட அயனிகளைப் பத்தி இப்ப நிறைய ஆராய்ச்சி பண்ணிக் கிட்டு வராங்க. பாதுகாக் கப்பட்ட சூழ்நிலை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் இந்த அயனிகளை அமைப்பதன் மூலம் நம்முடைய உணர்ச்சிகளையும், மனநிலையையும் மாத்தலாம்னு கண்டு பிடிச்சிருக்காங்க. இனிமே ஹோட்டல் ஊட்டி வேணும்னு கேட்டா அதுக்கு ஏத்த மாதிரி அயனிகளை மெஷின் அமைக்கும், உடனே ஊட்டி கிளைமேட் ரெடி.”

“ஆச்சரியமாயிருக்கே, இந்த அயனிகள் சாதாரணக் காத்தில கிடைக்காதா?” வெங்கட்ரமணி மிசை இருக்கிறதா என்று அடிக்கடி நாச்சால் வருடிக் கொண்டு கேட்டான்.

“பாசிடீவ், நெகடிவ் அயனிகளைக் காத்து சம அளவில்தான் உற்பத்தி செய்கிறது. ஆனால் காத்திலே உண்டாற மின்சார சக்தி மாற்றங்களால் நெகடிவ் அயனிகள் பூமிக்குப் பக்கத்திலேயும் பாசிடீவ் அயனிகள் சற்று

✖ அயனிலேட் ரிக்ரெச

உயரத்திலேயும் நிறைந்திருக்கும். மழை மேகம் கூடுவதற்கு 48 மணிநேரம் முன் ஏற படும் காற்று மூனுல ஒரு பகுதி மக்களுக்குத் தூக்கமில்லாமை போன்ற அசௌகரியங்களைத் தரும். மழை பெஞ்ச பின்னாடி காத்தில நெகடிவ் அயனிகள் நிறையக் காணப்படும். இவை அதே மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி தருகிறதாம். காத்தல நெகடிவ் அயனிகள் அதிக மிகுந்தா தலைவலி, அவர்ஜி, களைப்பு இவற்றிலிருந்து நிவாரணம் கிடைச்ச நல்ல தூக்கம்

அக்சயம் செய்யும் அயனிகள்

நளினி சாஸ்திரி

வரும்னு விஞ்ஞானிகள் ஆதாரத்தோட கண்டுபிடிச்சிருக்காங்க.

ஆனா நார்மலா காதல் இருக்கிற அயனிகள் விசித்ததைச் செயற்கை இழை ஆடைகளும், உலோகத் தடுப்புக்களும் பாதிக்கின்றன. பூமில் தானா உற்பத்தியாற நெகடிவ் அயனிகளை கான்கிரீட் ஆஸ்பால்ட் போன்ற பூச்சுக்கள் வெளியேற விடாமல் தடுத்து விடுகின்றன. இதுகூட ஒருவித பொல்லாவுஷ்தான். ஆனா நீர் வீழ்ச்சி உயரத்திலேர்ந்து விழற்ச்சே நீர்த் திவலைகளால திறைய நெகடிவ் அயன்கள் உண்டாகும். அதனால்தான் குற்றாலம் போன்ற ஊரில் மனக்கு ஒரு மாதிரி சத்தோஷமாவிருக்கும்."

"அதான் நம்ம மாடர்ன் சாமிகள் நியானம் யோகம் கற்றுத் தரும் இல்லங்களை மலைச் சரிவுகள்ல, நீர்வீழ்ச்சி பக்கங்கள்ல கட்டியிருக்காங்களா?" -கப்புணி.

"நான்கூட ஏதோ புகல் படிச்ச நினைவு. ஆஸ்த்மாக்குக்கூட அயான் டிரீட்மெண்ட், உதவரதாமே" -முத்து.

"மெடிகல் லைவ்ல்தான் இந்த அயனிகள் ரொம்ப உதவறது. ரஷ்யாலே திறைய ஆராய்ச்சி பண்ணிச் சில மருத்துவக் கருவிகளைச் செஞ்சிருக்காங்க. அவை காதலயும் நீரிலும் ஒரே சமயம் மின் மாற்றத்தால் நெகடிவ் அயனிகளை உருவாக்கிக் காத்தோட ஈரப் பதத்தையும் அயனிகள் எண்ணிக்கையையும் அதிகம் பண்ணும்.

ஒரு ரஷ்யப் பெண் அலர்ஜியால் மூக்கடைத்து மூச்சுத் திணறினாராம். பல நாள் மருத்துவமும் பலனில்லாமல் போச்சாம். கடைசில இந்தக் கருவியால காதத்தை அயனைல் செய்து கவாசித்துச் சில நாளில் குணமானதாம். நெகடிவ் அயன்கள் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியை அதிகம் பண்ணுமாம். அலர்ஜினால் உண்டாற பீன் வீளைவுகளைத் தவிரக்குமாம். பிராங்குகடில் ஆஸ்து

மாவுக்கு நம்பிக்கை தருகிறதாம். ரத்த அழுத்தத்தைக்கூடக் கட்டுப்படுத்துகிறதாம்.

ஆஸ்டிரியகோவ் என்ற ரஷ்ய விஞ்ஞானி கண்டுபிடிச்ச அயனைஸேடர் (Ionisator) என்ற அந்த சாதனம் ஆக்ஸிஜன் தண்ணீர் இதை மட்டுமல்லாமல் மற்ற மூலகங்களையும் அயனைல் பண்ணும் திறன் கொண்டது. ஒருவன் தாமிரச் சத்துக் குறைவினால் தொடர்ந்து நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலும், டாக்டர்கள் திறையக் காரட் சாப்பிடச் சொன்னார்களாம். அந்தப் பிரகிருதியோ தினம் ஒரு கிலோ காரட்டாகவே விழுங்கியிருக்கிறான். வீளைவு அவன் நிறம் 'மஞ்சளாக மாறினது தான். தாமிரச் சத்துக் குறைவு சரியாகல, உடனே அந்த நோயாளியை நம்ப அயனைஸேடர் கருவி முன்னால் உட்கார வச்சி சிறிது பஞ்சைத் தாமிர அயனிகள் கொண்ட கரைசலில் நோய்த்து அதை அயனைஸேடரின் நுலியில் வைத்தார்களாம். அது தாமிர

விடைகள்:

1. a, 2. c, 3. a, 4. d, 5. b,
6. a, 7. c, 8. a, 9. b, 10. d,
11. b, 12. d, 13. c, 14. b,
15. c, 16. b, 17. b, 18. c,
19. b,

அயனிகளையும் காற்றுடன் கலக்க, அவன் அதைச் சுவாசிக்கத் தாமிரம் ஒரு வழியாக உடலில் புகுந்து அவன் குணமானானான்.

ஹைட்ரோ ஏரோ அயனோ தெரபி (Hydro aero-iono Therapy) எனப்படும் இம்முறைக்கு விரைவில் மவுஸ் ஏற்படுமாம். தீப்புண் வளிரிடுத்து திக்கடிகை மீட்க, சிலவித அல்சர்களைச் சரிப்படுத்த, குமாடிசம், டிசண்டரி, தொத்து நோய்த் தடுப்பு என்று இதன் உபயோகத்தை விரித்துக் கொண்டே போகிறார்கள். பேக்டீரியை இத்தக் கருவிகளை திறைய அமைச்ச நெகடிவ் அயன்களை உண்டாக்கிவை எல்லோரும் சத்தோஷமா திறைய வேலை செய்கிறார்களாம்." கத்தராஜ் மூச்சு வாங்கினான்.

"இதுவரை அயனிகளைப் பத்தியும் மருத்துவத் துறையில் அதன் சாதனைகளைப் பத்தியும் தெளிவா, விளக்கமா, கருக்கமா, எளிமையா, பயனுள்ள வகைல எடுத்துச் சொன்னீங்க. ரொம்ப நன்றி" என்றான் வெ. ரமணி.

"இத்தக் கிண்டல்தானே வேணுங்கிறது" என்றான் கத்தராஜ்.

அனுபவஸ்தன்!

தவறு செய்திருக்கும்பொழுது பணிந்து போகிறவன் புத்திமான். ஆனால் தவறு செய்யாதிருக்கும் பொது பணிந்து போகிறவன் கல்யாணமானவன்.

—சக்தி கமலேஸ்வரன்

செல்லமுத்து கொஞ்சம் புரண்டு படுத்தான். கண்கள் கலப்பமாகத் திறக்க மறுத்தன. கழுத்தில் யாரோ கையை வைத்து அழுக்குவது போன்ற உணர்ச்சி.

அவ்வளவுதான்! அவனை அறியாமலேயே ஆவேச உணர்ச்சி பொங்கி எழுந்தது. விரட்ட

டென்று எழுந்திருந்து மார்பில் கிடந்த துண்டைத் தலையில் முண்டாசாகக் கற்றிக் கொண்டு "டாய்! யாருடா அவன் சோமாறி பேமானிப் பயலே! கயிதே! கிரிப்புலேவ் கிசு!" என்று பலமாக வார்த்தைகளை உதிர்த்து விட்டுக் கோதாவில் குல்திக்குத் தயாராகும் பாணியில் கை முஷ்டிகளை மடக்கிக் கொண்டான்.

இப்போதுதான் அவன் கண்கள் சரியாகத் திறந்தன. மசமசத்த வெளிச்சம் தாக்கியது. காலடியில் அவன் ஆசையுடன், அன்புடன் தழுவிக்கொண்டிருந்த கலப்பை

"யாரு அங்கணே.. பிள்ளையாருக்குத் துணையாக் குத்திக்கிட்டு இருக்கிறது?... அடேடே!... செல்லமுத்து கணக்கா இருக்குது!" என்ற கேள்வி, இணை அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, "ஆமா! செல்லமுத்துவேதான்" என்ற வழிமொழிதல் குரலும் செல்லமுத்துவின் செவிகளைத் தாக்கியபோது அவன் நன்றாகவே கண்களை விழித்துப் பார்த்தான்.

ராக்கப்பனும் இசக்கியும் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

செல்லமுத்து மானசீகமாகத் தலையில் அடித்துக் கொண்டான். இவர்கள் கண்களில் லெல்லாம் படாமல் ராத்திரியே தன் ஊரில் போய் விழுந்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் அவன் ஆசை. ஆனால் கலப்பையையும் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு எந்த ஒரி பார வண்டியும் சாலையில் தென்படாத நிலையில் எட்டு மைல் நடந்து வந்த களைப்பு நடு ராத்திரியில் விநாயகர், காலடியில் அடைக்கலம் தேட வைத்து விட்டது.

"என்ன செல்லமுத்து! தெருக் கூத்திலே வேஷம் கட்டி ஆடருப்போலேயா? இதுக்குத்தான் வயல் வரப்பை யெல்லாம்

ஏர் உழவன்

கோமதிஸ்வாமிநாதன்

கிடந்தது. சற்றுத் தள்ளி அரச மரத் தடியில் அமர்ந்திருந்த விநாயகர் அவனுடைய ஆவேசத்தைக் கண்டு கிரிப்பது போல் வீற்றிருந்தார்.

ஆட்டுப்பாக்கம் கிராமமும் அந்த அரச மரத்தடியும் அவனுக்கு அன்னியமில்லை. இரண்டு கல் தூரத்தில் உள்ள அவன் சொந்தக் கிராமத்திலிருந்து எந்த வெளிப் பூருக்குக் கிளம்பினாலும் இந்த அரச மரத்தடியையும், அதற்குக் கூப்பிடு தூரத்திலுள்ள நாச்சியப்பன் மடக் கடையையும் தாண்டாமல் போக முடியாது.

ஆட்டம் கண்ட கடையோ?

கடவுள் துணை, கர்த்தர் துணை என்று எழுதி, வீடு, கடைகளில் தொங்க விடுவதுதான் வழக்கம். ஆனால் மதுரையில் உள்ள பால ரெங்கபுரம் மடக்கடை ஒன்றில் "சிலுக்கு துணை" என்று எழுதித் தொங்கவிட்டுள்ளனர்.

-நிசை முத்து

விட்டு விட்டுப் பட்டினத்துக்குப் போனியா? கூத்திலே வேஷம் கட்டற மற்ற ஆளுக ளெல்லாம் எங்கே?... குளத்தாங்கரைப் பக்கம் போயிருக்காங்களா?"

ராக்கப்பனுக்கு இப்படித் தொடர்ந்து கேள்விகள் கேட்டே பழக்கம். பதில்களைப் பற்றி அவன் கவலைப்படுவதில்லை.

செல்லமுத்துவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. திருதிருவென்று விழித்தான். ராக்கப்பன் கொஞ்சம் பெரிய இடம். மரியாதைக்கு ஏதாவது பதில் சொல்லணும். தவித்தான்.

நல்ல வேளை இசக்கி உதவிக்கு வந்தான். "செல்லமுத்து! அண்ணன் கேட்கிறது புரியலியா? போன வருஷம் இந்த ஆட்டுப் பாக்கத்திலே தெருக் கூத்துப் போட்டாங்க! தசாவதாரமோ என்னமோ ஆடினாங்க. அதிலோ பாரீஸ் ராமரோ, யாரோ இப்படித்தான் கையிலே கலப்பையை வச்சுக் கிட்டு 'அடா புடா'ன்னு கத்திஞ்சு... அதைத் தான் அண்ணன் கேக்கறாரு..." இசக்கி நிறுத்தினான்.

"பாரீஸ் ராமருமில்லே லண்டன் ராமரு மில்லே பரகராமருங்கறேன்! இந்த இசக்கி

கொளுபடி பண்ணுவான். அந்தப் பரக ராமர்தான் மறுபடியும் வந்திட்டாளுன்னு உன்னைப் பார்த்ததும் நினைச்சேன்."

செல்ல முத்துவுக்கு இப்போ நிலவரம் புரித்து போயிற்று. தான் எதை எதையோ கற்பனை செய்து கொண்டு மூன்று வருஷ பட்டண வாசத்துக்கு முழுக்குப் போட்டுட்டு மறுபடியும் யாரு கிட்டேயாவது விவசாயம் செய்யலாமன்னு வரும் வழியிலேயே புதுக் கலப்பையைச் செய்து வாங்கிக்கிட்டு வந்தாக்க, இவங்க தன்னைக் கூத்திலே வேஷங் கட்டறவன்னு நினைச்சப் புராணம் பேசுகிறார்களே என்ற வேதனையும் கோபமும் சேர்ந்து பொங்கின.

"அண்ணே! ஒரு தொடியிலே பல் விளக் கிட்டு ஒடியாதேன்! நாச்சியப்பன் கடையிலே

போயி ம அடிப்போம். என் செலவு" என் றுன் செல்ல முத்து.

"ஏய் நாச்சி! எனக்கு இன்னொரு சிங்கேன்! என்ன செல்லமுத்து! பட்டிணத்திலே எல் லோரும் காலேஜைப் பாடம் படிக்கப் போலாங்க. நீ கூத்துப் பாடம் படிக்கப் போனியா?... அடுத்த தடவை போறபோது என்னையும் கூட்டிக்கிட்டுப் போ! குறுவை சாகுபடி முடிச்சுட்டுப் போகலாம்" ராக்கப் பனுக்கு இன்னும் கூத்து நினைவு.

"நம்ப ராக்கப்பன் அண்ணனுக்கு ராவ ணவ்வேஷம் கட்டிக்கணும். இந்தப் பக்கம் அஞ்ச தலை, அந்தப் பக்கம் நாலு தலை, அட்டையிலே செஞ்சு கட்டிக்கிட்டு...." என்று ஏசக்கி ஆரம்பித்ததும் ராக்கப்பன் சிறி ஏழந்தான்.

"அட கம்மா இடுடா! அந்த நாகம் மாளுக்குத் தன் மனசுலே பெரிய சீதைன்னு எண்ணம்! என்னவோ கனத்து மேட்டுலே அடக்கிக்கிட ஒரு துண்டு போயிலே கேட்கப் போக, பெரிய கண்ணகி மாதிரி ஒலமிட்டா!"

நாகம்மா என்ற பெயர் செல்லமுத்துவை அப்படி அடித்துப்போட்டு உட்கார வைத்து விட்டது.

இன்னொரு நாகம்மா அவன் மாமியார். அவளுடைய ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தாங்க முடியாமல்தான் அவன் ஊரை விட்டுப் பட்டி ணத்துக்கு ஓடினான்.

"பாவி! என் பொஞ்சாதியையும் பிரிச்சு என் நிம்மதியையும் போக்கி ஊரை விட்டே ஓடச் செய்த சிசாக! பொம்பளையா அவன்! பதினாஞ்சு ஆம்பினைக்குச் சமம்" என்று கறுவினான் மனத்துக்குள்.

செல்லமுத்து நல்ல உழைப்பாளி. கலிக்கு வேலை செய்கிறவன்தான் என்றாலும் சொத் தத்தில் குடிசை இருந்தது. உழவு மாடு ஒரு ஜோடி வைத்திருந்தான். அவன் உழுத நிலத்திலே பயிர் அமோகமாக விளையும் என்ற பெயரையும் பெற்றிருந்தான்.

அவன் மனைவி பொன்னி சண்டி. மாடு ஆட்டுப் பாக்கத்துக்கு அஞ்சாவது கல்லிலே நாகம்மாவோட காரை வீடு. திரும்பிப் பார்த்தா பொன்னி பிறந்த வீடு கொண்டாடப் போய் விடுவான்.

"என்ன மருமகப்பிள்ளை! நீங்க என் மகளுக்கு வேணுங்கிற துணி மணிகளை எடுத்துக் கொடுக்க மாட்டேங்கிறீங்களாமே! இப்படி வக்கில்லாத இடம்னு தெரிஞ் சிருந்தா..." நீட்டினான் நாகம்மா ஒரு நாள் திரும்பிப்பென்று வந்து.

செல்லமுத்துவுக்கு அப்போ கோப வேளை! உழவுக் கூலி சரியாகவந்து சேராத நேரம். ஆத்திரம் சரியாக வந்தது.

முடையிலே கிடந்த கலப்பையைத் தூக்கி னான். "ஏய் நாகப் பாம்பு! உன்னை அடிச் சக் கொன்னுப்போட்டு நான் ஜெயிலுக்குப் போறேன்! நீ மனுஷ ஜென்மமா? புருஷன் பெஞ்சாதிக்கு இடையிலே புகுந்து கலகம் பண்ற மிருகம் நீ!"

நாகம்மா-வரப்பில் ஓடினான். செல்லமுத்து துரத்தினான். யாரோ வந்து பிடித்தார்கள். செல்லமுத்து கலப்பையை வீசிவிட்டான். நாகம்மா நழுவி விட்டான். கலப்பை முறிந்தது.

“இனி உங்க முகறையிலேயே முழிக்க மாட்டேன்” என்று பட்டினத்துக்குக் கிளம்பி வந்தவன்தான். தோட்ட வேலை செய்யும் வாய்ப்புத்தான் கிடைத்தது. இரக்கப்பட்ட புண்ணியவான். தன் சைக்கிள் ரிக்ஷாவை அவன் வசம் விட்டு வைத்துக் கூலி வாங்கிக் கொண்டான்.

செல்லமுத்து உழைத்தான். சம்பாதித்தான். சாப்பிட்டான்.

“எல்லோரும் ‘டவுண்! டவுண்’ என்று நாகரிக மோகத்தில் வீழ்ந்து மெட்ராசிலே லட்சம் லட்சமா வேலை வாய்ப்புக்கள் இருப்பதாகக் கற்பனை பண்ணிக்கிட்டுக் கிராமத்தை விட்டு வந்து ஏமாந்து போயுங்க! டவுணில் பிறந்தவர்களே கிராமத்தில் போய்ப் பணி செய்வ வேண்டிய சூழ்நிலையில் கிராமத்துக் காரங்க டவுனுக்கு வந்து அல்லல்படுவது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்” என்று ஒரு நாள் செல்லமுத்து தான் வாடிக்கையாக ரிக்ஷா ஒட்டும் ஒரு வேடிக்காடர் யாருடனோ தன் கிளினிகில் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான்.

யாரோ அவன் மண்டையில் தட்டுவது போல் இருந்தது. மறுநாள் ரிக்ஷாவை ஒப்படைத்து விட்டு நடத்ததை யெல்லாம் மறந்து ஊருக்குத் திரும்பினான். கையில் பணம் இருந்தது.

ஊருக்கு மீண்டும் திரும்பும்போது கையில் சொந்தக் கலப்பை இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான். அதை நிறைவேற்றிக் கொண்டான்.

ஆண்டுக்கொரு தடவை...

எகிப்தில் உள்ள கிஸா என்ற மாநிலத்தில் நாஸ்ஸத் எல்சம்மன் என்ற கிராமத்தில் ஆண்டுதோறும் மே மாதம் எட்டாம் தேதியில் மட்டும்தான் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. அன்று அக்கிராமத்தில் நடைபெற வேண்டிய எல்லாத் திருமணங்களும் நடந்து விட வேண்டும். அந்தத் தேதியை விட்டால் மறு ஆண்டு மே மாதம் எட்டாம் தேதிதான் திருமணம் நடைபெறும். இப்பழக்கம் கடந்த சுமார் 175 ஆண்டுகளாக நிலவி வருகிறது.

கே. என். செல்வரத்தினம்

“ஏனயா! மெட்ராஸுக்குப் போயிட்டியாமே! எனது தொழில் செய்யறே? காசு மிஞ்சுதா?” என்று நாச்சியப்பன் விசாரிக்கத் தொடங்கினான்.

“இல்லேப்பா! அது டர் டர் கிணிய் கிணிய் தொழில்... கால் வலுவா யிருக்கு; அந்த நாகம்மா சிசாவை உங்க கடை முன்னாலே நிறுத்தி வச்ச ஒரு உதை விட்டாக்க அவன் அஞ்சு கல்லு தூரம் பறந்து போயி அவ விட்டுக் காரைச் சுவத்திலே மோதிவிழுவா! தெரிஞ்சுக்க!”

“அடே! உன் மாமியார்க்காரியைச் சொல்றியா? அவ விழுந்துட்டா, செல்லமுத்து.”

“அவ விழுந்துட்டாளா? யானை தள்ளினாக்கூட விழாமலிருப்பாளே அவ?”

“போன மாசம் மாடு முட்டி அவளைத் தள்ளிச்சே! ஒரு கால், ஒரு கையிலே கட்டு, வாய்ப் பேச்சுக் குறைஞ்சு போச்சு!”

“சிங்காரம்! நாயனக்காரரைக் கூட்டிக் கிட்டுப் போய் அவ விட்டு வாசல்லே கெட்டி. மேளம் அடிக்கச் சொல்லணும். அவரு கேட்கிற பணத்தைக் கொடுத்திடலாம்.”

செல்லமுத்துவை நாச்சியப்பன் முறைத்துப் பார்த்தான்.

“ஏனயா! நான் தெரியாமத்தான் கேட்கிறேன்! விரோதியா யிருந்தால் கூட அவன் வீழ்ந்துட்டானே கேட்டு சத்தோலப்படறது மனுஷத் தன்மை இல்லே ஐயா! பட்டினத்துக்குப் போயி உனக்கு மனிதாபிமானம் மரத்துப் போச்சா?... ”

செல்லமுத்து நிகைத்துப் போனான்.

“நாச்சி!... நான் நினைச்சதோ, சொன்னதோ தப்புத்தானப்பா! எனக்காக ஒரு சிறு உதவி பண்ணுவியா?... ” செல்லமுத்து வளைஞ்சு நாச்சியப்பனைப் பார்த்தான்.

நாச்சியப்பன் அனுமதி கொடுப்பது போல் தலையை ஆட்டினான்.

“இந்தா நூறு ரூபாய், இதிலே பாதி என் பென்சாதிக்குத் துணி வாங்கிக்க. இன்னொரு பாதி என் மாமியாரோட வைத்தியச் செலவுக்கு நான் கொடுத்து அனுப்பிச்சதாகச் சொல்லு. நான் ஊரிலேயே போய் விவசாயத்தைத் துவக்கப் புதுக் கலப்பை வாங்கிட்டுடேன்னும் சொல்லு! என் குடிசைக் கதவு அவங்களுக்கு எப்பவும் திறந்தே இருக்கும்னு சொல்லு.”

செல்லமுத்து நூறு ரூபாய் நோட்டை எடுத்து நாச்சியப்பன் கையிலே வைத்தான். இப்போது நாச்சியப்பனுக்குத்திகைப்படைய ஒரு சான்ஸ்.

“நானே போவேன் நாச்சி! ஆனாக்க அவுசு என்னைப் புரிஞ்சுக்காமப் பேச ஆரம்பிச்சுருவாங்களோன்னுபயப்படறேன்! அதுக்குத்தான் நீ தூது போறே! எனக்காக நீ இதைச் செய். நீ என்னை மனுஷனு மாத் திட்டேயில்லே! அதுக்கு இந்தத் தண்டனை! நான் வறேன்.... ”

அடுத்த சில நிமிஷங்களில் செல்லமுத்து தோளில் சாற்றிய கலப்பையுடன் வரப்பில் நடந்து கொண்டிருந்தான். அவன் மனம் நிறைந்திருந்தது.

ஒவ்வொரு நாளையும்
டான்டெக்ஸ்®
 அணிந்து துவக்குங்கள்

காலை முதல் இரவு வரை டான்டெக்ஸ் அணிந்து மகிழுங்கள். அதன் கச்சிதமான உடம்போடு ஒட்டும் அமைப்பும், சிறப்பும் உங்களுக்கு நான் முடிவதும் இதமான சுகத்தை அளிக்கிறது.

IS-4964

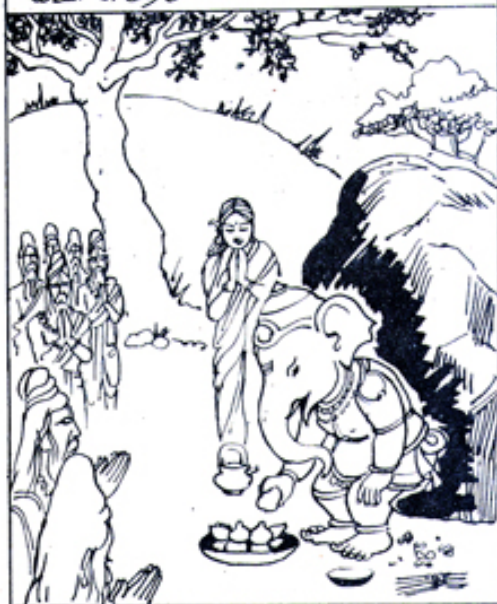
ஏ.டி. உறவாட
டான்டெக்ஸ்

புரீட்டஸ் • வெஸ்ட்டஸ் • காஷிவெஸ்ட்ஸ்
 ஸ்போர்ட்டஸ் பனியன்கள் • சிறுவர்களுக்கான ரகங்கள்

TK தயாரிப்பு

பூஜையின் முடிவில் நிவேதனமாகக் கொழுக்கட்டைகளைக் கொண்டு வந்து வைத்தான் அருந்ததி. விநாயகர் அக்கல்லினின்று தோன்றி மோதகங் களை எடுத்துக் கொண்டார்.

இதோ இந்த மாஷ்குள் இனிய பூரணம் இருப்பதுபோல, இவ்வுலகம் முழுவதும் பூரணப்பொருளான விநாயகரே அன்பு வடிவாக இருக்கிறார் தெரிந்ததா?

அன்றிலிருந்து மோதகமே (கொழுக்கட்டை) விநாயகரின் நிவேதன மாமிசம்.

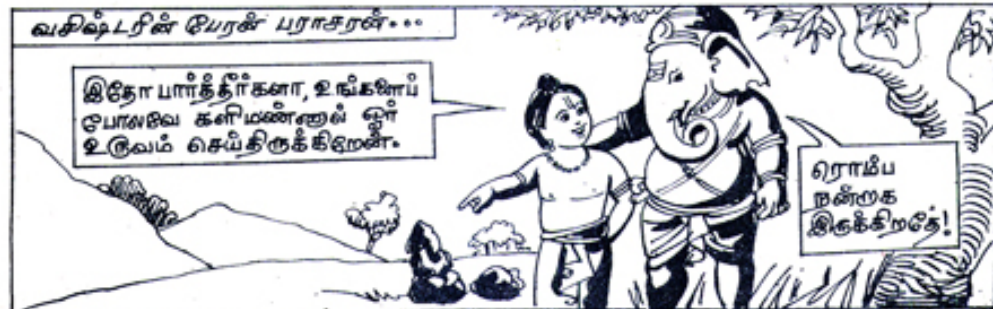

சிவ பிரான் பாணலிங்கந்திலும் மகாலிங்கு சாலக்கிராமத்திலும் பூஜிக்கப் படுவதுபோல, இனி என்னியக்தர்கள் தோணபந்ரக் கல்லில் வழிபடுவார் களாக.

வசிஷ்டரின் பேரன் பராசரன்...

இதோ பார்த்தீர்களா, உங்களைப் போலவே களிமண்ணால் ஓர் உருவம் செய்திருக்கிறான்.

ஏராமப் நன்றாக இருக்கிறதே!

கதை:
ரா.கணபதி

படக்கதை அமைப்பு:
வாண்குமாரமா

சித்திரம்:
விஜய்

என் பிறந்த நாளான பாத்ரபத வளர்
பிஷுமச் சதுர்த்திமீல், என்னைக்
களிமணை பொம்மைமேலேயு பூஜிப்ப
வர்களுக்கு நான் அருள் புரவேன்.

ஒரு சமயம்...

ஐயோ! பெருந்தீ...
இமயக் காடுகள்
யாவுமீ பசும்மீ...
அளவு தாங்க முடிய
வில்லையே!

பெருந்தீயை அப்படியே ஒன்று திரட்டி விழுந்தி விட்டார் விநாயகர்.

உகந்த வண்ணத் திட்டத்திற்கு உரிய சாயல்கள் பற்றிய முழு விவரங்களை அறிந்து கொள்ள வாரீர்.

எந்தச் சாயலையும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முன்பாக வண்ணங்களின் சக்தி பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வண்ணங்கள் தனக்குள்ளும் நமீதம் செலுத்தும் ஆதிக்க ஆற்றலை அறிந்து கொள்ளவும். இதன் மூலம் உங்கள் இல்லத்திற்கு ஒரு மேம்பட்ட வண்ணத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள முடியும். "All you wanted to know about painting" என்ற நெரோலாக் பெயின்ட்ஸ் விளக்கப் புத்தகம் இந்த வகையில் உங்களுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். இலவசப் பிரதிக்கு இன்றே எழுதவும்.

கீழே தரப்பட்டுள்ள கூப்பனை நிரப்பி உடனே தபாலில் அனுப்பி வைக்கவும்.

தயவு செய்து நெரோலாக் பெயின்ட்ஸ் விளக்கப் புத்தகம் ஆங்கிலப் பிரதி ஒன்று அனுப்பவும்.

பெயர் _____

முகவரி _____

_____ இன்கோட் _____

குட்லாஸ் நெரோலாக்

பெயின்ட்ஸ் லிமிடெட்

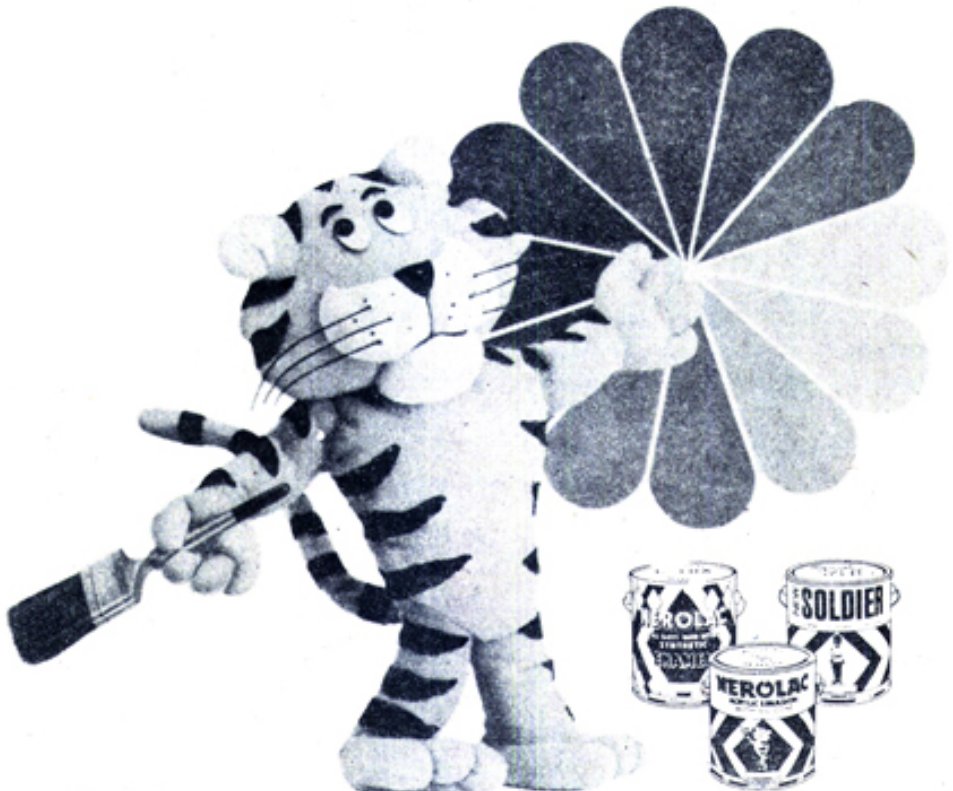
தகவல் டெலக்.,

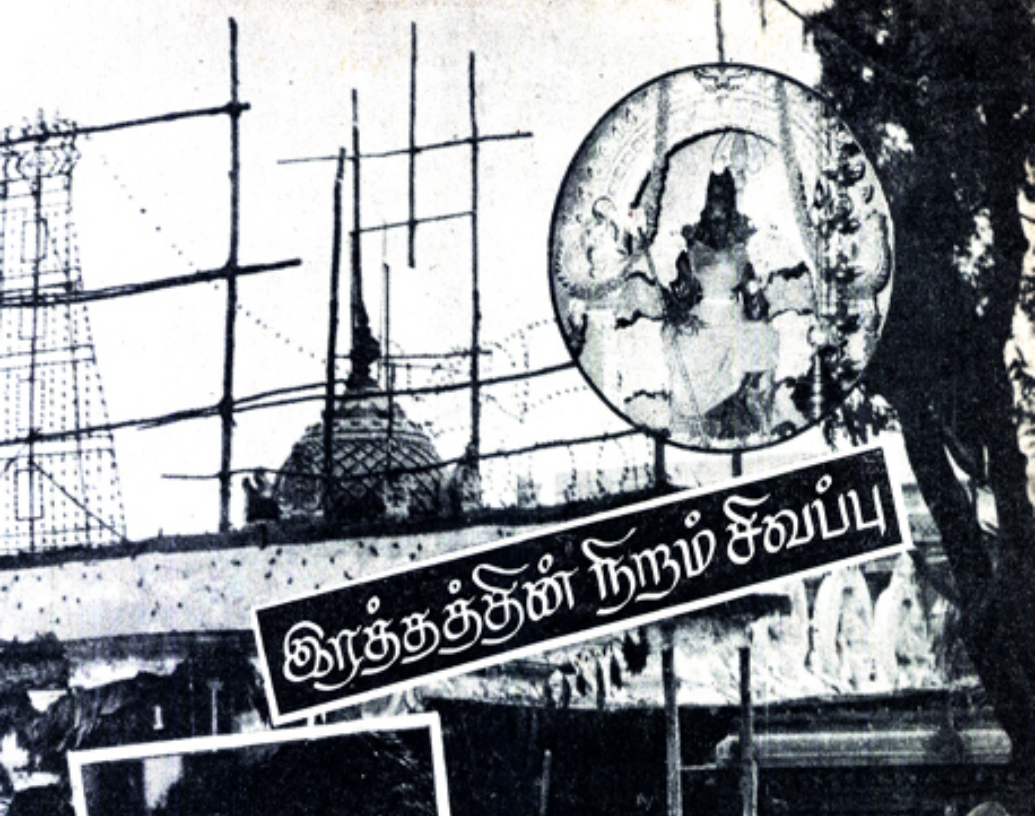
த.பெ. எண் 16322 பம்பாய் 400013

தயவு செய்து 50 காசு தபால்

முத்திரையும் வைத்து அனுப்பவும்.

நெரோலாக் பெயின்ட்ஸ்
இல்லங்களுக்கு எழிலூட்டும் வண்ணங்கள்!

இரத்தத்தின் நூறும் சுவப்ப

பங்காரு அடிகளார்

சென்னைவிலிருந்து கமார் 90 லெவா மீட்டர் தொலைவில் மதுராத்தகத்துக்கும் அச்சிறுபாக்கத்துக்கும் இடையேயுள்ள மேல் மருவத்தூரில் அருள்பாலித்து வீற்றிருக்கிறான் ஆதிபராசக்தி. நாடிவரும் பக்தர்களுக்கு திருபங்காரு அடிகளார் கூறும் 'அருள்வாக்கு' இவ்வாலயத்தின் பிரசித்தியைத் துரிதமாகக் கூட்டியது.

சில தினங்களுக்கு முன்னால் கேள்விப்பட்ட ஒரு செய்தி அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

பங்காரு அடிகளார் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர்... கோயிலில் கள்ள ரூபாய் நோட்டு அச்சடிக்கப் படுகிறதாம்... கோயிலைப் பூட்டி சில வைத்துள்ளனராம்... டெல்லிவிலிருந்துவந்த புலன்

✱ மேல்மருவத்தூர் கோயில், ஆதிபராசக்தி.

விசாரணை அதிகாரிகள் பங்காரு அடிகளாருடன் மட்டியில் தங்கி மேற்படி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனராம் - இப்படிப்பட்ட வதந்திகள்.

உண்மை நிலையை தேரில் கண்டறிய மேல் மருவத்தூருக்குப் போனோம்.

வழக்கம்போல் கோயில் வாசலில்காரர்கள். விவப்பு ஆடையில் பக்தர்கள், பக்தைகள்.. ஆதி பராசக்தி அருள் தரிசனம் தந்து கொண்டிருந்தான். பங்காரு அடிகளார் அருள்வாக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை தீர்வாடிகள் தெரிவித்தனர்.

1966ல் சுயம்புவாகத் தோன்றினதாகக் கூறப்படும் அன்னை பராசக்தியின் சன்னிதானத்தில் 1972, டிசம்பரில் முதன் முதல் பங்காரு அடிகளார் அருள்வாக்குக் கூறினாராம். முதலில் இலவசமாகத்தான் அருள்வாக்குக் கூறப்பட்டது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாகத்தான் கட்டணம் வசூலித்து அருள்வாக்கு.... அருள்வாக்குக் கேட்க ஏராளக் கூட்டம்.

சில சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் கேட்ட போது திரு பங்காரு அடிகளார் அளித்த பதில்கள்:

"அருள்வாக்கு கூறுவதற்கென்று ரூ. 25, 51, 101 என்று வாய்நுவதாகக் கூறப்படுகிறதே, இதனால் ஏழை எளியவர்களுக்கு இவ்வாய்ப்புக் கிடைக்காதே."

"அருள்வாக்கு கூறும் நாட்களில் மொத்தம் 60 பேருக்கு அருள்வாக்கு அம்மன் கூறுகிறார். இதில் பத்துப் பேருக்கு இலவசமாகக் கூறப்படுகிறது. ரூ. 2 மட்டும் வசூ

வித்து மேலும் பத்துப் பேருக்குக் கூறப் படுகிறது. பாக்டி உள்ளவர்களிடமிருந்து தான் நீங்கள் சொன்னவாறு பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது..

“பணத்தை நாங்கள் சொந்தத்திற்காக எடுத்துக் கொள்கிறோம்?... நாளுக்கு ஆண்டுகளில் கோயில் துரிதமாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அருள்வாக்குக் கேட்க வருபவர்களுக்கு இலவச உணவிடுகிறோம். ஏழை மக்களுக்கு அன்னதானம், வஸ்திர தானம் செய்கிறோம். கல்விக் கூடங்கள் கட்டவும் முடிவு செய்துள்ளோம். ஸ்பெஷலிட்ட மருத்துவர்களை வரவழைத்துப் பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களில் ஏழை மக்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்ய இருக்கிறோம்...”

“இக்கோயில் ஹிந்து மதக் கலாச்சார அறநிலைக் (H.R.&C.E.) உட்பட்டதா?”

“இல்லை... இது ஹிந்துக்களுக்கு மட்டுமான கோயில் இல்லை. இங்கு எல்லா மதத்தினரும் வருகின்றனர். எல்லோரும் சமமாக நடத்தப்படுகின்றனர். ஜாதி, மத, ஆண், பெண் வித்தியாசமின்றி எவரும் மூல விகிதங்களுக்கு இங்கு அர்ச்சனை செய்யலாம்.”

“நீங்கள் ஹிந்துவா?”

“ஆமாம்...”

“இங்கு ஆவாஹனமாகியுள்ள ஆதி பராசக்தி ஹிந்து தெய்வம்தானே?”

“இறை தத்துவம் எல்லா மதத்தினருக்கும் பொதுவானது.”

“விழுதியும் குங்குமமும் ஹிந்துக்களுக்கு உரித்தான குறியீட்டுப் பிரசாதங்களாகியுள்ளன... அவைதானே கோயிலில் அளிக்கப்படுகின்றன.”

“கோயிலில் விழுதி குங்குமம் மட்டுமின்றி சத்தனம், கற்கண்டு ஆகியவையும் அளிக்கப்படுகின்றன.”

சிந்தனைக்குச் சில...

நீண்ட நேரம் கண் மிழிக்கத் தயாராக இருப்பவனே தனது கணவை நனைவாக்கிக்கொள்ளும் தகுதியைப் பெறுவான்.
—ரோகர் பேகன்

தான் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறாத எந்தத் துறையிலும் ஈடுபட எவரும் முன்வருவதில்லை. ஆனால் மிகவும் கடினமான ஒரு துறைக்கு மட்டும் மிக வேகமாக எல்லோருமே முந்துகிறார்கள்—அந்தத் துறை அரசியல். —சாக்ரடஸ்

வேகத்துடன் ஏறிச் செல்வது பெரிதன்று; எப்போதுமே (நிதானமாக) ஏறிச் சென்று கொண்டே இருக்கவேண்டும். அதுவே பெரிது—பெருமை அளிப்பது.
—புளூதர்க்

தொகுப்பு டி.எஸ். சீதாராமன்

மேல்மருவத்தூர் கயம்பு ஆதி பராசக்தி வழிபாட்டு மன்றங்கள் 188 இடங்களில் இருப்பதாகவும், அம்மன் வழிபாட்டுக்குப் பிரசாரங்கள் நடப்பதாகவும் அறிகிறோமே இவை அவசியமா?”

“கட்டுக்கோப்பான முறையில் பிரசாரங்கள் மூலம் இறை வழிபாட்டை மக்கள் மனத்தில் ஊட்டுவதில் என்ன தவறு? இங்கு திரளாக மக்கள் வருவதையும், நாளுக்கு ஆண்டுகளில் இக்கோயில் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியையும் கண்டு பொறுக்காத ஒரு சிலர் ஏராளமான புரளிகளைக் கிளப்பி உள்ளனர்...”

“அதுமாதிரி நாங்களும் கேள்விப்பட்டத்தான் உண்மை திலை அறிய வந்தோம்.”

“இம்மாதிரி துஷ்பிரசாரம் செய்யும் கும்புகைச் சார்த்த ஒருவனைக் கண்டுபிடித்து விசாரித்தபோதுதான் இப்பிரசாரத்துக்கான அடிப்படை கோயிலின் வளர்ச்சி மீதான பொருமை என்று அறிந்தோம்.... என்னைப் பற்றிய தவறான வத்திற்களைக் கேள்விப்பட்டப்போய அரியல்வாதிகள், நிதி பதிகள், மருத்துவர் உட்பட பலரும் நேரில் வந்து உண்மை அறிந்து திருப்தியுடன் சென்றனர்.”

“மேல் மருவத்தூர் அன்னை பராசக்தியை வழிபட வரும் பலரும் சமீப காலமாகச் சிவப்பு ஆடை உடுத்துகிறார்களே...”

“இங்கு வருபவர் அனைவரும் ஒரே குலம், ஒரே இனம் என்று அடிப்படையில்.. ரத்தத்தின் திறம் எல்லோருக்கும் சிவப்புத்தான் என்ற தத்துவத்தில் செவ்வாடை அணியச் சொல்கிறோம்...”

“சிவப்பு ஆடை எல்லாப் பக்தர்களும் அணிய வேண்டுமா?”

“தொண்டர்களும் அம்மன் அருகில் சென்று வணங்கி அபிஷேகம் செய்கிறவர்களும் அணிய வேண்டும் என்பது எங்கள் முடிவு...”

“எதிர் காலத்தில் என்னென்ன நற்பணிகள் செய்ய உத்தேசித்துள்ளீர்கள்?”

“ஜாதி மத பாகுபாடு இன்றி அனைவரும் சமம் என்ற கொள்கை மனத்தில் படிய இங்கு வழி வகுக்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் மகளிர் ஆன்மீக மாநாடு நடத்தினோம். நல்லொழுக்கம் மக்கள் மனத்தில் பரவ எங்களால் ஆனதைச் செய்வோம்.”

சில ஏழைகளுக்கு எங்கள் எதிரிவேயே வஸ்திரங்களை திருப் பங்காரு அடிகள் வழங்கினார். ஒரு பள்ளியில் ஆசிரியராக இருக்கும் இவர் வீலில் தற்போது இருக்கிறார்.

ஆதி பராசக்தியின் மூலஸ்தானத்தை அடைகிறோம். மூலஸ்தான வாயிலின் மேல் லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி வீக்கிரஹங்களும், வினாயகர், முருகர் வீக்கிரகங்களும் இருக்க மூலஸ்தானத்தில் அன்னை ஆதி பராசக்தி அருளொளி பரப்பியபடி தரிசனம் அளிக்கிறார். அம்மனை மனதார வணங்கி விழுதியும் குங்குமமும் பிரசாதம் பெற்றுத் திரும்புகிறோம்.

பேட்டி : நாயகன் — ப்ரியன்
படங்கள் : ஜெய்மோகன்

காய்ந்துபோன கரைக் காய் புரடை கலகலக்கிற மாதிரி கலகலப்பானதாகத். (இன்ஸ்பிரேஷன் அ. ஓய்வ தில்லை)

கல்லூரி மாணவர் அணி ஒரு பக்கம். மாணவியர் அணி மற்றொரு பக்கம். மோதோ மோதோ... மோதோ... என்று மோதிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ராக்கிப், ஏரோ விடுதல், கிண்டல், வல் லெட்டர், போட்டி எல்லாம் படத்தை இடைவேளை வரை கண்ணை இமைக்க விடாமல் நகரச் செய்து விடுகிறது.

மாணவர்களுக்கெல்லாம் குரு ராஜப்பா. (எஸ். வி. சேகர்) மாணவிகளுக்கு தெரா. (ஸ்ரீலட்சுமி)

ஒடித்துபோன நாற்காலி மீது ராஜப் பாளை ஏறச் செய்து கீழே விழவைக்கிறார்கள்.

'குரு' பழிக்குப் பழி வாங்க டெலிபோனில் திராவின் அப்பா இறந்துபோனதாகத் தகவல் கொடுத்து அவளை அழவைக்கிறான்.

இந்த நிகழ்ச்சியை அவர்களது உள்ளத்தில் காதல் நெழிச்சிக்கு வித்தாகிறது. காதல் மலர்ந்தபோது வழக்கம்போல 'அப்பா' வில்லனாக மாற காதலர்கள் சந்திக்க முடியாமல் போகிறது. மாணவர்களெல்லாம் ஒன்று கூடிச் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அப்புறம் 'ஒடிப்போகவும்' திட்டம் வகுத்துத் தருகிறார்கள்.

அதற்குள் அப்பா மனம் திருந்தி ஒடிப் போனவர்களைத் துரத்திக் கொண்டு ஓட, அவர்கள் ஓட, ரயில் தண்டவாளத்தில் திராவின் கால் சிக்கிக் கொள்கிறது. ராஜப்பா அவள் காலைத் தண்டவாளத்திலிருந்து விடுவிக்க முயற்சி செய்யும்போது...

சே! மாணவர்கள் இத்தனை பாடுபட்டுச் சேர்த்து வைத்த காதலர்களைக் கொண்டு விட்டார்களே என ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வருகிறது. எடுக்கத் தெரிந்தால் போதுமா? முடிக்கத் தெரிய வேண்டாமா?

ஸ்பர்சம்

காதல்வராயன், சுப்புணி இருவரும் தவிடி ரேக்கில் போகிறார்கள். வல் ட் ரேக்.

நம்ப முடியாத செய்தி: ம. வி. சோபனு வின் கணவர் ரவிதான் இப்படத்திற்கு இசை அமைத்திருக்கிறாராம். முதல் படத்திலேயே சிறந்த இசை அமைப்பாளர் வரிசையில் இடம் பெற்று விட்டார். பாடப் பல புதியவர்களுக்கு வாய்ப்பு

கதை வசனம் எழுதி, விறுவிறப்போடு டைரக்ட் செய்திருக்கும் ஆர்.சி. சக்திக்கு தமிழில் நல்ல தலைப்பா இடைக்கவில்லை?

முதல் மனைவி (அம்பிகா) மாற்றனுடன் ஒடிப்போவதுதான் கதையின் முதுகெலும்பு. ஏன் ஒடிப்போகிறான் என்பதற்குக் கதையில் வலுவான காரணங்கள் இல்லை.

சரி! ஒடிப்போனவல் சென்னைக்குப் போனதும் மனம் திருந்தியதற்காவது அழுத்தமான சம்பவங்கள் உண்டா? அதுவும் இல்லை.

துறவி வாழ்க்கை நடத்த அவன் கிராமத்துக்கே திரும்புகிறான். ஒதுக்குப்புறமாக அவன் தனித்து வாழ்வது குமரனுக்குத் தெரியாமலா போகும்?

நடுவில் அம்பிகாவின் குழந்தை பாசம் தலையிடுகிறது. கதை வளர்கிறது அத்தனை பேருடைய தலை நரைக்கும்வரை!

கலபத்தில் ஏற்க முடியாத கதையின் முடிவோ நமது தலையையும் நரைக்க வைத்து விடும்போல் பிரச்சிக்குரிய பல கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

கணவன் முன்பு மண்டியிட்டு அம்பிகா நிலத்தில் முட்டிக் கொண்டு கத்தி அழும் கட்டத்தில் உயர்ந்துவிடுகிறார் - நடிப்பில்!

குருவித் தலையில் 'பனங்காயை வைத்த மாதிரி ரோல் ராதாவுக்கு.

இரண்டு 'ஷ்' நடத்திரங்களும் டெல்லி கணேஷ், கமலா காமேஷ் நடிப்பில் பேஷ்!

பஞ்சு அருணாசலம் உரையாடல்களை உரைத்துப் பார்த்திருக்கிறார். பாபுவின் காமிரா அமைதி காக்கிறது.

அந்தப் படத்தில்- கமல் 'சகல கலா வல்லவன்!'

இந்தப் படத்தில்- ரஜினி சகல கலா நல்லவன்!

- திரைஞானி

எங்கேயோ கேட்டிருவீ!

காலமெல்லாம் களிப்புடன் வாழ
கற்றிடுவீர் இக்கலையை.,

ஆழ்நிலைதியானம்

(தபால் வழி போதகு முறைப் பயிற்சி)

காலையோ மாலையோ கால் மணி நேரம் செலவிட்டால் போதும்—காலமெல்லாம் களி கொள்ள வாழலாம் என்ற இனிய நிலை தருகின்ற கலை. கண்ணீர் துளிருகின்ற கவலைகள் ஓயும், —காசில்லை என்ற பேச்செல்லாம் சாயும்—கதறிட வைக்கும் வியாதிகள் விலகும். 90 நாள் பயிற்சியிலேயே துன்பம் அகலுகின்ற அனுபவங்கள். தீர வியாதி தீர மாறு துன்பம் மாற, செல்வ கபீட்சங்கள் சிறக்கின்ற நிலை காண—இக்கலை பயிலுங்கள் இன்ப நிலை அடையுங்கள். எளிதில் கற்றிட ஏற்ற நல்ல துணைப்பாடங்கள்—எல்லாத் துன்பமும் இல்லா நிலை பெற இறைவன் பூஜை பிரசாதங்கள் தரப் படுகின்றன. சேரும் முறை, செலுத்தும் கட்டணம் அறிய 90 ந.பை. தபால் தலை ஒட்டிய சுய விலாசமிட்ட கவரினைத்து 10-10-1982 தேதிக்குள் மனுச் செய்து கொள்ளுங்கள்.

மீரபலஜோதிடர், ஜோதிடஞ்சீரியர்

ஸ்ரீமத் ஜெயவீரகேவா

யோகி, ராஜயோகப்பயிற்சியாளர்

பிளாட் நெ. 204, கதவு எண். 5, அண்ணா நகர், மதுரை-625 020

சஞ்சலம் தீர்க்கின்ற

சனிப் பெயர்ச்சி

ஸ்ரீ துந்துபி ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 11ம் தேதி 28-10-82 வியாழக் கிழமை இரவு சுமார் 3 மணியளவில்—சஞ்சலம் தீர்க்கும் சனி பஹவான் கன்னி ராணி விட்டு துலா ராணி பெயர்கின்றார். இத்தருணம் இதமான பூஜையிட்டு ஏற்ற நல்ல நியதி நிஷ்டை நெறி முறைகளுடன், வேத வழி தழுவி நின்றால்—இட்ட பல நலன்களை இனிமையுறத் தந்திடுவார் சனி பஹவான் என்று சாத்திரங்கள் ஒதுகின்றன. அதன்படி 27 நாட்கள் சர்வ நட்சத்திர பூஜை 28-10-1982 தேதி முதலாக ஏற்கப்பட இருக்கின்றது.

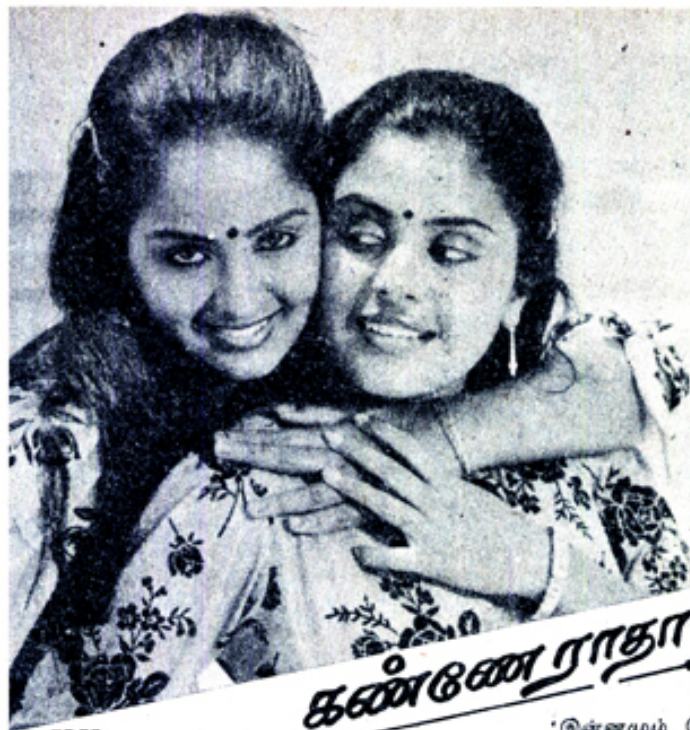
இது பூஜையில் கலந்து கொள்வது எங்ஙனம்—கலந்து கொள்வதால் ஏற்படும் நலன்கள் என்ன என்ன என்று அறிய 50 ந.பை. தபால் தலை ஒட்டிய சுய விலாசமிட்ட கவரினைத்து 30-9-1982 தேதிக்குள் மனுச் செய்து கொள்க.

மீரபலஜோதிடர், ஜோதிடஞ்சீரியர்

ஸ்ரீமத் ஜெயவீரகேவா

யோகி, ராஜயோகப்பயிற்சியாளர்

பிளாட் நெ. 204, கதவு எண் 5, அண்ணா நகர், மதுரை-625 020

ராதா

கண்ணே ராதா

பஸ் ஸ்டாப்பில் தோழிகளோடு நின்று நிறை கர்ப்பிணி மாதிரி நடித்து. காரில் வருவோரைக் கையை அசைத்து நிறுத்தி ஏறிக்கொண்டு 'தான் ஷோ' பார்க்கப் போகும் உங்களுடைய குறும்புத்தனத்துக்கு ஒரு 'ஜே!'

'மழை வருமா?' என ஜாடையாகக் கேட்டு போன் செய்து பேசும் கார்த்திக்கிடம் பெற்றோர்கள் முன்னிலையிலேயே 'வரும்' என ஜாடையாகப் பதில் சொல்லி சல்லாபத்திற்கு அழைக்கும் சாமர்த்தியத்திற்கு ஒரு ஜே!

அழகுக்கு ஒரு ஜே. இனமைக்கு ஒரு ஜே! அப்புறம்...சே! சே! என்று முகம் கவிக்க விடாமல் நடிக்கும் நடிப்புக்கும் ஒரு 'ஜே'.

கார்த்திக்

உற்சாகமாக நடித்திருக்கிறீர்கள். காரில் ஏமாற்றிய பெண்ணைக் கடத்திக் கொண்டு போய் ஊருக்கு வெளியே விட்டுவிட்டுப் பழி வாங்கும் குறும்பில் ஆரம்பித்து...

மனைவிக் கு இரண்டாம் கல்யாணம் செய்து வைக்க முயலும் மாமனாரை மேனக்காரனாக வந்து நையாண்டி செய்கிறவரை அமர்க்களம்! பிளஸ் 1ல் இருந்து பிளஸ் 2க்குப் போயிருக்கிற மாதிரி ஒரு உணர்வை உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள்.

தேங்காய் சீனிவாசன்

ஆடாமல் அசையாமல் உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்தவாறே கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் உங்களுடைய நகைச் சுவை உரையாடல்தான் படத்திற்கு உயிர்நாடி. உங்களுடைய பாணியிலேயே உங்களைப் பாராட்டுவதானால்... சிரிக்க வைக்கும் 'சில்மிஷம்' பேஷ்!

வனிதா

வழக்கமாக எல்லாப் படங்களிலும் 'போகக்' என்று வந்து போகும் நீங்கள் இந்தப் படத்தில் ராதாவுடன் ஒட்டிக்கொண்டதாலோ என்னவோ முக்கால் கிணறு தாண்டியிருக்கிறீர்கள். அந்த முக்கால் படத்திலும் கணவன் 'பல்லி விரதம்' இருந்து உங்களது வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். படம் முடியும்போது உங்களையும் காணோம் உங்கள் கணவராக நடித்தவரையும் காணோம். (ஆமாம், யார் அது?) எங்கே போனீர்கள்?

வசந்தா

மகளுக்குக் கல்யாண மாகி ஒரு வாரம் ஆகியும் 'இன்னமும் இது நடக்கவில்லையே' என ஏங்கும் ஏக்கத்திலாவது கொஞ்சம் இளைக்கக் கூடாதா?

வடிவுக்கரசி

குருடியாக வந்து கதையில் ஓரம் கட்டியிருக்கிறீர்கள். நடிப்பு கச்சிதம்.

இராம நாராயணன்

'இனமை இனிமை' என்பதைப் புரிந்து வைத்திருக்கிறீர்கள். சிரிக்க வைக்கவும் தெரிந்திருக்கிறது. (உரையாடல்கள் கை கொடுக்கின்றன.) ஜாக்பாட் சினிவாசனுக்கு உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும் ஜாக்பாட்டான்.

-திரைஞானி

ஒருவர்: டாக்டர், என் முடி உதிருகிறது. என்ன செய்வது? டாக்டர்: வெளியே போட்டு விடுங்கள்.
—பிரியா பாலு

பசுபாடலு

ஸ்ரீ வேணுகோபாஸன்

ஒரு நீண்ட வீராடிக் கு நான் நிசபத் மாணேன். கண்கள் இம்மி விலகவில்லை. மனத்தில் ஆனந்தம் பொங்க 'கவர்க்கா' என்று கூவி இருப்பேன்.

நல்ல வேளை! என் பகுத்தறிவு என்னைக் காப்பாற்றியது. கவர்க்காவைப் பார்த்துப் பத்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்போதும் அவள் எப்படி பழைய தோற்றத்தில் இருக்க முடியும்?

கிணற்றடிப்பேன் என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தான். பிறகு குடத்தை எடுத்தவன் ஒக்கலில் வைத்தான். திதும் திதும் என்று ஒரு மானசைகச்சைக்கு ஏற்படத்துப்போனான். என் கனமான கிட் பைபைக் கைமாற்றி நேன். உஷ்ணமான பெரு மூச்சு விட்டேன். கிராமத் தெருவை நோக்கி நடந்தேன்.

தெருவை அணுக அணுக மனம் உணர்வு மயமாக மாறியது.

சரம் விழுந்த கண்களுடன் அதன் இரு மருங்கும் பார்த்தேன். பத்து வருடங்கள் அழிந்து ஒரு பழைமைக்குள் வந்தது போல் தோன்றியது. ஒரு கச்சா பி. ஈ. பட்டதாரியாக அந்த ஊருக்கு வந்தது நினைவுக்கு வந்தது.

இதே போல் காலியில்தான் வந்தேன். இதே நடுத்தெருவில் அப்போது வெறுப்போடு நடந்தேன். வேளி வீர்தான் எனக்குக் கம்பிரமாகத் தென்பட்டது. கதவைத் தட்டினேன்.

கதவு மெள்ளத் திறக்க, இரு ஊடுருவும் கண்கள் என்னைப் பார்க்க, அந்தக் கணமே நான் மூக்க நின்று இறந்திருக்க முடியும். அவ்வளவு அழகாக இருந்தான் அவன். பேச்சு வரவில்லை. யத்தனம் செய்ந்து அவனைக் கேட்டேன். "இங்கே இடம் கிடைக்குமா?" என்று.

ஒரே ஒரு சைகை செய்தான். உள்ளே அழைத்துப் போனான். மாமா 'சத்திரநாத் பட்ட'ிடம் என்னை விடுத்தான்.

ஸார்வே முடிந்து வந்த அந்த நாளை நான் மறக்க முடியாது.

காயம்பை விட்டு வீட்டுக்கு இளைப்பாக்க இளம்பிக் கொண்டிருந்தேன். சூரியன் ஒரு சிலப்ப விளிம்பாக மலையில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்!

என் சைக்கிள் ஒற்றையடித் தடத்தைப் பிடித்துப் போக வழியில் சின்னஞ் சிறிய பஸ்திரா நதி! நீர் நிர்மலம்! குசித்தால் மலே மூலிகை!

அதைக் கடக்கும்போது ஒரு கொத்துச் சிறிப்பைக் கேட்டுச் சட்டென்று திரும்பினேன். என் கண்களில் தங்க மின்னல் அடித்தது. பத்துப் பதினைந்து பெண்கள் கோரலாகச் சிறித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனாக்கு ஒரு மாலை கொண்டு வந்திருந்தார்கள். பஸ்திரா நதிக்குச் சூட்டினால் தல்ல கணவன் கிடைப்பானாம். அப்படி ஒரு நம்பிக்கை.

"அந்த நடிகை படு கவர்ச்சி!"
"எப்படி?"

"தும்மிலுக்கூட இச், இச், இஹு தான் தும்முலாங்க.."
—கீழை அ. கதிர்வேல்

வட்ட வட்டங்களாக மாலைகள். ஒன்றுக் கொன்று ஜோடி சேர்ந்து இன்பமாக மிதந்தன.

நான் சைக்கிளைக் கடத்திக் கொண்டிருந்த நேரம் அது.

ஒரு பூமாவை என் கால்கள் கற்றித் தந்தவனிடது, மீண்டும் கிரிப்பு.

என் அணக்கத்தை நளர்த்தித் திரும்பினேன். கண்கள் அத்தனை பேர்களிலும் கவரக்காவை எப்படியும் பிடித்தது என்று தெரியாது.

அதே நேரம் அவளும் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, எனக்கு பரவசத் திகில்! விநாயக, யுகம், அனாதி! அத்தனை அத்தனையும் ஒரு கற்றைக் கற்றிக் கிரே இறங்கியோம்.

அந்தக் கணத்தில் எங்கள் மணங்கள் கலந்தன என்று நினைத்தேன்.

உணர்வுகள் மென்மையான வர. சைக்கிளைப் பிடித்தேன். நகர்த்தினேன்.

அன்றிலிருந்து ஆர்வங்கள் கூடிப்போக தினந்தினமும் கவர்க்கா வாசல் தொடட்டத்தில் இறங்கி வேகிச் செல்லும் பாலணையில் மேலே பார்த்தான். நான் சன்னலை ஒட்டிக் கிரே பார்ப்பேன். இருவரும் மற்றவர் கண்களில் பரவசமாக மெய்மறந்து வாசம் செய்வோம்.

“ஸார்” நும் வேணுமா?”

குரல் என்னைத் தொட்டுத் திருப்பியது. வேலி ஒரத்தில் ஒரு பொடியன் நின்று என்னை ஆச்சரிய விழிகளால் பார்த்தான்.

“வேணும்” என்ருேன்.

வேலிக் கதவைத் திறந்து விட்டான். அந்த வீட்டை ஒரு கணம் பார்த்தேன். என் மனம் மீண்டும் இருபத்தைந்து வயது இளசாகி யது. என் பழைய சன்னலும், மாடியும் என்னைப் பார்த்துக் குசலம் விசாரித்தன.

தொட்டத்தைப் பார்த்தேன். அத்தனை யும் அநீதகமாக இருந்தது. எங்கே அந்த ரோஜாக்கள்! அவை மட்டும் எங்கே?

அங்கே மனைவி இங்கே சகோதரி

ஜெய லலிதா திருப்புவனம் கிராமத்துக்குச் சென்றார். செல்லும் வழியில் எதிரில் சந்தித்த சில கிராமப் பெண்களிடம் “நான் யார் என்று தெரிகிறதா?” என்று கேட்டார். அந்தப் பெண்கள்

“உங்களைத் தெரியவில்லை” என்றனர். ஒரே ஒரு பெண் மட்டும் “ஆஹ்...! நீங்கள் எம்.ஜி. ஆர். மனைவித்தானே? நேற்று நீங்கள்

நடித்த “ஒளி விளக்கு” படம் பார்த்தேன்” என்றார். உடனே ஜெய லலிதா, “படத்தில் தான் நான் அவரு மனைவி. உண்மை வாழ்க்கையில் அவருக்கு நான் சகோதரி” என்றார்.

சம்பவத்தை நேரில் பார்த்து எழுதியவர்: திசைமுத்து

பையனைப் பார்த்து. “உம் பேரென்ன?” என்றேன்.

“ரகுவிரா!”

“சந்திரநாத் பட் இருக்காரா?”

“உள்ளே இருக்கார்!” என்று அவன் சொன்னதும் என்னைத் தூக்கிவாரிப் போட்டது.

திச்சயம் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் இறந்திருப்பார் என்று நினைத்தேன்.

“கவாதி கவாதி” என்று பையன் அழைத்தான். “இதோ” என்று ஒரு பெண்ணின் குரல். அதைத் தொடர்ந்து அவன் பின் கட்டி விடுத்து வர. அந்த உருவம் என்னை ஏன் மாய வைத்தது?

இணை நடியில் பார்த்த அதே பெண்தான். மெல்லிய ஒளிரவுடன் வந்தான். படபடப்புடன் பார்த்தேன். “கவர்க்கா” என்று உள்ளே தினமாகக் கூவினேன். அவனோதான் அதே முகம்! அதே கண்கள். அதே முகவாய்! அதே உதடுகள்!

என்னும் எங்கேயோ நெருடல்! இவன் கவர்க்காவாக இருக்க முடியாது. அவன் முப்பதுகளில் இருப்பான். இவன்...? ஒருவேளை! சில பெண்கள் நித்திய இருபதுகளாகவே இருப்பார்களோ! அவர்களில் இவளும் ஒருத்தியா?

“கவர்க்கா! என்னைச் சொல்கிறாயா?”

“தினம் அங்கு ரூபாய் வாடகை!” என்று தலை நிமிராமல் சொன்னான். பளிச்சென்று தெளிம்பினேன். அந்தக் குரல் எனக்கு இனம் தெரியும். அது அவன் குரல்தான்!

“விரா! கொண்டு காட்டு!”

பழைய படிக்கல் ஏறினேன். அதே மரப் படிக்கல்! என் காலடியில் அவைகளின் பரிசுசயம் இன்னும் ஒட்டியிருந்தது.

விரா கதவைத் திறந்து விட்டான். என் பழைய மனைக்குள் போகும் உணர்ச்சி! அன்று இரவில் உறக்கம் வரவில்லை. இருபத்தைந்து வயதின் ஏக்கங்களும் ஆர்வங்களும் அதே தரம் குறையாமல் எனக்குள் பொங்கி வந்தன.

புலம்பினேன். “எனக்கு இன்னும் வயசாக வில்லை, அதே இருபத்தைந்தில்தான் இருக்கிறேன்” என்று இருட்டுக்குள் மெல்லிதாய்க் கூண்டினேன். கடந்துபோன பதின்மூன்று ஆண்டுகளையும் களைத்து எறிய முற்பட்டேன்.

எனது தாபங்கள் உச்சத்தில் ஏற. மாடிக் கதவைத் திறந்து, புகள் முன்னால் நின்று கிரே இருட்டை நோக்கி. “கவர்க்கா! நான் மெலேதான் இருக்கிறேன், வரம்கா! டாயா?” என்று சத்தமில்லாமல் இரைந்தேன்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

பூவின்
நறுமணத்தில்
குளித்து மகிழ

சுகவியோக்கியக்
குளியல் சோப்
விலை
ரூ.1.91க்கு
(வரிசெலவு)

மைசூர்
ஜாஸ்மின்

கள்ளடக சோப்ஸ் அண்டு டிரெஸ்ட்ரெண்ட் லிமிடெட் அளிக்கும் தரமான தயாரிப்பு
விநியோக செய்பவர்கள் : மைசூர் சோப்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லி., பெங்களூர்.

விடிவகுடிகள்

ரா சவல்லிபுரத்துக்குப் பஸ்விசாரித்துக்கொண்டு மெயின் ரோடுக்கு வந்து அரை மணி நேரம் காத்திருந்தான். நாகர்கோயில் பஸ் 'மினிட்டுக்கு மினிட்டு' போகிறது என்று சொன்னதெல்லாம் பொய். நாகர்கோயில் போகிற பாதையில் தான் இருக்கிறதாம். சிகரெட்டு பற்றவைத்துக் காத்திருந்தான். எதிரே மௌனமாக நுரைத்துக் கொண்டிருக்கும் சமுத்திரத்தைப் பார்த்தான். காலை யில் பார்த்த

நாய்வாய் ஸாரித் துண்டு அவனை மறுபடி அச்சுறுத்தியது. அந்த நினைவைத் தள்ளிப்போட விரும்பினாலும் திரும்பத் திரும்ப அது மேலுக்குத் தத்தளித்து வந்தது. இல்லை. அவள் உயிருடன் தான் இருக்கிறாள். ஒருவேளை ராசவல்லிபுரம் சாமி யாருடன் சேர்த்து விட்டாளோ! இந்தமாதிரி வித்தைகள் எல்லாம் இப்போது நடக்கிறதே. அங்கே இல்லை யென்றால் நாகர்கோயில் போய் ஒரு முறை நன்றாக விசாரித்துவிட்டு வர வேண்டும். அப்புறம்தான் மேற்கொண்டு எண்ணவே வேண்டும். அதுவரை எந்த முடிவுக்கும் வரக் கூடாது. கட்டாயமாக மனசை ஒருவழிப்படுத்தி விபரீத எண்ணங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல்... யாராவது வெட்டிப் புதைத்திருப்பார்களோ? சே! பஸ் வந்தது. ஏறிக்கொண்டான். கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. விட்டத்து உயரம் போதவில்லை. அகர வேகத்தில் அவனை உலுக்கிக்கொண்டே சென்றது. சன்னலுக்கு வெளியே ரோடின்

திறந்துதான் தெரிந்தது. பெண்கள் வரிசையில் ஒருத்தியின் பின்புறம் கிரிஜா போல இருந்தது.

“என்னை எதுக்குக் கல்யாணம் பண்ணிக் கிட்டிங்க?”

“ஏன் கிரிஜா! இது என்ன கேள்வி!”

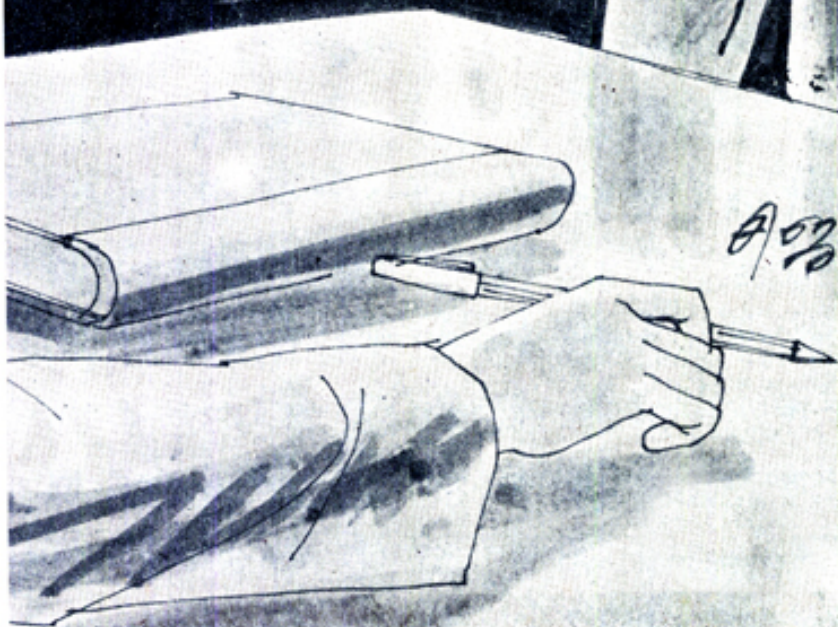
“இல்லை, எல்லோரையும் போல இந்த நாட்டில் உத்தியோகம் பார்க்கிறவங்களா இருந்தா சரி. வெளி நாட்டிலே இருந்துக் கிட்டு என்னையும் கூட்டிப் போகாம தனியா கிராமத்திலே கொண்டு விட்டு விட்டு எத்தனி நேரம் இந்தச் சாடைல பேசிக்கிட்டு இருப்பேன். அவங்களுக்குத் தமிழ் வரலை, எனக்கு மலையாளம் வரலை. அம்மாவோ இந்த விசக்கை ஆவுறதில்லேன்னு ரெண்டு மாதத்திலே ஊருக்குப் போயிட்டாங்க. உங்களுக்கும் அல்லல். எதுக்காகக் கல்யாணம் செஞ்சுக்கணும்? சம்பாதிச்ச முடிச்சுட்டுப் பெருவு வந்து கல்யாணம் பண்ணியிருக்கலாமில்லே?”

“உங்க அம்மா கிட்ட நிலவரம் சொல்லித் தானே கல்யாணம் செஞ்சுக்கிட்டேன். முத ரெண்டு மூணு வருசம் நீ அங்கே வர முடியாது. தனியாத்தான் இருக்கணும்னு. அதுக்குச் சம்மதப்பட்டுத்தானே நீங்க கட்டிக்கிட்டிங்க.”

“எங்கம்மாவுக்கு என்னங்க! ஆறில் ஒண்ணு ஒழிஞ்சா சரின்னு கட்டிக்கொடுத்து அனுப்பிட்டாங்க. நீங்க செய்து பச்சைத் துரோகம்! எங்க ஏழ்மையைப் பயன் படுத்திக்கிட்டிங்க. ஏழ்மை ஏழ்மை! எனக்கு

சுலோதா

சுலோதா

ஏழ்மைவ இடுத்து அலுத்துப் போச்சு. உங்களைக் கட்டிக்கிட்டதுக்குத் தங்கம் சேர்க்கப் போறேன். தங்கச்சிங்க போடவையை மாத்தி மாத்திக் கட்டிக்கிட்டு அலுத்துப் போச்சு. புடவை சேர்க்கப் போறேன். கல்லு வறையலர் சேர்க்கப் போறேன். இலவு காத்த கிளி மாநிரி காத்திருத்ததுக்கு ஏதா வது சுகம், செனகரியம் வேணுமா?

"எனக்கு கவுனு பாவாடை எல்லாம் வாங்கிட்டு வாங்க. வீட்டுக்குள்ள போட்டு அழகு பார்த்துக்கறேன்! தங்கம் பாளம் பாளமா வாங்கிட்டு வாங்க, பலமும் வாங் கிட்டு வாங்க, வைரம் வாங்கிட்டு வாங்க, எனக்கு அது மேல்தான் ஆசை!"

"ஏன் கிரிஜா என்மேல ஆசையில்லையா உனக்கு?"

"உங்களைச் சரியாவே தெரியாதே! கல்யா ணத்துக்கு ஒரு வாரம் வந்திங்க. உடனே போயிட்டிங்க. அதும் பின்னால் ஒரு வருசம் கழிச்சுத்தான் ஒங்களைப் பார்க்கறேன். டெட் டர் போடறீங்க. டெட்டர் போடறதும் நேரில பார்க்கறதும் ஒண்ணையிடுமா? நாகர்

கோவிலில வெச்ச ஒரு முறை போன் பண் ணிங்க, காநில என்ன விழுத்ததுன்னு தெர் யலை. இரைச்சல்..."

"இன்னும் ரெண்டு வருசம் கிரிஜா. காண்ட்ராக்ட் முடிஞ்சதும் பாரு. அப்புறம் நான் வேலைக்கே போக வேண்டாம். கஷ்டப் பட்டுச் சேர்த்து வெச்சதுக்குப் பலன் கிடைச் சரும். ஒரு வழியா திரும்பி வந்து எப்பவும் உன் கிட்டவே இருப்பேன்."

"அடுத்த தடவை வரப்ப..."

இதை வாங்கிட்டு வாங்க, அதை வாங் கிட்டு வாங்க! நகைகளின் மேல் என்னதான் மோகமோ! ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் நகை! நகை!

எல்லா நகைகளையும் இப்போது எங்கே மாட்டிக் கொண்டு போயிருக்கிறோனோ? அல் லது நகைக்காக அவளை யாராவது....

சே, அப்படி எண்ணவே எண்ணாதே.

"அண்ணாச்சி யாரு ராசவல்லிபுரம் சொன் னது?"

இறங்கிக்கொண்டான். பஸ் அவளைப் புறக்கணித்து விட்டுச் செல்ல இரு மருங்கும்

சோற்றுச் செலவை விட ஜாஸ்தி.

யாகும் காப்பியை நிறுத்துவது; பட் டுத் துணி வேண்டாம் என்று விடுவது; ஸ்வயம்பாக நியமத்தால் (தன் சாப் பாட்டைத் தன் கையாலேயே சமைத் துச் சாப்பிடுவது என்ற நெறியால்) ஹோட்டல் செலவை அடியோடு குறைப் பது; ஸினிமாவுக்குப் போவதை நிறுத் துவது என்ற இந்த நாலை மட்டும் செய்துவிட்டால் போதும், எவனும் கடன் சுஸ்திப் படாமல் இருப்பதோடு, பிறத்தியாருக்கும் திரவிய ரூபத்தில் ஏதோ கொஞ்சமாவது உபகரிக்க முடி யும். இதெல்லாம் ஒரு குடும்பத்தின் தினப்படி சமாசாரங்கள். இவற்றோடு ஸுமக் பிரச்சனையாகி விட்ட வரதாசி ணையையும் ஆடம்பரக் கல்யாணத் தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வரதாசினி இல்லை, கல்யாணத்துக்காக ஆயிரம் பதினாயிரம் என்று செலவழிப்ப தில்லை என்றால் எந்தக் குடும்பத்திலும் பண முடை கடன் உபத்திரவம் ஏற் படவே ஏற்படாது. பொதுப் பணி களுக்கு உதவ ஸம்ருத்தியாகக் கிடைக் கும்.

எது இன்றியமையாதது, எதெது இல்லாவிட்டாலும் வாழ்க்கை நடத்த

அருள் வாக்கு

முடியும், எதெதுகள் இல்லாமலும் நம் அப்பன், பாட்ட னெல்லாம் சத் தோஷமாகவே வாழ்த்தார்கள் என்று ஆலோசித்துப் பார்த்துத் தேவைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வாழ வேண்டும். முதலில் சிரமமாக இருக்கும். சபலங்கள் இழுத்துக் கொண்டதான் இருக்கும். இருந்தாலும் தாயான அம்பாளைவேண்டி கொண்டு அனுக்ரஹபலத்தில்தேறித் தெளிந்து ஜயிக்க வேண்டும். அப்புறம் தான் இந்த எளிய வாழ்க்கையில் எத் தனை நிம்மதி இருக்கிறதென்று தெரியும். போக்ய வஸ்துக்களைத் தேவை தேவை என்று சேர்த்துக் கொண்டே போனால் அப்புறம் விடு பெரிசாகப் பாரக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அதனால் வாடகைச் செலவு ஏறுகிறது. இப்படி ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாக நமக்கே வருமானம் போதாமல் ஆக்கிக்கொண் டால் பரோபகாரம் பண்ணி நம் கர் மாவைக் கழுவிக்க கொள்வதெப்படி? அநாவசியங்களை யெல்லாம் கழித்துக் கட்டிவிட்டால், நமக்கு நிம்மதியாகப் பிறருக்கும் உதவியாக ஜன்மாவை உயர்த்திக் கொள்ளலாம்.

அம்பாள் தாயார்க, அந்த ஒரே தாயாருக்கு நாம் அத்தனை பேரும் குழந்தைகளாக—ஒரு குடும்பத்தில் பத் துக் குழந்தைகள் இருந்தால் அவை ஒட்டிக் கொண்டு இருக்கிறதே போல்—ஒருத்தருக்கொருத்தர் உபகாரம் பண் ணிக்கொண்டு வாழலாம். இந்த உப காரம்தான் என்று generalise பண்ண வேண்டியதில்லை. அவாளவான் ஸ்திதி யில் எது ணாத்தியமோ அந்த உப காரத்தைச் செய்து கொண்டு ஆனந்த மாக வாழலாம்.

—ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராசாரிய கவாமிகள்

**"துள்ளும் அவர்கள் ஆர்வத் திறமை
உள்ளம் நிறையும் உங்கள் பெருமை!"**

கட்டுக்கடங்கா ஆர்வத்துடனும்,
கனி துள்ளும் மோகம்—அதிலே
கண்டு கொள்ளுங்கள் மால்டோவா
குழந்தைகளை—வாழ்விடே
அவர்கள் தொடர்ந்தெல்லாம்
வெற்றி, உற்சாக வேட்டை!

இன்களை ததும்பும் மால்டோவா—
புதிதான, மனவட்டமின்கள்,
உலோக நாட்கள் நிறைந்தது—
புதுகம் உங்கள் குழந்தைகளுக்கு
மட்டற்ற ஆர்வத் துடிப்பு, சீட்டுப்
போல் கறுகிறப்பு!

அப்படின இணைந்தின் இவா
களது கறுகிறப்புக்கு எல்லையும்
உண்டோ!!

Monde (உயக) நாட் தேரில்
"பாம்பியல்" உடன் கூடிய
தங்க மெடல் பெற்றது.
ஆகஸ்ட் 1981.

மல்டோவா கட்டிய

மால்டோவா

ஆரோக்கியம் பலம் மற்றும் சக்திக்கு

ஏசியாட் ஆரோக்கிய
பானம்

Jil தகத்தி இசுடல்டீஸ் கிமெட்

முத்தான 3 வாய்ப்புகள்!

 <p>வெள்ளி வரிசை : ஜேஸ், ஜேடி வெளியிடும் நாள் : 30.8.82</p> 	 <p>செப்டம்பர்</p> <p>திங்கள் வரிசை : ஜேயு, ஜேவி வெளியிடும் நாள் : 10.9.82</p>	 <p>வியாழன் வரிசை : ஜேடபிள்யூ, ஜேளக்ஸ் வெளியிடும் நாள் : 20.9.82</p>
---	---	---

முக்கனி, முப்பால், முத்தமிழ்,
இதன் வரிசையிலே இனி மற்றுமோர் முத்திரை!

தமிழ்நாடு அரசு பரிசு சீட்டு

மாதம் மும்முறை

10, 20, 30 தேதிகளில் வழங்கும் முத்தான வாய்ப்பு!

இரண்டு முதல்
பரிசுகள் ரூ.

100000

வீதம்

மற்றும் ஏராளமான பரிசுகள்!
தாராளமான வாய்ப்புகள்!!
விரைந்திடுவீர்! வாங்கிடுவீர்!! வென்றிடுவீர்!!!

இயக்குநர், தமிழ்நாடு பரிசு சீட்டு திட்டம்
அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600 002.

முதல்வரின் சத்துணவுத்திட்ட நிதிக்கு உங்கள் காணிக்கையை அனுப்பி விட்டீர்களா?

“முதல்வரின் சத்துணவுத் திட்டக் கணக்கு” என்று குறிப்பிட்டு உங்கள் நன்கொடையை “நிர்வாகி, கல்வி - மங்கையர் மலர், சென்னை-32” என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பவும்.

தரிசலாக ரோடு நீண்டு கொண்டே போக, எங்கே அந்த ராசவல்லிபுரம்? எந்தத் திசையில் நடப்பது என்று கூடத் தெரியவில்லை. திர்மானிக்காமல் மரத்தடியில் காத்திருந்தான். ஒரு கட்டை வண்டி அவனை வந்து சேர.

“ராசவல்லிபுரமா? தெக்கால போங்க.”

“எதுப்பா தெற்கு?”

“இப்படியே தோரப் போனீங்களுமால் கத்து இருக்கும். எழுதியிருக்கும்!” தார் சாலையை விட்டு விலகி வண்டிச் சக்கரத்தின் தடம் ஆழப் பதிந்துள்ள மண் பாதையில் நடப்பதே சிரமமாக இருந்தது.

“இந்தப் பாதையிலா போயிருப்பான்? நடந்தா? இல்லை யாராவது கூடத்திக்கு கொண்டு... மறுபடி அந்த எண்ணங்கள்! இரு மருங்கும் ஆங்காங்கே கிணற்றுப் பாசன முயற்சியில் பச்சை தெரிந்தது. தென்னை தான் தாராளமாகச் சூழ்ந்திருந்தது. எதிரே சந்தித்த கிராம வானிகள் இவனை நின்று ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள். கொஞ்ச தூரம் போனதும் கோபுரம் தெரிந்தது. நம்பிக்கை வந்தது! கோபுரத்தின் அருகில் சிறிதளவாகப் போன மரத் தேர்கள் இரண்டு நின்று கொண்டிருந்தன. அவைகளின் சக்கரங்கள் இடுப்பு வரை மண்ணில் புதைந்திருந்தன. தகரச் சட்டை பழுது பட்டிருந்தது. எதிரே குளத்தில் பாசி படிந்து கணுக்கால் ஆழ ஜலம் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. மிக நீண்ட தாழ்வாரம் கொண்ட ஒரு விருமட்டும் புதுசாக இருந்தது.

“யார் வேணம்?”

“சாமியைப் பார்க்கணும்.”

“நீங்க எந்த ஊர்க்காரங்க?”

“பக்கத்திலே மணக்காட்டிலே இருந்து வந்தேன்.”

“அப்படிங்கனா? கவாமி நிஷ்டையிலே இருக்காரே.”

“காத்திருக்கேங்க.”

“என்ன விஷயமாப் பார்க்கணும்?”

“காணாமப் போன ஆளைப் பத்தி விசாரிக்கணும்.”

“அதெல்லாம் அவரு சொல்ல மாட்டாருங்கனா?”

“அவரைச் சந்திக்க முடியுமில்லையா?”

“தாராளமா. நாலரை மணிக்கு.”

“சரிங்க. காத்திருக்கேன்” என்றான்.

திண்ணையில் உட்கார்த்தான். மாடு கட்டி யிருந்தது. திண்ணையில் ஐம்பது பேர் தாராளமாகப் படுக்கலாம் போல் இருந்தது. சார்ப்பு தாழ்வாகப் போட்டு வெயிலுக்கு இதமாக இருந்தது. எதிரே பற்பல கவாமி களின் போட்டோக்கள் குங்குமமிட்டு மாட்டி யிருந்தது. பிரமுகர் விஜயங்கள். ஆதினத்

தைச் சேர்த்தவர்களின் க்ரூப் போட்டோ. எல்லாவற்றிலும் கவாமிகள் எளிமையாக, இடுப்பில் கால் வஸ்திரம் மட்டும் அணிந்து மொட்டை அடித்திருந்தது தெரிந்தது. பட்டுத்துணியில் தங்க எழுத்துக்கள் முன்னால் கவாமிக்கு ‘இருபதெண் சீர் கழிநெடிடி ஆசிரிய விருத்தம்’.

“பேர்மிகு விரோதிகிருதுவை காசி பேணி குபத்தினேடுமேல் பேறுறும்வெள்ளியாரமும் வளரும் பிறைநிரயோதரி திதியும்...” என்றெல்லாம் ‘தீட்டமாக பாடல்’ எழுதியிருந்தது. உள்ளே மேசை போட்டு காரியஸ்தர் கணக்கெழுதிக் கொண்டிருந்தவர் அடிக்கடி கண்ணாடிக்கு மேலே அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கிராமம். இந்த மட்டம் ஒன்றுதான் பெரிய இடம் போல.

கணகசபை தன் கை ரேகைகளை எல்லா ரஸ்யமில்லாமல் பார்த்துக் கொண்டு காத்திருந்தான். உள்ளே திருவாசகம் ஒலித்தது. அது நின்றுபோனதும் காரியஸ்தர் கட்டைப் பேரு எழுதும் சப்தம் கூடக் கேட்டான். சிகரெட் குடித்தால் கோபித்துக் கொள்வார்கள் என்று வெளியே போய் வாய்க்கால் அருகில் போய் பிடித்து விட்டு முகம் துடைத்துக் கொண்டு வந்தான். எதை எதிர்பார்த்து வந்திருக்கிறான்? கவாமி எனக்கு அப்படி யாரையும் தெரியாது என்று சொல்லி விட்டால்? புரியவில்லை. என்ன செய்வான்? அந்தக் கடித்ததைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். எபக்குள்ளேயே வைத்திருக்கிறான். காட்டலாமா? வேண்டாம். கவாமி மேல் தான் சந்தேகப்படவில்லை. தகவல் தேடித் தான் வந்திருக்கிறான்.

திருப்பப் போனபோது - கவாமி உங்களுக்காகக் காத்திருக்கார் - செருப்பைக் கழற்றிவைத்துவிட்டு உள்ளேபோனான். இடது பக்கத்து அறையில் ஒரு ராலி ஸ்பேன் மேனஸ் மாகத் தலையாட்டிக் கொண்டிருக்க. கவாமி நாத் தம்பிரான் ஒரு மேஜை அருகே உட்கார்த்திருந்தார். அவனை நேரே துணுக்கும் கண்களால் பார்த்தார். அவருக்கு முப்பத்தைந்து வயதுதான் இருக்கும். முழு வயும் மொட்டையடித்துத் தலையில் பச்சையாக இருந்தார். கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு மேசை மேல் வைத்துக் கொண்டு கணக்குப் புல்தகத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, “என்ன வேணும் உங்களுக்கு?” என்றார்.

கணகசபைக்கு அவரைவணங்க வேண்டுமா என்பது சந்தேகமாக இருந்தது. அரை மனதாகக் கை கூப்பி “கவாமி நான் மணக் காட்டிலே இருந்து வந்தேன். உங்க கிட்ட என் மனவியைப் பத்தி ஒரு விஷயம் கேக்கணும்னு வந்தேன்!” என்றார்.

“கிரிஜாதானே?” என்றார். (தொடரும்)

✖ ? திருமதி டி. ஏன்ஜல்மேரி, கோவிலப்படி பிள்ளை பதவி மந்தியஅரக ஏன் வாய் குடிபுள்ளது?

! நான் அப்படி எண்ணவில்லை. கறுப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்து அமைதி ஊர்வலம் நடத்திய பத்திரிகையாளர் மீது தடியடிப் பிரயோகத்தை நியாயப்படுத்த முயலும் பிரகார முதல்வர் மிச்சா நீண்ட காலம் பதவியில் நீடிக்கப் பிரதமர் விடமாட்டார் என்றே கருதுகிறேன். பார்க்கலாம்.

✖ ? கே. எஸ். கம்பிரமணி, சென்னை-1 கலெக்டர் ரோன் பேத்திகளும் அன்பழகன் மருகன் மற்றும் தமிழக அமைச்சர்களின் குழந்தைகள் எல்லாம் இக்விஷ் மீடியத்தில் படிக்கிறார்களா? மொழிப்பிரிவில் சிறந்த கற்றிருக்கிறார்களா? இந்த நிலையில் 'சிறந்த கற்றிப்போம்' என்றும் 'தமிழை வளர்போம்' என்றும் பேசுகிறார்களே? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை? உக்களுக்கா?

தொடர்பு மொழி ஆங்கிலம் என்று இவர்கள் கூறுவதால் ஆங்கில மீடியம் அத்தனை ஆட்சேபசுரமாகத் தொன்றவில்லை. ஆனால் லித்தி விஷயம் உண்மையானால் காரிய வாதிடும் ஊருக்கு உபதேசிக்கப்படும் இப்படித்தான் நடந்துகொள்வார்கள் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான்.

✖ ? பி. ஆர். பார்த்தசாரதி: மன்னார்குடி விமானக் கடத்தல்காரனைக் கட்டிக்கொள்ளுதல் முன்னுதரணம்தானே?

! ஸாரி, நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. விமானத்தைச் சுத்தப்படுத்தும் தொழிலாளர்கள் போல் விமானத்திலுள்ள நுழைந்த இரு போலீஸ்காரர்கள், இன்னும் சற்று சாமர்த்தியமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தால் உயிர்ப் பலி இருந்திருக்காது. நீதிபதி முன் அவனை நிறுத்தியிருக்கலாம்.

✖ ? வி. கவாமிநாதன், மருதூர் ★ குடும்பத்தில் ஏற்படும் கலவரத்திற்கும் கட்சியில் ஏற்படும் கலவரத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

! குடும்பக் கலவரம் அந்தக் குடும்பத்தை மட்டும் பாதிக்கும். கட்சிக் கலவரம் நாட்டையே பாதிக்கும். கட்சியின் உட்புறம் நாம் விமர்சித்தால், 'இது எங்கள் குடும்பப் பிரச்சனை; உம்மை யார் கேட்டது' என்பார்கள். இது தவறான வாதம். கட்சி நாட்டை ஆள்கிறது அல்லது எதிர்க் கட்சியாக இருந்து ஆட்சியை விமர்சிக்கிறது என்பதை நினைவில் கொண்டு கட்சியின் நடவடிக்கைகளையும் மக்கள் கவனித்து அதன் ஆரோகியத்தைக் கணிக்கத்தான் வேண்டும்.

✖ ? எஸ். எஸ். பி. குமார், பெங்களூர் பிவாஜி மார்கெட் 'டூல்' அடிக்கக் காரணம்? ! 'டூல்' அடிக்கும் கதாபாத்திரங்கள் அவருக்குத் தரப்பட்டதாதுதான்.

✖ ? மா. வடிவேல், சிதம்பரம் மூன்றாம் பிளாக், சகலகலா வல்லவன் கமல் — ஒப்பீடு. ! முதல் கமல் — பூரண சத்திரன். இரண்டாவது கமல் — செயற்கைச் சத்திரன்.

✖ ? வி. நேவாசக, நேவாசாயபுரம், சமீபத்தில் வெளியான புது புத்தகங்களில் தங்க கிண்கி வந்தன எனவா? ! உங்கள் 'டேஸ்ட்' எப்படியோ தெரியாது. இருப்பினும் பின் வருவனவற்றை பொருத்தச் செய்தேன். (1) உன்னை நீ அறிந்து கொள்வது எப்படி? கவாமி சச்சிதானந்தா கஸ்தூர்பா காதலி கசையா குருகுலம். வேதாரண்யம் 614810. விலை ரூ. 20. (2) பொதுமக்களுக்கான சட்ட விளக்கங்கள், எம். பி. கப்பிரமணியன், பூர்வகாந்தி நூலகம், 5-24-13, அம்மன்

கோயில் காலவி, பொன்னம்பலம் சாலை, சென்னை-78. வி.கே. 7. (3) சர்வாதி காரி இ.டி. அமீன், பிரபு சங்கர், மருத மலையாள் பதிப்பகம், 33, பொன்னுசாமி நாயக்கன் தெரு, சென்னை-14. வி.கே. 24

✱ கல்கத்தா மிக்கி, கல்கத்தா ரெவின்யூ துறையில் வாடுக்கு மிகவும் உதவும் ?
இ. கால்கிரஸ் போட்டி யிட்டாலும் தி. மு. க. போட்டியிலும் என்று கருணா நிதி அறிவித்திருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு திரும்பு முனையாக இத் தேர்தல் அமைய வாம் என்று தோன்றுகிறது. தமிழக அரசியலில் திசை திருப்பம் ஏற்பட்டால் மக்களுக்கே முதல் நன்மை.

✱ ஷர். கண்ணன், விளாத்திக்குளம் ?
தன் பரம், பலவீனம் இவை இரண்டையும் எப்படி சரக் கண்டுபிடிப்பது ?
முன்னுதாரணங்களால்: முதல் தடவை ஷர்த்தி எடுக்கப்பட்டபோது அமைச்சர் தந்த ஒரு ரூபாய் நாணயத்தைத் தட்டில்

போட்டாச் சென்னை வந்திருந்த ஜெயில் சிங். அடுத்த முறை ஷர்த்திக்கு ரூபாய் நாணயம் தேடியது பலம். ரூபாய் நாண யம் அகப்பட்டபோது 100 ரூபாய் நோட் டைப் போட்டது பலவீனம். தாம் செலவு செய்யவது மக்களின் வரிப் பணம் என்பதை மறந்தது ரொம்ப ரொம்பப் பலவீனம்.

✱ பூவை சத்திரன், பாண்டமங்கலம்
மறந்துவிடவேண்டியது எது? மறக்கவே கூடா தது எது?
பம்பாயில் ஜீப் தயாரிக்கும் நிறுவனம் ஒன்று, நிபுரர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் நமது பிரதமரின் அமெரிக்க விஜயத்தை யொட்டி இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செல வில் ஸ்டம்பரம் செய்ததை நாம் மறந்து விட்ட வேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்ட வர்கள் எதிர்பார்க்கலாம். 'ஜூனல்' இல் விளம்பரத்துக்கு அந்நியச் செலாவணி அனுமதிக்க சிரிப்பவாங்க் சம்மதித்ததா, இதற்கு விதி முறைகளில் இடம் இருக்

கிறதா, இப்படிப் பணம் விரயமாவ னதைப் பிரதமர் விரும்புகிறாரா என்பன வற்றை மக்கள் மறக்காமல் சிந்திக்க வேண்டும்.

✱ அ. கிருஷ் ஐமால், திருமங்கலக்குடி
தங்கள் முன் திடீரென்று கடவுள் தோன்றி ரும் என்ன வரம் கேட்பீர்கள்?
கோவில் சொத்து ஏழைகளுக்கு உணவி டப் பயன்படுவது நல்லதே. 'ஜூனல்' 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' எனில் சத்துணவுத் திட்டத்துக்குக் கோயில்கள் மட்டும் 50 லட்சம் தகுமாறு நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுவானேன்? எனவே, 'ஜாக் கிரஸ்தையா' இது; உன்னை நீயே காத்துக் கொள்' என்று வரம் வேண்டுமேன்.

★ கு 10 பரிசு பெறுபவர்

வி. கவாழிநாதன்,
மருதூர்,
உருவாளிமுக்கனா போல்டு,
(வழி) கீழைமூலர், 609 304.

நீங்கள் நீக்கட்டாலு

குரர்

வேலையில் அமர்ந்த ஒரு

பெரிய வேலை. எனினும் கடைசியாகச் செல்லும் 'இண்டர்வியூ'—வருங்கால வாழ்க்கைப் பாதையை அமைக்கிறது. அது எப்படி அமைந்தது என இந்தியன் ஒவர்ஸீஸ் வங்கியின் நேரு பூங்கா கிளை மாணேஜர் திரு கண்ணைக் கேட்டபோது....

"1957... நான் இண்டர் மீடியட் பால் செய்த ஆண்டு. என் பெயருக்குப் பின்னால் பி.ஏ. என்ற இரண்டு எழுத்துக்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்பது என் அன்னையின் ஆசை. ஏதோ ஒரு ஆய்வலகத்தின் நூற்காலியில் என்னை அமர்த்த வேண்டும் என்பது என் தந்தையின் ஆசை. ஆனால் மேற்கொண்டு படிக்காமலும்—வேலைக்குச் செல்வாமலும் எப்போதும் கிரிக்கெட் விளையாடும்—விளையாட்டு வீரராக வேண்டுமென்பது என் விருப்பம். 'படிப்பா—வேலையா—கிரிக்கெட்டா' என முச்சந்திப்பில் நிற்கிறபோது முடிவில் என் தந்தையின் விருப்பத்திற்கேற்ப—வேலை தேடிப் புறப்பட்டேன். படிக்கும்போதே தட்டச்சும், கருக்கெழுத்தும் நான் பயின்றதால் 'தட்டச்சர்' வேலை தேடி அலைத்தேன். வேலை தேடி முதலில் நான் தட்டியது டி. வி. எல். கதவுகளை. இன்று போய் அடுத்த வாரம் வா என்லர்கள். அதற்குப் பிறகு சில மாதங்கள் ஒரு வக்கீலிடம் வேலை. அதைத் தொடர்ந்து சில நேர்முகத் தேர்வுகள் கடைசியாக—ஏழாவது முயற்சியாக ஐ.ஓ.பி. விலிருந்து அழைப்பு வந்தது.

என் வீட்டிலிருந்து ஐ. ஓ. பி. தலைமை யகத்துக்குப் பஸ் கட்டணம் பதினைந்து காசுதான். எனினும் என் தந்தை 'சைக் கிளில் போய்வா' என அனுப்ப சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டேன். 'பேரலல் டைப்' பேண்ட் அன்றைய நாகரிகச் சின்னம். எனவே அதற்கைய 'பேண்ட்' ஒன்றை அணிந்து கொண்டேன். 'சிலாக்' ஷர்ட் அப்போதுதான் அறிமுகமாகியிருந்தது. எனினும் ஸ்லாக் அணிவது கௌரவக் குறைச் சல் என்பதால் இடது பக்கம் பாக்கெட் கொண்ட முழுக்கை ஷர்ட். இடையில் சின்னதாக ஒரு பெல்ட்... இந்த உடையில் நான் நான் இண்டர்வியூவுக்குச் சென்றேன். ஒரு அச்சடித்த புத்தகத்தைக் கொடுத்து அதில் ஒரு பாராளை டைப் செய்யச் சொன்னார்கள். செய்தேன். அரை மணி நேரம் கழித்து வா என்லர்கள். வயிறு பறித்தது. காண்மனுக்குச் சென்று கையிலிருந்த இரு பத்தைந்து காசைக் கொண்டு மூன்று இடிலியும் ஒரு மடியும் சாப்பிட்டேன். காண்மனிலிருந்து திரும்பி வந்தபோது 'டைப்பிஸ்ட்' ரூக்கான 'அப்பாயின்ட்மெண்ட் ஆர்டர்' காத்துக்கொண்டிருந்தது....."

"சிபாரிக் எதுவும் இல்லாமலா?"

"சிபாரிக் வியாதி பரவியது 1970க்குப் பிறகுதான். அதற்கு முன்பு நம் சான்றிதழ்கள் தான் நமக்கான சிபாரிக் கடிதங்கள்."

"முதன் முதலில் உங்களுக்குச் சம்பளம்?"

"134 ரூபாய் மட்டுமே... ஆனால் இன்று ஒரு தட்டச்சர் 800 ரூபாய் வாங்குகிறார்."

"அன்றைய கடைசி இண்டர்வியூவை இப்போது நீங்கள் நினைப்பதுண்டா?"

"உண்டு... வெறும் தட்டச்சராக என்னை அன்று நுழைந்த இண்டர்வியூ இப்போது மாணேஜர் நிலைக்கு உயர்த்தியிருப்பதை அடிக் கடி எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்வதுண்டு."

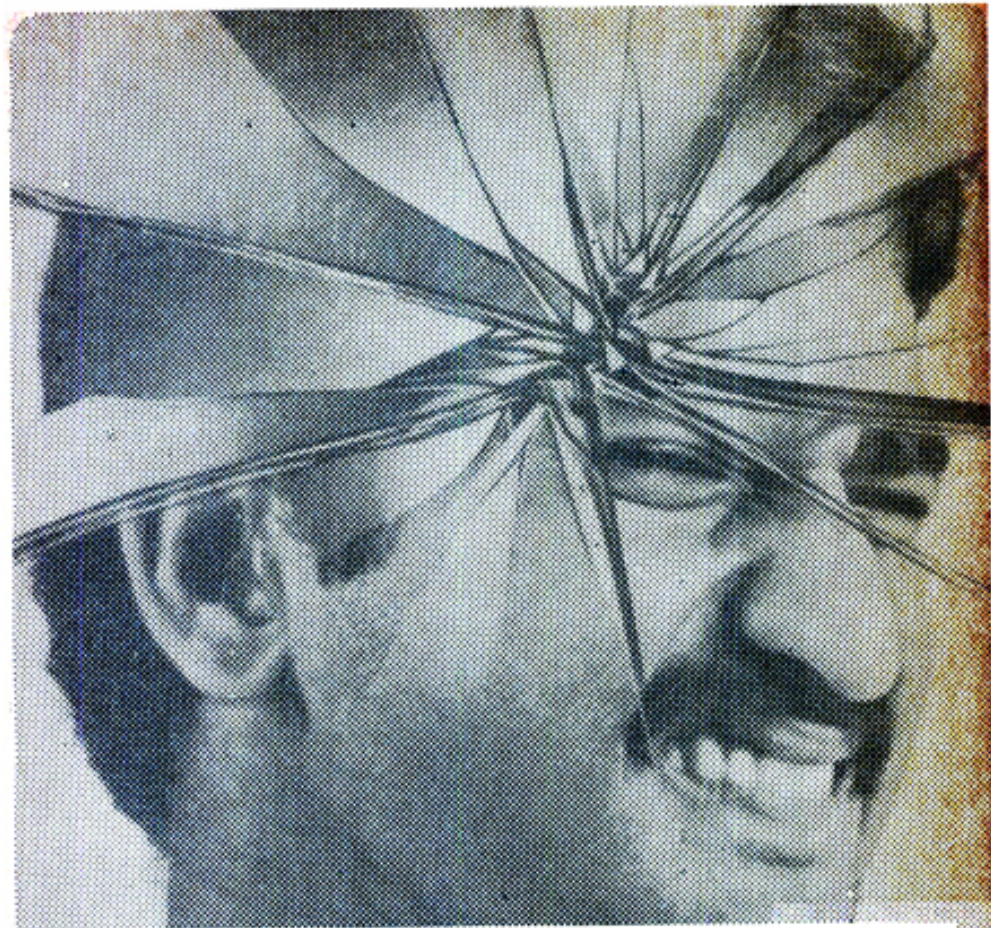
ஏழு முதன் 'இண்டர்வியூ' சென்ற கண்ணன் இன்று தம் வங்கியில் நிறுதொழில் கடன்பெற வருபவர்களைத் திரும்பும் 'இண்டர்வியூ' செய்து கொண்டிருக்கிறார். அண்மையில் இவரை நெகிழ வைத்த திகழ்ச்சி...

சலவைத் தொழிலாளி ஒருவர் வங்கியில் கடன் கேட்டு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்க அத்தொழிலுக்கு 'ஷ்யூரிட்டி' கொடுத்திருந்தவர் யுனிடேட் இந்தியா இன்சூரன்ஸ் கம் பெனியின் துணை மாணேஜர். "கடனை தொழிலாளி திருப்பிக் கட்டாவிட்டால் உங்களுக்குக் கஷ்டமே" என கண்ணன் கூறியபோது—துணை மாணேஜர்....

"இந்தத் தொழிலாளியை நான் நம்புகிறேன். ஏனெனில் சலவைக்கு நான் அனுப்பிய 'பாண்ட்' பாக்கெட்டில் நான் மறந்து விட்ட ஐதாது ரூபாயை அப்படியே திருப்பித் தந்தவர் இவர்...."

நேர்மை சாகஸில்லை... சாவதில்லை!

—ஏ. வி. எம். கணேஷ்

அமிர்தாஞ்சன் அறியும் தலைவலியின் கடுமையை

தலைவலி என்றுலே தாங்க முடியாத வேதனைதான். அதைப்போக்க கலப்பானவழி, அமிர்தாஞ்சன். சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சன் எடுத்துநன்றாக அழுத்தித் தேயுங்கள். தலைவலியிலிருந்து இதமான உடனடி நிவாரணம் கிடைக்கும்.

அமிர்தாஞ்சன் மற்ற மருந்துகளைப் போலல்ல, அமிர்தாஞ்சனில் உள்ள சக்திமிக்க 10 மருந்துப் பொருட்கள் உடனடியாக செயல்புரிந்து வலியிலிருந்து உங்களுக்கு துரிதமாக

நிவாரணம் அளிக்கின்றன. தீவிர செய்யும் பின் விளைவுகள் எதுவுமில்லை.

85 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக புகழ்வாய்ந்த அமிர்தாஞ்சன் உடல்வலி, களுக்கு, ஜலதோஷம் மற்றும் தொண்டைப்புண் இவற்றிலிருந்தும் சிறந்த நிவாரணம் அளிக்கிறது.

எப்பொழுதும் அமிர்தாஞ்சன் உங்கள் கைவசம் இருக்கட்டும். ஏனெனில், அது எப்போது தேவைப்படுமென்று சொல்ல முடியாது.

அமிர்தாஞ்சன்

துரித நிவாரணம் உறுதியுடன் அளிப்பது. தீய பின்விளைவுகள் இல்லாதது.

இப்போது! இந்தியாவிலே!
சிகப்பழகு தரும் உலகுபுகழ்க் கண்டுபிடிப்பு!

கிளியர்.டோன்

சருமத் தெளிவுடன் சிகப்பழகு
தரும் ஒரு சிறப்புப் பொருள்
அடக்கிப்பது.

கதிரொளி பட்டுக் கறுக்காமல்
தடுகளும் வெள்ளில் மறிப்பு
சாதனம் உண்டாக்கம்.

மாகமது நீக்கும் விஞ்ஞான
அமைப்பிலக்கணம்
(பார்க்குமா)

சரும வெகிழ்வுக்கான
சாவுளப்பச் சந்த
இதில் மிகுதி

பரிபூரண சிகப்பழகு சாதன க்ரீம்

கனவு பலித்தது! பொன்வண்ணம்
மேனிதே பூக்க— செவ்வியழகு
செழிக்க, இதோ **கிளியர்.டோன்** —
பாடுங்கும் பல கோடி அழகு மாந்
தச் பல நாட்டினச் வேளாவேளை
பயன்படுத்தும் சிகப்பழகு க்ரீம்.

கிளியர்.டோன்—பன்னாட்டுலக மஞ்
தாராய்ச்சிப் பயணம்—விஞ்ஞான
ஆக்கமுறைச் சிகப்பழகு க்ரீம்—
இதனை இப்போது உங்கலிடம்
கொண்குவோர் நிகோலஸ் லெபா
ரடரீஸ் இந்தியா விமிடெட்.

சருமத் தெளிவுடன் சிகப்பழகு
மலரவைக்க கிளியர்.டோன் க்ரீமில்
இருப்பதென்ன— இந்தியாவில்
கிடைக்கின்ற வேறெந்த க்ரீமிலும்
இல்லாத ஒரு சிறப்புப் பொருள்!
பல நாட்டுலகிலும் ஏற்புப் பெற்ற
பார்க்குமா.

இயற்கையோடு இயற்கையாய்
செயல்படும் **கிளியர்.டோன்** அழகு
"சேப்பாக்குது" உங்கள் மேனியை,
நீக்குது மாகமதுக்கினை, க்ரீம் இதன்
விஞ்ஞான அமைப்பிலக்கணமோ,

சூரிய ஒளியிலுள்ள கேடான
அல்ட்ரா — வயலெட் கதிர்களை
உடம்பின் மேல் பட விடாமல்
தடுத்துக் காத்திடுகிறது மேனி
கறுக்கா வண்ணம். அதோடல்ல,
உங்கள் சருமத்திற்குத் தேவையப்
படும் மழமழ ஈரத் தளதளப்பை
வரவழைக்குது **கிளியர்.டோன்**.
பார்க் வண்ணமாறுதல்— வேளை
தவறாமல் ஈ வாரம் **கிளியர்.டோன்**
உபயோகிக்கும் பலர்கள் ஒகோ
பாசுத்துப் பூரித்தே போனீர்கள்!

பல நாட்டுலகிலும்
புகழ்பெற்றது

புதிது

8

Clear.tone
the perfect fairness cream
Makes you fairer, keeps you fairer, naturally
LONDON • PARIS • NEW YORK

உயரிய பார்க்குமா,
ஒவ்விய சந்தி

சிகப்பழகு ரகசியம்— இயற்கையாய் உமக்கே.

கிளியர்.டோன்
லண்டன்.பாரிஸ்.நியூயார்க்.